

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

פלוני

הנאשם

1

הכרעת דין

2

3

בפתח הכרעת הדין, אנו מודיעים על זיכוי הנאשם מחמת הספק, כמצוות סעי' 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב – 1982.

6

השופט י. אלרון [אב"ד]:

8

א. 9 מבוא:

10

11 מ' ר' (להלן: "המתלוננת") קטינה ילידת 18.05.93, הינה בת גרושת הנאשם.

12

13 בהיות המתלוננת כבת שנתיים, נישאה אמה לנאשם ומנישואין אלה, נולדו לשניים שני

ילדים משותפים, יחדיו התגוררו בדירה אחת בחיפה (להלן: "הדירה").

15

16 במהלך המחצית השנייה של שנת 2005 (חודשים יולי-נובמבר) הגיש הנאשם מספר

תלונות במשטרה כנגד אֵם המתלוננת וטען בין היתר כי איימה עליו שאם לא יוותר על חלקו

ברכש המשותף, תגיש נגדו תלונה כי ביצע מעשים מגונים בבתה הקטינה מנישואיה הקודמים.

19

20 ביום 01.07.05 לטענת אֵם המתלוננת מצאה 3 דפי יומן בפח אשפה מהם למדה כי הנאשם

פגע מזנית בבתה, ואת דבר ידיעה זו הביאה לידיעת עובדת סוציאלית לראשונה רק ביום

10.05.2011.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1
- 2 תלונת המתלוננת במשטרה על ביצוע המעשים נשוא כתב האישום הוגשה בחודש נובמבר 2005, וכתב האישום הוגש רק ביום 17.10.07.
- 4
- 5 ב. תמצית עובדות כתב האישום :
- 6
- 7 על פי הנטען בכתב האישום, במועדים מדויקים שאינם ידועים למאשימה, החל מתחילת שנת 2004 וכלה בחודש יולי 2005 ביצע הנאשם במתלוננת מעשים מגונים לשם גירויו וסיפוק מיניעם, ובכלל זה :
  - 10
  - 11"1. במספר הזדמנויות, בשעות הלילה בסלון הבית, בעודם צופים בטלוויזיה,
  - 12הורה הנאשם למתלוננת להתיישב על ברכיו כשגבה מופנה אליו. עיסה את
  - 13דרגליה, וכל העת התקדם עם ידיו כלפי מעלה, עד אשר הגיע לתחתוניה של
  - 14המתלוננת, הכניס את ידו ונגע באיבר מינה.
  - 15
  16. במספר הזדמנויות, בשעות הערב והלילה, המתלוננת חשה כאבים בבטנה
  - 17והנאשם הציע לסייע לה להקל על הכאבים באופן שהורה לה לשכב על גבה
  - 18במיטה בחדרה ועיסה את בטנה. הנאשם התקדם עם ידיו כלפי מטה עד אשר
  - 19הגיע לתחתוניה של המתלוננת, הכניס את ידו ונגע באיבר מינה.
  - 20
  21. בשעת לילה, בחדרה של המתלוננת, הורה הנאשם למתלוננת לשכב במיטה
  - 22על בטנה ועיסה את גבה, כאשר כל העת התקדם עם ידיו כלפי מטה, עד אשר
  - 23הגיע לתחתוניה של המתלוננת, הכניס את ידו ונגע באיבר מינה".
  - 24
  - 25בגין האמור לעיל מייחס כתב האישום לנאשם ביצוע מעשים מגונים כלפי קטינה בת
  - 26משטרה שטרם מלאו לה 14 שנים, עבירה לפי סעי' 348(א) בנסיבות סעי' 345(א)(3)+351(ג)(1) לחוק
  - 27העונשין, התשל"ז – 1977 (ריבוי עבירות).
  - 28
  - 29 ג. תשובת הנאשם לכתב האישום :
  - 30
  - 31 הנאשם כפר במיוחס לו בכתב האישום וטען כי מעולם לא ביצע במתלוננת מעשה מגונה
  - 32כלשהו ובכלל זה, לא הכניס את ידו לתחתוניה ולא נגע באיבר מינה (עמ' 7 לפרו').
  - 33

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 יחד עם זאת, בפתח הדיון בענייננו טען באמצעות בא כוחו כי המתלוננת אשר השתתפה בחוג להתעמלות אומנותית, סבלה תקופה ממושכת עובר לאירועים הנטענים בכתב האישום מכאבים חזקים כתוצאה מהתכווצויות שרירים, בין היתר בבטן התחתונה וכי לבקשתה ולבקשת אמה ביצע בה עיסויים להקלה על כאביה.

5

6 עוד נטען כי המתלוננת סבלה מ"סיוטי לילה וכדי להרגיעה ניסה לעיתים את גבה בליטוף אבהי עד שנרגעה ונרדמה" וכי מעולם לא נגע באיבר מינה.

8

ד. 9 הסוגיה שבמחלוקת:

10

11 הסוגיה להכרעה הינה, האם במהלך אותם עיסויים (אשר לעצם ביצועם אין חולק) ו/או בהזדמנויות אחרות, הנאשם נגע באיבר מינה של המתלוננת, כטענת המאשימה או המדובר בעלילת שווא על רקע סכסוך אישי בין אים המתלוננת לבין הנאשם, עובר להגשת התלונה, כטענת הנאשם.

15

ה. 16 פרשת ראיות התביעה:

17

18 בפרק ראיות התביעה הובאו למתן עדות המתלוננת מ' ר' ובני משפחתה (אמה, סבתה, דודתה ודודתה ש'); חוקרת הילדים הגב' אורנה חכים שגבתה לראשונה את עדויות המתלוננת ובת 10 דתה ש'; גב' סיגלית דרום, עובדת סוציאלית אשר טיפלה, ועדיין מטפלת במתלוננת ובאמה; וחוקרת המשטרה אהובה כהן שגבתה את תלונת הנאשם מיום 19.12.05 (ת/12).

22

23 כמו כן הוגשו כמוצגים מטעם התביעה שלושה דפי יומן שכתבה המתלוננת (ת/1-3/ת); הודעתה של דוד המתלוננת וסבתה במשטרה (ת/4, 5/ת); תיקן של המתלוננת ואמה מהתחנה לטיפול משפחתי של עיריית חיפה (ת/6); ניתוח עדות המתלוננת על ידי חוקרת הילדים (ת/7); פרוטוקול הדיון בבקשת המעצר כנגד המתלונן מיום 01.12.05 (ת/8); תקציר שלוש התלונות הראשונות שהגיש הנאשם כנגד אים המתלוננת (ת/9); דו"ח מעצר הנאשם (ת/10-11/ת); תלונת הנאשם מיום 19.12.05 כנגד אים המתלוננת (ת/12).

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 המתלוננת מ' ר', כיום בת 15, ציינה בעדותה כי תקופת חייה המשותפים עם הנאשם כבעלה של אמה ואבי אחיה הקטנים, נחלקת למעשה לשניים. עד להיותה בכיתה ה' תואר הקשר עם הנאשם כקשר "מאוד טוב", ולדבריה "היה בטחון אחד ליד השני" (עמ' 17 שורי 1-2 לפרוי) ואילו במהלך כיתה ה' החלו מריבות רבות בינה לבינו שנסבו על " כל מיני דברים מאוד פשוטים וקטנים שאפשר לריב עליהם", כהגדרתה בעיקר בכל הנוגע ליחסיה עם אחיה הקטנים (עמ' 17 שורי 15 ועמ' 19 שורי 12-24 לפרוי).

8

9 המתלוננת תיארה מריבה קשה במיוחד שהתרחשה בחג החנוכה כאשר לא החזירה לביתה מבית הספר חנוכייה שנתן לה הנאשם. לדבריה, לאחר מריבה זו שונה יחסו של הנאשם כלפיה, וכי במקביל לשינוי זה החל הנאשם לבצע בה מעשים מיניים.

12

13 תחילה תיארה המתלוננת בעדותה אירוע של נסיעה משותפת עם הנאשם ברכבו במהלכה החל לשוחח עימה, בין היתר, על הרגשתה בצפותה סרטים בהם אנשים מתנשקים. לדבריה, חשה מופת גם אם לדבריה אינה זוכרת את שנאמר אחר כך (עמ' 21 שורי 10-24 לפרוי).

16

17 באשר לאירוע הראשון טענה כי באחד הלילות משהתקשתה להרדם יצאה לסלון הדירה והצטרפה לנאשם אשר צפה באותה עת בטלוויזיה. כעבור כמחצית השעה, שאל האם ברצונה "עיסו" ומשהשיבה בחיוב, שלח אותה לחדרה של אמה שתביא קרם גוף. תחילה עיסה את רגליה ואחרי כך, לדבריה :

21

22 "...שאל אותי אם אני רוצה שהוא יעשה לי עיסוי כמו שאמא אוהבת. ואני לא
23 ידעתי למה שהוא התכוון אז אמרתי לו כן. ואחרי כמה זמן הוא עלה ועלה
24 ועלה ברגליים ואז באותו יום גם לבשתי חולצה ותחתונים ואז הוא פשוט
25 הכניס את היד שלו מתחת לתחתונים ונגע באיבר המין עם האצבעות" (עמ' 22
26 שורי 1-11 לפרוי).

27

28 בהמשך תיארה אירועים נוספים שהתרחשו על רקע התכווצויות שרירים בבטן אשר פקדו

אותה לעיתים לאחר אימוניה בחוג להתעמלות מכשירים בו השתתפה כשהייתה בכיתה ה'. את

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

הכאבים תיארה "כאבי תופת שאי אפשר לדבר אי אפשר לנשום, מאוד מאוד כואב" (עמ' 23 שורי²³ לפרו').

3

4 לדבריה, בפעם הראשונה שהנאשם הציע לה עיסוי בבטנה התרחש הדבר בחדרה,

כשהנאשם מורה לה לשכב במיטתה על גבה, והוא עצמו ישב על כיסא בסמוך (עמ' 24 שורי¹²⁻¹⁶ לפרו').

7

8 את שהתרחש בערב אותו יום תיארה המתלוננת בתשובה לשאלתינו כדלקמן :

9

10 "... כל פעם הוא אמר לאמא שלי לצאת מהחדר והוא סגר את הדלת בשביל
11 ושהיא לא תצחיק אותי זו היתה התשובה שלו בקשר לזה ו... אז הוא התחיל עם
12 והעיסוי בבטן כשזה התחיל לעבור לי אז פשוט כבר כמעט נרדמתי מהכאבים,
13 ושבאמת זה כאבים ממש מתישים ופשוט נרדמתי, ואז הוא אמר לי, בפעם
14 והראשונה אם אני לא טועה, אני אמשיך בגב אז התהפכתי ושכבתי על הבטן
15 ווהוא פשוט התחיל לעסות לי בגב ואז פשוט כמעט נרדמתי, שנייה לפני
16 ונרדמתי פשוט, הוא פשוט הוא מתחת הכניס את הידיים שלו מתחת לתחתונים
17 שלי ונגע לי באיבר המין עם האצבעות שלו" (עמ' 24 שורי¹⁹⁻²⁵ לפרו').

18

19 משנשאלה לתגובתה, השיבה כי נהגה להגיב ב"אותה התגובה, קצת שונה" ולומר לנאשם כי

הינתי²⁰ ציפה או שזה לא נעים או שימשיך בגב כדי שפשוט יפסיק לגעת שם, לדבריה הנאשם נהג

להשו²¹ב לה כי ימשיך עוד מספר דקות ויסיים (עמ' 25 שורי¹⁻⁴ לפרו').

22

23 לדבריה, אירועים כגון דא חזרו על עצמם, אם כי לעיתים רחוקות, והסתכמו בכ- 4 עד 5

פעמ²⁴ים, במהלך תקופת אימוניה בחוג להתעמלות מכשירים ב'מכבי' (עמ' 26 לפרו').

25 האירוע האחרון שציינה המתלוננת התרחש לדבריה בעת שהייתה בכיתה ו'. לדבריה,

באו²⁶ם היום צפתה ב"תמונות מפחידות" במחשב ולא הצליחה להירדם בלילה. לפיכך, פנתה לחדר

השי²⁷מץ של אחיה, ומשלא הצליחה להירדם גם שם, פנתה לחדר השינה של אמה ושל הנאשם

והעי²⁸צה את אמה משנתה. אמה הורתה לה לחזור למיטתה, אך הנאשם הציע לה להיכנס למיטתם,

וכך ע²⁹שתה. אלא שאמה ביקשה ממנה לחזור למיטתה, ומשכך, הציע לה הנאשם עיסוי. לאחר

שני³⁰אצתה, עיסה הנאשם את גבה על מיטתה בחדרה, ולדבריה : "...אחרי כמה זמן, שעוד פעם

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

כמעט נרדמתי הוא פשוט הכניס את הידיים שלו מתחת לתחתונים שלי ונגע לי באיבר המין" (עמ' 28 לפרו').

3

4 לדברי המתלוננת סיפרה לבת דודתה ש' וכן לשתיים מחברותיה (ש' ו- ט') כי הנאשם נגע בה אך וסתביישה לתאר בפניהן את פרטי האירועים (עמ' 29 שור' 14 – עמ' 30 שור' 3).

6

7 לגירסת המתלוננת ציינה ביומנה האישי מאותה העת בו נהגה לכתוב כלשונה "במצבים הקשים", חלק מהאירועים שהתרחשו עם הנאשם. לדבריה בסוף שנת הלימודים של כיתה ו', נדרשו התלמידים להביא לכיתה יומן כדי לרשום האחד לשני "זיכרונות", לקראת המעבר לבית ספר חדש. לפיכך, תלשה את שלושת דפי היומן בהם רשמה את מעשי הנאשם והשליכה אותם אל הפח, כדי שתוכל להביא את היומן לכיתה (עמ' 30 שור' 11-17 לפרו').

12

13 כעבור זמן מה, שוחחה עימה אמה ושאלה אותה מדוע אינה אוהבת את הנאשם, משאמרה לה ש"היא אוהבת אותו, סיפרה לה כי מצאה את דפי היומן ושאלה אותה האם מה שנרשם בהם אכן התרחש, ומשכך השיבה בחיוב. בהמשך לזאת, דרשה האם מהנאשם לעזוב את הבית (עמ' 31 שור' 11-18 לפרו').

17

18 עוד לדברי המתלוננת אמה הרבתה לבכות בעת ששאלה אותה ביחס לדפי היומן שמצאה וכן נסתה לברר עימה ועם הנאשם פעם אחר פעם אם יש ממש בדברים (עמ' 31 שור' 24 – עמ' 32 שור' 20).

21

22 מפאת חשיבותם של דפי היומן שלגירסת המתלוננת נתלשו והושלכו לפח, אצטט להלן מתוך (על טעויות הכתיב במקור), תוך הדגשת הרלוונטי לענייננו (ההדגשות אינן במקור):

24

25 יום ראשון 13.2.05

26

27 זהו החלטתי אני לא אוהבת את אור!! הוא

28 ילד מגעיל. היום הוא צחק על דן פנים מול פנים.

29 בכל מקרה נראה לי שהקשר שלי עם אבא שלי מישתפר מרגע לרגע.

30 היום החלטתי שאני הקדיש הרבה מאמצים בישביל הלימודים.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 טוב אני רוצה לדבר על אור:
- 2 אני כבר לא יודעת מה לחשוב עליו שהוא ילד נחמד או סתם עושה את עצמו.
- 3 אני בזמן האחרון כל הזמן עצובה, לא יודעת למה.
- 4 אני כל הזמן מקללת את מ' המגעיל הזה בלב כשהוא
- 5 מדבר אלי או סתם בלי סיבה. אחרי מה שעשה לי
- 6 באותו הלילה הנורא הזה. אמא ומ' כל הזמן רבים לידי וניראה לי שהם חושבים
- 7 אם הם בכלל חושבים שאני לא מבינה כלום אז הם יכולים לריב לידי כל הזמן.
- 8 אני מחפסת מישהו שהוכל לאהוב ואני לא יכולה לימצוא אף אחד אפילו לו
- 9 את אור שאוהב אותי.
- 10 אין לי חברה אמיתי כי שיר לא חברה אמיתית היא חושבת את עצמה למרות
- 11 ושליפעמים היא גם חושבת עלי.
- 12 יש לי מיבחנים רבים בזמן האחרון וקשה לי" (ת/1).
- 13
- 14 "יום שבת 15.2.05
- 15
- 16 יום שבת היום יום מנוחה ואני צריכה לעשות שיעורים.
- 17 אני ממש מבולבלת היום. אתמול הלכתי עם אור, טל ושיר לגרנד
- 18 ההלכנו לסרת יפה "פגוש את ההורים 2" היה ממש מצחיק.
- 19 אני ואור כימעט לא דיברנו בעצם ביחלל לא דיברנו.
- 20 אור היה ממש רציני ואני לא אוהבת אנשים רציניים.
- 21 ניראה לי שאני כבר לא אוהבת את אור כי הוא רציני ומגעיל עלי.
- 22 אתמול היו לי סיוטים והסיוט הכי גדול שלי היתגשם מ' הסוטה נגע לי
- 23 בימקומות בגוף וניראה לי שהוא הוציא את הבולבול המגעיל שלו החוצא וגם
- 24 ניראה לי שהוא ליקק לי את הגב עם הלשון שלו "ייחס"!!!
- 25 אני מפתדת לספר את זה לאמא שלי ביגלל שניראה לי שהיא אוהבת אותו אני
- 26 היחידה שיודעת מי באמת מ' הזה
- 27 עוד כמה זמן אני עומדת להיות מפקדת על אור ואני לא יודעת מה לעות. טוב
- 28 יש לי עוד הרבה שיעורים. "אז בי"!!" (ת/2).
- 29
- 30
- 31 "יום שבת 9.4.05
- 32
- 33 טוב אז ככה זה מתחיל דבר ראשון אבא שלי זה שאני אמורה כיביחול לישמוח
- 34 אליו בוגד בי זאת אומרת לו ממש בוגד בי, הוא הבטיח לי שניסע לאולנד אבל
- 35 איך חשבתי שאבא שלי יקיים את זה אריי אין לו כסף ביגלל החתונה עם מיכל.
- 36 דבר שני אני ואור ניפרדנו כי הוא ילד מגעיל בצורה שאי אפשר לתאר.
- 37 דבר שלישי אני מרגישה שאף אחד לא אוהב אותי לא מ' (בתן שלא יואהב
- 38 אחרי מה שקרה) אבא לא ועוד כמה שגם מהמישפחה וגם לא. היחידים לדעתי
- 39 שאוהבים אותי הם סבתא סידי ואמא הם מבטיחות ומקימות ומה שהכי חשוב
- 40 שהם נותנות אהבה גדולה שאדם כבר לא יכול ליספוג יותר.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 דבר רביעי אני רוצה להיות מלאך או פייה משהו טוב. אני מפחדת שאני יתאבד
2 מכיוון שאני לא מכבדת את עצמי ואנשים לא מכבדים אותי.
3 כשה לי ליכתוב אני מעדיפה לספר את זה למישהו אבל אין לי למי" (ת/3).
4
- 5 בעדותה נתבקשה המתלוננת להתייחס לתוכן דפי היומן. באשר לדף הראשון (ת/1) ציינה כי
המזכבר באחד האירועים בהם נגע בה הנאשם אך אינה יכולה לזכור איזה מהם בדיוק.
7
- 8 באשר לנאמר בדף השני (ת/2), השיבה כי המדובר באותו הלילה בו צפתה ב" תמונות
המפוזרות" במחשב, משנתבקשה להתייחס לדברים בכתב לפיהם נראה לה שהנאשם הוציא את
איבוסמינו ונראה לה שליקק את גבה, השיבה כי לא ראתה בעיניה דברים אלה, כיוון שמבטה היה
מופנת אל הקיר, אך שיערה זאת מכיוון שידיו היו רטובות באותו היום, והיא לא ידעה מה מקור
הרטובות, ולפיכך, הסיקה את האפשרויות "הכי נוראיות" כדבריה (עמ' 35 לפרו').
13
- 14 באשר לנכתב בדף השלישי (ת/3) כי הנאשם ודאי אינו אוהב אותה לאחר מה שקרה,
הסבירה כי הייתה זו תקופה קשה עבורה בה גם רבה עם אביה (הביולוגי) וחשה כי איש אינו אוהב
אותה וסברה כי אם הנאשם עשה בה מעשים אלה, ודאי שאינו אוהב אותה (עמ' 36 שור' 1-8).
17
- 18 המתלוננת נשאלה אילו פרטים סיפרה לאמה בעת שהאחרונה עימתה אותה עם מציאת
הדפים. לדבריה, לא מסרה לאמה פרטים, אלא תיארה בפניה את האירועים באופן כללי בציינה כי
הנאשם נגע בה במספר הזדמנויות בסלון ובחדר (עמ' 36 שור' 9-14).
21
- 22 המתלוננת ציינה כי אמה סיפרה את הדברים לבני המשפחה המורחבת, וכי היא כשלעצמה
העדיפה בתחילה שלא לספר לאיש ואף חששה מהגשת תלונה במשטרה (עמ' 43 לפרו').
24
- 25 בחקירתה הנגדית נתבקשה המתלוננת להתייחס לעובדה כי התאריך הרשום על גבי אחד
הדפים (ת/2) - "15.2.05" - לא חל ביום שבת, כפי שנרשם בדף היומן שנתלש. וזו השיבה כי אפשר
וטענה מכיוון שהייתה באותה עת "ילדה קטנה".

בתי המשפט

בית משפט מחוזי חיפה

פח 004058/07

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 בהמשך עדותה נדרשה להסביר הכיצד דפי יומנה (ת/ 1 ו-ת/ 2) מתייחסים בראשיתם לנושאים שונים שאינם קשורים לנאשם כלל, ורק מאוחר יותר התייחסה לאירועים להם היא טוענת על כך השיבה "כי ככה, פשוט ככה, ככה רשמתי את זה" (עמ' 49 שור' 20 לפרו').

4

5 המתלוננת אישרה כי ציינה אירועים נוספים באחד ממפגשיה עם העו"ס סיגלית דרום ביום 12.04.07, ובעדותה שבה והתייחסה לאירועים אלה (אשר מן הראוי להדגיש לא נכללו בכתב האישום), לדבריה באחת הפעמים בהם סבלה מכאב בטן, הציע לה הנאשם לערוך לה עיסוי באמבטיה באמצעות זרם המים.

9

10 לטענתה, התפשטה, אמה שאלה אותה האם היא מובכת מכך, והיא השיבה בשלילה. או אז הורת לה הנאשם לפשק את רגליה, וכיוון את זרם המים אל איבר מינה (עמ' 73 שור' 22 – עמ' 74 שור' 82 לפרו').

13

14 עוד תיארה אירוע במהלכו שהתה באמבטיה יחד עם אחיה הקטנים לאחר שחזרו מן הברכה, וכעבור זמן מה הורה הנאשם לאחיה לצאת מן האמבטיה, וממנה ביקש להסתובב, ולאחר שהתפשט נכנס עימה לאמבטיה (עמ' 74 שור' 11-14 לפרו'). ביחס לאירוע זה אישרה המתלוננת כי הנאשם לא נגע בה (עמ' 74 שור' 23-24 שור').

18

19

20

21

22 אירוע נוסף שהעלתה המתלוננת בפני העובדת הסוציאלית היה אירוע במהלכו בקשה להשמש באיפור של אימה, והנאשם דחף את האיפור לתחתוניו, ובקשה להוציא אותו משם, ואולי היא סירבה לכך (עמ' 80 שור' 1-6 לפרו'). באירוע אחר, נכנסה המתלוננת לחדר בו היה ישוב הנאשם מול המחשב, ואז, הושיבה הנאשם על ברכיו כשהוא לבוש בתחתונים בלבד "ואשר המין ברח לו לצד מהתחתונים" (עמ' 80 שור' 7-9).

27

28 המתלוננת נתבקשה להסביר הכיצד נאותה פעם אחר פעם להצעת הנאשם לעסות את גופה כשישבה כי הוא נוהג לגעת באיבר מינה, והשיבה כי סבלה מ"כאבי תופת" וכי האמינה כי זה לא יקרשוב. עוד טענה כי לא הייתה לה ברירה כיוון שהעיסוי עצמו אכן סייע לה.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1
 2 מתשובות המתלוננת עולה כי עובר להגשת תלונתה, התרחש אירוע המריבה סביב החנוכיה שהסגיר את הרוחות במשפחה, והובא לידיעת בני משפחתה המורחבת, בכלל זה, סבתה ודודה ע' אשתאף העיד בפנינו ואשר לעדותו אדרש בהמשך.

5
 6 עוד נשאלה המתלוננת מדוע לא פנתה לאמה לקבלת עזרה בעת שסבלה מכאבי בטן.

חקירת המתלוננת לעניין זה התנהלה כך:

8
 9 השופט אלרון:
 10 "את אמרת לאמא קודם שיש לך כאבים, לפני שבאת אליו?
 11 ת: מה, שיש לי כאבים? כן
 12 ש: ככה, אמא שלך נמצאת בבית ויכולה לעזור לך, נכון, באותו אירוע?
 13 ת: נכון.
 14 ש: את מבקשת ממנה עזרה?
 15 ת: לא, כי היא לא עוזרת לי, היא לא יכולה לעזור. היא יכולה לעזור אבל אין.. היא רוצה לעזור, יש הבדל, היא רוצה לעזור היא לא יכולה לעזור.
 16 ש: מה ההבדל בין מה שמ' עושה לך לבין מה שאמא שלך יכולה לעשות לך, זה
 17 מה שאני שואל
 18 ת: יש הבדל. דבר ראשון, היה לה צפורניים אז זה כבר כאב שהיא עשתה.
 19 נגדיר את זה ככה וזהו. ולא יודעת, הוא הציע אז פשוט אהה.. זה עזר.
 20 ש: הוא הציע וזה עזר, מה העיסוי עזר להפיג את הכאב?
 21 ת: כן
 22 ....
 23 ש: רק כשמי נגע בך זה עוזר?
 24 ת: כן, הוא יודע איפה ללחוק, אני לא יודעת, זה עזר"
 25 (עמ' 78 שורי 21 – עמ' 79 שורי 10 לפרו').
 26
 27

28 המתלוננת ציינה כי חדלה להשתתף בחוג התעמלות המכשירים במהלך כיתה ו', אם כי איננה זוכרת בדיוק מתי, ואישרה בתשובה לשאלה כי "יכול להיות" שזה היה בתחילת כיתה ו' משתתפתה להשתתף בחוג להתעמלות (עמ' 84 שורי 20-27).

31

32 בחקירתה הנגדית ולשאלות בית המשפט נדרשה שוב המתלוננת לעניין המריבה עם הנאשם בהקשר לחנוכיה והגדירה מריבה זו כמריבה "הכי הכי קשה" (עמ' 62 שורי 8-9 ושורי 16 לפרו'). ציינה את דבר המריבות המרובות שהיו לנאשם עם אמה את תחושת הקיפוח שחשה

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

מיידו הנאשם, את כעסה כלפיו (עמ' 63 שור' 13-25 לפרו'), ותולדת כל אלה באה לידי ביטוי בתשובתה כי שמרה לו "טינה על זה הרבה זמן" (עמ' 66 שור' 3 לפרו').

3

4 עוד אישרה בחקירתה הנגדית כי היה זה הנאשם אשר פנה לאמה והסב את תשומת לבה כי היא גולשת באינטרנט לאתרי סקס ולאחר תשובות סותרות לעניין זה אשר ניתנו על ידה נשאף והשיבה כדלקמן:

7

8 "יש סיכוי כזה, אני לא יודעת, אבל לא נראה לי שהוא אמר. אמא שלי אף פעם
9 לא שאלה אותי כזה דבר...." (עמ' 92 שור' 10 לפרו').

10

11 כך גם השיבה לשאלות בית המשפט ונתנה תשובות סותרות באשר לגלישתה באתרי סקס כדוגמת "יש סיכוי ואין סיכוי, אני לא יודעת, אני לא זוכרת זה קרה לפני מלא מלא זמן" (עמ' 93 שור' 28 וכן ראה עמ' 110 שור' 25-28 עמ' 111 שור' 1 לפרו').

14

15 לנוכח התהייה החוזרת ונשנית באשר לטענת המתלוננת כי הנאשם נגע באיבר מינה תוך כדי מסו ועל כך שהמשיכה לפנות אליו מספר פעמים שוב ושוב לצורך עיסוי, השיבה כי היה זה מפא"ם "כאבי התופת" מהם סבלה, כהגדרתה (עמ' 77 לפרו').

18 לכשנשאלה המתלוננת לנכתב בטופס "עדות ילד" על ידי חוקרת הילדים בהתייחס להיווצרה לבושה מכנסיים באירוע שהתרחש בסלון במקביל לצפייה בטלוויזיה, בניגוד לדבריה כי היתה לבושה בתחתונים ובחולצה השיבה:

21

22 "אממ... יש סיכוי, אני אגיד לך בחקירה של המשפט פשוט, אני הכניסו לי מילים
23 לפה אני אמרתי את זה מלא פעמים גם.

24 ש. החוקרת ילדים הכניסה לך מילים לפה.

25 ת. כן.

26 ש. אבל היא רצתה את טובתך, היא רצתה שזה יהיה מדויק.

27 ת. נכון. אבל אני אמרתי אני לא זוכרת ואז היא הכניסה לי אולי, זה היה זה אולי

28 זה היה זה, אולי זה היה זה" (עמ' 99 שור' 1-8 לפרו').

29

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 המתלוננת אישרה כי למחרת האירוע עת באה לנאשם לסלון, סיפרה לאמה על כאביה וכי הנאשם סייע בידה. יחד עם זאת, אישרה כי לא סיפרה דבר וחצי דבר לאמה על נגיעה זו או אחרת של הנאשם באיבר מינה (עמ' 134 שור' 22-24 לפרו').
- 4
- 5 כאמור, נחקרה המתלוננת גם בידי חוקרת הילדים, אורנה חכים, ביום 29.11.05 (נ/1). בחקירתה זו ציינה את אירוע הנסיעה המשותפת עם הנאשם (נ/1, חלק ראשון, עמ' 6-7); את האירוע שהוגדר על ידה כראשון בו עיסה הנאשם את רגליה בקרם גוף, ונגע באיבר מינה, במהלך הצפייה בטלוויזיה (שם, חלק ראשון, עמ' 8 – עמ' 15); את האירועים שהחלו בהתקפי כאבי בטן ונמשכו בעיסוי בטנה על ידי הנאשם והסתיימו בכך שהנאשם נגע באצבעותיו באיבר מינה (שם, חלק ראשון, עמ' 16-22); את האירוע בו נדדה שנתה והנאשם עיסה את גבה בחדרה ואז נגע באיבר מינה (שם, חלק שני, עמ' 2-6); את האירוע בו התיז הנאשם את זרם המים באמבטיה על איבר מינה של המתלוננת (שם, חלק שני, עמ' 8-12).
- 13
- 14 בחקירתה זו נשאלה המתלוננת כיצד פסקו האירועים, והשיבה כי היה זה לאחר שעזבה את חוג ההתעמלות (שם, חלק שני, עמ' 14, שור' 1-14).
- 16
- 17 לקראת הכנת כתב האישום ולאחר שיחה עם ב"כ המאשימה נשלחה המתלוננת למשטרה ונגבו ממנה הודעה ביום 07.06.07 (נ/2) והפעם לא על ידי חוקרת הילדים (ראה עמ' 81 לפרו').
- 19 בהודעה הנ"ל סיפרה על האירוע בו חזרה מן הבריכה והתרחצה יחד עם אחיה הקטנים, כשלפני נכנס הנאשם, והורה לאחיה הקטנים לצאת מן האמבטיה, ולאחר מכן, נכנס לאמבטיה עימת בשהיא ערומה. לדבריה, הנאשם לא נגע בה והיא יצאה משם מיד (נ/2 שור' 1-4). כן ציינה כי אירועים מקרים רבים בהם לא נרדמה בלילה ופנתה אל הנאשם שהיה ישוב מול המחשב, ומשרצתה להתחשב על הכיסא, הורה לה להתיישב על רגלו.
- 24
- 25 בחקירה זו, שבה המתלוננת וסיפרה על שני אירועים אותם הזכירה גם אצל חוקרת הילדים, האחד – מתייחס לעיסוי רגליה והנגיעות באיבר מינה במהלך הצפייה בטלוויזיה, והשני – מתייחס לעיסוי באמבטיה באמצעות זרם המים.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 חוקרת הילדים, אורנה חכים, אשר גבתה את הודעת המתלוננת, העידה אף היא, ובאמצעותה הוגשו טופס עדות המתלוננת שערכה ובו סיכום העדות והתייחסות למהימנותה (נ/1א), וכן, טבלה שערכה, ובה ניתוח עדות המתלוננת בהתאם לסממני המהימנות המקובלים (ת/47).
- 5
- 6 בעמוד האחרון לטופס עדות המתלוננת (נ/1א) ציינה הגב' חכים כי להתרשמותה חוותה המתלוננת את אשר תיארה בעדותה בפניה, ובטבלה (ת/7) פירטה הגב' חכים דוגמאות מתוך חקירת המתלוננת המשקפים, לדעתה, את מהימנות עדותה והוסיפה וציינה כי המתלוננת מתקשה לזכור את הזמנים בהם התרחשו האירועים.
- 10
- 11 חוקרת הילדים עומתה עם העובדה כי המתלוננת ציינה כי מעשי הנאשם חדלו בתחילת כיתתו, לאמור, בספטמבר 2004, ואילו דפי היומן שעל פי הנטען רשמה המתלוננת (ת/1 – ת/3) הם שתאריכים מאוחרים יותר. על כך השיבה כי מחקירת המתלוננת התקשתה מאוד להבין מתי החלה האירועים (בכיתה ה', ו', או ז'), אך ציינה כי הדבר מאוד סביר אצל ילד שחוה זאת לאורך זמן.
- 15
- 16
- 17 באשר לאופן חשיפת האירוע ציינה חוקרת הילדים כי המתלוננת סיפרה לה כי אמה מצאה ניירות בסל, ומששאלה אותה על כך, סיפרה לה את הדברים. כן ציינה המתלוננת כי סיפרה לחברותיה א' ושי' כי הנאשם נגע בה (עמ' 253 שור' 1-3).
- 20
- 21 באשר לתמיהה העולה מ' חקירת החברה א', לה, על פי הנטען, סיפרה המתלוננת על האינצידנטים, ציינה כי היתה זו המתלוננת אשר ביקשה שלא לערבה אולם לא זכרה ולא יכלה לומר שהיא אי חקירתה נובעת מהתחשבות בכך אם לאו.
- 24
- 25 כמו כן אישרה חוקרת הילדים כי בחקירתה את המתלוננת עלה כי לגירסתה האירועים פסקו בתחילת כיתה ו' וכי תקופה ארוכה הנאשם לא נגע בה ולא ניסה ליצור עימה מגע פיזי כלשהו עד למועד עזיבתו את הבית.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 כן הוגשה חקירתה של בתו הנוספת של הנאשם, ק', מיום 04.12.05 (נ/12), בה ציינה הקצנה כי אמה משכה בשערה בחוזקה לאחר מריבה עם אביה, ושלה נגיעה כלשהי ב"פיפי" שלה.
- 4
- 5 דודה של המתלוננת (אחי אמה), ע' א' (להלן: "ע'") התייחס בהודעתו במשטרה ביום 01.12.05 (ת/4) לנסיבות התודעותו אל האירועים נשוא כתב האישום, וציין כי בחודש אוגוסט פנתה אליו אמו בטלפון וסיפרה לו שא' מצאה דפים בחדרה של המתלוננת, בהם מתוארים מקרים שבמהלכם נגע בה הנאשם. לפיכך, שוחח עם אחותו אשר לא ידעה למי להאמין, לבתה או לנאשם אשר הכחיש את הדברים בתוקף ועל כן הציע לה כי ישוחחו יחדיו עם המתלוננת כפי שכך אומנם נעשה בבית אמם (עמ' 140 שור' 17-20 לפרו').
- 11
- 12 מעדותו של העד עולה כי התקיימו בינו לבין המתלוננת שתי שיחות עובר להגשת תלונתה "אחות שלי לבד איתה והשנייה שלי וגם אחותי היתה נוכחת" כדבריו (עמ' 155 שור' 7 לפרו').
- 15
- 16 סבתה של המתלוננת (אם אמה), ס' א' (להלן: "ס'"), העידה אף היא, וכך הוגשה הודעתה במשטרה מיום 01.12.05 (ת/5). בהודעתה זו ציינה כי בערב יום שישי, ב- 1/7, נחגג יום הולדתה. לדבריה, בבוקר המחרת נכנסה לביתה א' כשהיא בוכה והראתה לה את דפי היומן של המתלוננת. לאחר שקראה את תוכנם, אמרה לה כי יש לברר עם המתלוננת אם מדובר בדמיון או במציאות.
- 20
- 21 ואם להביא דברים בשם אמרם, אפנה לדברים שנאמרו בהודעתה (ת/5 שור' 5):
- 22
- 23 "אני אמרתי לא' שצריך לדבר איתה ולשאול אותה אולי היא מדמינת אני לא יכולתי להאמין.
- 24
- 25 ת. נכון. היה לי מאוד קשה להאמין קיוויתי כמו שאני רואה את הנאשם לא
- 26 תיארתי לעצמי שהוא יכול לעשות כאלה דברים. לא חשבתי שאדם החי איתה
- 27 מגיל שנה יכול לעשות את הדבר הזה" (עמ' 158 שור' 24-20 לפרו').
- 28
- 29 העדה סתרה את דברי המתלוננת כי באחת הפעמים אף היא עשתה לה עיסוי בעת מכאוב
- 30 (ראו דברי המתלוננת עמ' 82 שור' 24-28 לפרו'; ואת דברי העדה בעמ' 161 שור' 8 לפרו').

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 כן ציינה כי לדברי א' הנאשם הכחיש את טענות המתלוננת. מששאלה את המתלוננת מדוע לא סיפרה על כך לאמה, השיבה כי לא רצתה שאחיה יגדלו בלי אביהם, וכי היא מרחמת עליהם.

4

5 לדברי העדה היתה זו העובדת הסוציאלית אשר "לחצה" על הגשת התלונה למשטרה וכי

בעצמה, אף חדלה גם המתלוננת לאפשר לנאשם לפגוש את שני ילדיו.

7

8 בעדותה בבית המשפט נתבקשה ס' להתייחס לטענה כי הטענות כלפי הנאשם בדבר ביצוע מעשם מיניים במתלוננת הן בבחינת עלילת שווא שנרקמה בעקבות גירושיו מאם המתלוננת. לכך השימה העדה כי כלל לא היו מעוניינים בגירושיהם של א' ושל הנאשם, אשר נהג תמיד בצורה יפה כלפיהן במתלוננת, ואף ציינה כי סייעה לנאשם בעת שנכנס לקשיים כלכליים, ובמסגרת זו הפקידה לחשבון 60,000 ₪ (עמ' 156 שור' 8-14 לפרו').

13

14 בחקירתה הנגדית אישרה ס' כי בתה פנתה אליה לראשונה ב- 01.07.05 (עמ' 156 שור'

158-17).

16

17 עוד עולה מעדותה של ס' כי היא משמשת כמנהלת החשבונות של המרכז לנפגעות תקיפה

מיני (אם כי אינה יושבת שם פיזית), וכי בתה, אם המתלוננת, מתנדבת בקו החירום למניעת

אלימות במשפחה (עמ' 158 שור' 8-13 לפרו').

20

21 ש' א' בת דודתה של המתלוננת, ילידת 07.11.92, בטרם העדתה, הסכים הסניגור להגשת הודעה במשטרה, ואולם, באת כח המאשימה עמדה על כך כי תחקר בחקירה ראשית.

23

24 בעדותה ציינה העדה כי כחצי שנה לפני חשיפת הפרשה על ידי המשפחה (לציון הזמן על ידי

העדה שהתנגד ב"כ הנאשם וציין כי בחקירתה במשטרה כלל לא זכרה העדה, למרות שנשאלה על כך), הצרכה שיחה בינה לבין המתלוננת, בה סיפרה לה זו האחרונה, כי הנאשם נוגע בה " במקומות שלא צריך" (עמ' 165 שור' 15 לפרו') ובהודעתה במשטרה ציינה "במקומות שכאילו לא צריך" (נ/3 עמ' 5 שור' 15-16).

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 העדה השיבה בשלילה לשאלה האם סיפרה לה המתלוננת שסיבת כאבי הבטן הינה תוצאת התעמלות על מכשירים, כמו גם האם סיפרה לה באילו הזדמנויות נגע בה הנאשם לדבריה, שהתה בבית המתלוננת "הרבה" פעמים וכי הבחינה בהתפרצויות הנאשם כלפי המתלוננת אשר לדבריה "היות יורד עליה שהיא טיפשה, לא מבינה" עד כי היא לפעמים התפרצה "עליו", כלשונה (עמ' 173 שורי 9-10 לפרו').

7

8 ש' א' ציינה כי לא סיפרה לאיש על הדברים שאמרה לה המתלוננת וזאת משום שלא לקחה "אתפזה ברצינות" ובמקום אחר ציינה "נכנסתי לשוק" ובהמשך "לא ייחסתי לזה חשיבות" (עמ' 166 שורי 6-13 לפרו') ובהמשך לכשנשאלה "... לא האמנת לה" השיבה "נכון" (עמ' 170 שורי 10-11 לפרו').

12

13 אמה של המתלוננת, א' ק' (להלן: "א"), סיפרה כי בעת נישואיה לנאשם, היתה המתלוננת בת שתיים ומנישואים אלה, נולדו שני ילדים. באשר למערכת יחסיה עם הנאשם טענה כי זו ידעה עלילות וירידות, כהגדרתה.

16

17 לדברי העדה, לפני גילוי הפרשה, הבחינה כי המתלוננת הפכה סגורה ללא שמחת החיים, לפיכך החלה לחטט בחפציה כדי לדלות מידע על מצבה.

19

20 באחת הפעמים, ביום שבת, ה- 30.06.05 או ה- 01.07.05, בעת שרוקנה את פח האשפה בחדר של המתלוננת, הבחינה בניירות מקופלים (ת/1-ת/3). משפתחה אותם, הופתעה מתוכנם.

22

23 לדבריה, לא ידעה כיצד עליה לנהוג, ולפיכך פנתה לאמה, ולאחר מכן, אל הנאשם, ממנו ניסתה להבין מה קרה בינו לבין המתלוננת. לדבריה: "כל מה שהיה לו להגיד זה "בולשיט, בולשיט" עשרות אלפי פעמים. זו המילה היחידה שיצאה מפיו בקביעות...." (עמ' 175 שורי 8-9 לפרו').

27

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 עוד סיפרה כי, בקשה מן הנאשם לעזוב את הבית, והוא אכן עזב. למחרת, פנתה לבתה ועימנה אותה עם מציאת הפתקים. לגירסתה, המתלוננת ניסתה לדחות אותה מעליה, ולבסוף ציינה כי במקרים מסוימים "הוא נגע לה למטה באיבר מינה" (עמ' 175 שור' 15 לפרו').

4

5 בהמשך עדותה סיפרה העדה :

6

7 "מידי פעם ניסיתי **ללחוץ אותה** והיא סיפרה לי על כמה סיטואציות שקרו להם
8 ביחד... שהוא נגע בה וגם דיבר אליה במילים מאוד מאוד גסות... הם נסעו פעם
9 ברכב לקניות...אני רוצה לציין שמאותו זמן, כששיחזרתי בראש שלי, היא לא
10 הסכימה לנסוע איתו באותו רכב. אז לא הבנתי את זה...."

11

12

13

14

15 עוד סיפרה העדה :

16

17 "מקרה שהיא קמה בלילה... הוא הזמין אותה לראות איתו טלוויזיה... הוא שלח
18 אותה להביא קרם מהחדר שלי... הוא התחיל לעשות לה מסאז' בכפות הרגליים
19 ולאט לאט הגיעו לאיבר מינה..."

20 בתי היתה מתאמנת בהתעמלות אמנותית במכבי והיא סבלה מכאבים מאוד
21 קשים באחד הצדדים... בפעם הראשונה שזה התחיל היא היתה בחדרה ובכתה,
22 באתי לעזור לה, הוא אמר לי "אני אטפל בה" והלך למקרר, לקח נר, המיס
23 אותו במיקרוגל והלך לחדר לבתי. אני הייתי גם בחדר באותו זמן ולאחר זמן
24 כמה, כשהילדה קצת נרגעה, היא מאוד בכתה, הוא אמר לי "תצאי מהחדר, את
25 מפריעה" ואני לטיפשותי יצאתי מהחדר כי יש לי עוד שני ילדים בבית ויצאתי
26 להתעסק איתם...." (עמ' 175-176 לפרו').

27

28 לדברי א', הגיעה למרכז לני"י לאחר חשיפת הפרשה, בתחילה לפגישה משותפת עם הנאשם

כדי לקבל ייעוץ, ולאחר מכן, בעצמה כדי לחשוף בפני העובדת הסוציאלית את מעשי הנאשם
במתלוננת (עמ' 178 שור' 1-7 לפרו'). כן ציינה כי טרם הגעתה למרכז לני"י, שוחחה "הרבה עם
עובדות סוציאליות בטלפון" ונעזרה בהן (עמ' 176 שור' 26-28 לפרו').

32

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 עוד ציינה א' כי המתלוננת טענה בפניה כי לא סיפרה לה על הדברים כיוון שלא רצתה שאחיה הקטנים יגדלו ללא אב (עמ' 178 שור' 22-23 לפרו'). א' הוסיפה וציינה כי יצרה קשר עם אחות הנאשם וסיפרה לה על טענות בתה, ובקשה לברר האם הנאשם פגע גם בבת אחותו.

4

5 לאחר ששוחחה עם אחות הנאשם, הגיש הנאשם תלונה נגדה במשטרה בטענה כי היא נוגעת באיבר מינו של בנם המשותף, וכן בטענה שהיא שלחה " אנשים לפגוע בו עם אופנוע " (עמ' 179 שור'127-28).

8

9 א' נשאלה מדוע בטופס פתיחת התיק במרכז לני"י ב- 19.09.05 נרשמה כרקע לפנייה

התייחסות לבעיות כלכליות שיצר הנאשם, שלדבריה גילתה כי מונה כונס נכסים לביתה, רק

לאחר ששעזב הנאשם את הבית בעקבות חשיפת סיפור המתלוננת (עמ' 190 שור' 1-2).

12

13 כן אישרה כי לא סיפרה לעובדת הסוציאלית בפגישה הראשונה על דבר הפגיעה במתלוננת (עמ' 190 שור' 28-29 לפרו').

15

16 עוד נשאלה העדה והשיבה בשלילה לשאלה האם ללא קשר לכאבי המתלוננת הנאשם הציע לעשות לה עיסוי (עמ' 200 שור' 17-18 לפרו').

18

19 עוד השיבה לשאלה האם התקיימה בינה לבין המתלוננת שיחה לאחר עיסויי הנאשם,

כדלקמן :

21

22 "כן, היא אמרה לי שזה עזר.

23 ש. מעבר לזה, האם אמרה לך עוד משהו.

24 ת. לא' (עמ' 201 שור' 12-15 לפרו').

25

26 ביחס לדפי היומן שמצאה בפח האשפה של בתה, ציינה כי היו " מכווצים, הם נתלשו

ממחשבת, הכוונה היו מעוכים" ואף הדגימה בידה פעולה של מעיכת דפים. משצויין בפניה כי על

הדפים שהוגשו אין סימני מעיכה, השיבה : "יישרו אותם, ואת זה אני אומרת בוודאות, כי אני

הוצאתי אותם, אני יודעת". לדברי העדה היא עצמה יישרה אותם על מנת לקרוא ולאחר מכן

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

שמרה אותם במקום כלשהו. משנשאלה האם לפני ששיטחה אותם היו מקופלים, השיבה: "לא, הם היו מעוכים" (עמ' 205 שור' 1-14).

3

4 בחקירתה החוזרת, ציינה א' כי המתלוננת לא רצתה להגיש תלונה במשטרה. ולתשובה מהיפך הגיע הרעיון לפנות למשטרה השיבה כי היה זה לדעתה לאחר שיחה עם **סיגלית העובדת הסוציאלית**. (עמ' 208 שור' 14 לפרו').

7

8 עוד העידה **סיגלית דרום, עובדת סוציאלית** מהתחנה לטיפול משפחתי בעיריית חיפה (להלן: "סיגלית").

10

11 אקדים ואומר כי בפתח עדותה הצהיר בפנינו ב"כ הנאשם כי נתן הסכמתו להצגת הודעתה במשטרה והצגת תיק הרווחה וכי בכך יש ליתר את העדתה בחקירה ראשית. לדבריו, נוכח לדעת בבוקר אותו יום כי באת כח המאשימה עומדת על דעתה להעיד עדה זו בניסיון להצגה כ"עדה מומחית" "בתחום פגיעה בילדים או ילדים בסיכון" ולכך הוא מתנגד בכל תוקף.

16

17 עוד טען בפנינו ב"כ הנאשם כי זה האחרון הגיש **תלונה כנגד העדה** לאחראית עליה, ומשם, זו גיבשה דעה שלילית לגביו וכי פרטים מעדותה יהא בהם כדי פגיעה בחיסיון כלפי הנאשם (עמ' 215 שור' 1-2 לפרו').

20

21 אומנם, נוכחנו לדעת כי **לא מעט מדבריה נסבו על דברים שמעבר למובא בהודעתה במשטרה וזאת כפי שיפורט בהמשך**.

23

24 תיק הטיפול המשפחתי שנפתח בעניין משפחת המתלוננת, ובו סיכומי הפגישות כפי שנרשמו ע"י סיגלית, הוגש (ת/6), תוך הסתייגות ב"כ הנאשם ביחס לעדויות שמיעה וסברה.

26

27 בחקירתה הנגדית למדנו לדעת כי הרישומים לא בוצעו בתום כל מפגש ומפגש, אלא,

28 אחת "סדרת מפגשים" ואחת לחודש לערך, כדברי העדה.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 מטופס פתיחת התיק (אשר נכתב על ידי הגב' איריס בן יצחק) עולה כי התיק נפתח ביום 29.09.05, תחת הכותרת "הבעיה המוצגת" נרשם מפיה של א' כי גילתה לפני מספר חודשים כי הנאשם צבר חובות רבים, רכבם עוקל והוטל צו כינוס נכסים על דירתם, ו"משגילתה את העניין דרש", ממנו לעזוב את הבית ו "בחרה להתגרש ממנו" וכי כיום נמצאים בהליכי גירושין ומספירה "שהיתה צריכה להגן על האינטרסים של עצמה" וכן "...קשה לה לסיים את הקשר – המתה רוצה לסיים את הקשר עם מ' (הנאשם י.א.) לפחות בצורה יפה ושיוכלו להשאיר ידידם מגיעה איתו לטיפול כדי לבדוק מה בדיוק קרה ביניהם ולהשלים עם המצב הקיים".

9

10 בשיחה עם הנאשם נרשם כי נפגע מאוד מהתנהגותה של א' "שזרקה" אותו מהבית באותו לא צפוי אם כי ציין כי לאורך שנות חייהם המשותפות חש כי היא "חונקת" אותו, "שולטת בחייו" וקובעת לו מה לעשות ואיך וכי עת שנאלץ לעזוב את הבית איימה עליו שאם לא יעשה כן, תפנת למטרה "ותתלונן עליו על דברים שלטענתו לא עשה מעולם" ובכלל זה, שאיים עליה

בנשף

15

16 ב- 03.11.05 התקיימה הפגישה הראשונה עם סיגלית, בה נכחו הנאשם וא', ובה הועלה נושא הבעיות הכלכליות. מספר ימים לאחר פגישה זו, ביקשה א' להיפגש עם סיגלית יחד עם המתלוננת. פגישה שהתקיימה ב- 10.11.05.

19

20 בפגישה זו סיפרה המתלוננת על "מספר אירועים" שהיו עם הנאשם אחרי "סיפור החנות" ובמהלכם עיסה הנאשם את בטנה בעקבות כאבים שחשה ואז – נגע באיבר מינה.

22

23 בפגישה נפרדת מיום 17.11.05 שנערכה בין סיגלית לנאשם, סיפר זה האחרון את גרסתו, לפיה עיסה את המתלוננת ואף נהג להתרחץ איתה, אך מעולם לא נגע באיבר מינה. כן ציין כי אדם מצבוב על אופנוע פגע בו.

26

בתי המשפט

בית משפט מחוזי חיפה

פח 004058/07

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 בהמשך נערכו מפגשים נוספים בין סיגלית לבין המתלוננת ואמה, במהלכם תיארה המתלוננת את הפעם הראשונה בה נגע הנאשם באיבר מינה שהתרחשה בעת שהגיעה אל הסלון בלילה והנאשם עיסה את גופה.
4
- 5 בפגישה מיום 22/12 (ללא ציון השנה) מתוארת א' כחרדה ומבולבלת המבקשת לפעול לטובת הילדים אך חוששת כי ייפגשו עם הנאשם. צוין מפי א' כי הציעה לנאשם לפגוש את הילדים בנוכחותה, אך הוא התנה זאת בביטול התלונה נגדו במשטרה.
8
- 9 בהמשך נערכו פגישות רבות נוספות בין המתלוננת, אמה וסיגלית. ובתשומת מיום 12.04.07 צויין כי המתלוננת "רוצה להעיד, רוצה לנקום, כועסת רוצה שמי' (הנאשם י.א.) ישלם מחיר".
12
- 13 בפתח עדותה סיפרה סיגלית כי אם המתלוננת פנתה לתחנה לטיפול משפחתי כאשר "המורה היתה לבדוק אפשרות לפרידה הולמת לבני הזוג", כהגדרתה (עמ' 212 שור' 9 לפרו').
15
- 16 המשיכה וסיפרה העדה כי היא זו אשר קלטה את בני הזוג וערכה פגישה זוגית אחת בלבד במהלכה, "היו קשיי תקשורת, לא היה דיאלוג בין בני הזוג, כל אחד הציג תמונה אחרת ובסיומה של הפגישה סוכם על אי המשך טיפול זוגי מאחר והשניים היו חלוקים על טיב הטיפול שעיקרו נגע לפרידה בין בני הזוג (עמ' 212 שור' 16 לפרו').
20
- 21 לדבריה, מספר ימים לאחר המפגש הנ"ל התקשרה א' וביקשה לשוחח עימה יחד עם המתלוננת.
23
- 24 במהלך אותה פגישה סופר לה על "מערכת יחסים מורכבת, טעונה ומתעללת על ידי מ" (הנאשם י.א.) במתלוננת, בתקופה בה היו לזו האחרונה כאבי בטן והלה נהג לעשות לה מסאז'ים בבטן, מסאז'ים אשר הרגיעו אותה עד אשר באחד הפעמים "... היד שלו המשיכה לאיבר המין שלה והמסאז' המשיך גם באיבר המין" סיטואציה אשר על פי מה שסופר לה חזרה על עצמה מספר פעמים (עמ' 212 שור' 24-25 לפרו').

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1
- 2 עוד סיפרה העדה כי תוארה בפניה נסיעה ברכב עם הנאשם שכללה קללות וניבולי פה במילים שהמתלוננת "לא היתה מתורגלת לשמוע אותם בת בבת התחילו הן עונשים והן הנגזרות באיבר המין" (עמ' 213 שורי 21-23 לפרו').
- 5
- 6
- 7
- 8 בתשובות לשאלותינו:
- 9
- 10"ש. איזה עונשים.
- 11ת. אני לא יודעת, היא דיברה רק על עונשים ולא פירטה.
- 12
- 13לתמייתנו:
- 14
- 15"ש. לא מצאת לנכון לשאול.
- 16ת. יש הרבה שאלות בטיפול שמצאתי לנכון לשאול אבל התשובות עליהן היו
- 17"לא זוכרת, לא יודעת".
- 18
- 19העדה ביקשה ליתן הסבר לתשובות אלה בכך שהדבר מותאם לבנות צעירות שחוות אירועים קשים טראומות וכל "שנשאר הוא רסיסי זיכרון מהטראומות", כהגדרתה (עמ' 214 שורי 21-3 לפרו').
- 22
- 23כמו כן נתבקשה העדה על ידי ב"כ המאשימה "להרחיב לעניין מצבה הנפשי".
- 24
- 25בשלב זה, ב"כ הנאשם שב על התנגדותו כפי שפורטה לעיל בתמצית וטען כי כל רצונה של האשה המאשימה ליתן לעדותה של עדה זו נופך של עדה מומחית בתחום לא לה, ולשאלתנו באם התיקסה למצבה הנפשי של המתלוננת בהודעתה במשטרה נמנעה מלהשיב על כך ישירות ואולם, מתשובותיה ניתן ללמוד כי לא עשתה כן (ראה שאלות בית המשפט, עמ' 214, 19-23 לפרו').
- 29
- 30עוד סיפרה העדה בעדותה כי בטיפול במתלוננת עלו תופעות של פחדים "שבאו לידי ביטויצהן בחלומות, בציורים, בקלפים, במשחק משותף עם אבא, פחדים מהעולם, היה תיאג של לונה פארק שתיארה אותו כמקום מפחיד ומיים. היה חלום על במבה, והוא

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

משמעויותי בגלל התיאור שלו וגם בגלל החזרתיות שלו. התיאור הזה מראה את הדמות של הבמבה כמו שכולנו מכירים אותה, שהיא דמות חמודה וחייכנית וילדית, שיש בה משהו מגרש לאוכל, אלא שבחלום של מ' העיניים של דמות הבמבה מופיעות כמפלצתיות ורעות, מה שחזר על עצמו בחלומות הלילה של מ' – מה שמייצג עבורה דמות שהיא קרובה, אהובה ורכה כמו הבמבה, אבל פתאום היא דוחה" (עמ' 216 שורי' 10-17 לפרו').

6 העדה השיבה בשלילה לשאלת בית המשפט האם הוצגו בפניה המכתבים מיומנה של המתלוננת, ומשכך, הופנתה לנכתב בדף היומן (ת/3) וזאת כדלקמן: "אבא שלי, זה שאני יכולה לסמך עליו, בוגד בי... הבטיח לי לנסוע להולנד" (עמ' 216 שורי' 25 לפרו').

9

10משכך, נשאלה מדוע היא מקשרת את חלומותיה הנ"ל של המתלוננת דווקא לנאשם ולא לאחוזם כדוגמת אביה הביולוגי. תשובת העדה היתה כי, הקשר עם האב הביולוגי "מאוד מורכב, לא פתור" וכי קיימת אכזבה ממנו ואולם, לדבריה, "חוויות בחלום הן דברים פסיכו-סומטיים וכאבו ראש וכאבי בטן אלה הם דברים אחרים" כלשונה.

14

15לאור הבחנותיה הנ"ל של סיגלית נשאלה האם מצאה לנכון להפנות את המתלוננת לבדיקה פסיכולוגית וזו תהתה "בשביל מה? יש אסוציאציות וניתוקים אבל לא הזיות הניתוק בא לידי ביטוי במצב מנטלי לרגע שהגוף מנותק מהנפש במיוחד שיש זיכרונות מאוד קשים" ובהמשך לדבריה, במהלך טיפולה החלה הפחתה של "הכאבים הפסיכו-סומטיים" (עמ' 217 לפרו').

19

20מתשובות העדה ניתן היה ללמוד כי לא ידעה על קיומן של תלונות הנאשם כנגד אדם המתלוננת במשטרה, לא ידעה מתי גילתה זו האחרונה את "דפי היומן", ולכשנשאלה האם זו סיפמה לה בפגישתן הראשונה מהי סיבת הפירוד מהנאשם השיבה, כי היה זה גילוי "חובות כבדות על הבית, עיקול על הרכב, והוצאה לפועל על הבית" עד כי חשה שהיא "חיה חיים כפופים" (עמ' 220 שורי' 1-7 לפרו'; כמו כן ראה עמ' 220 שורי' 15-17 לפרו').

25

26לשאלתנו:

27

28"ש. מה תאמרי אם אומר לך שכשבוע ימים לפני הגשת התלונה היתה תלונה

29של הנאשם עצמו נגד א' על זה שהיא מטרידה מינית את אחד הילדים.

30ת. אופתע מאוד.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 ש. תרגישי שלא שיתפו אותך בהרבה דברים מהותיים.

2 ת. נכון" (עמ' 221 שורי 2-6 לפרו').

3

4

5 עוד ציינה סיגלית כי אם המתלוננת הייתה מבולבלת, בדקה שוב ושוב אם יש אמת בטענות המתלוננת, והתנגדה להגשת תלונה במשטרה. לדבריה, נאלצה לחוץ על המשפחה להגיש תלונה במשטרה, בין היתר כדי להביע אמון במתלוננת (עמ' 218 שורי 10-18 לפרו'). כן ציינה כי המתלוננת עצמה הייתה פאסיבית ביחס להגשת התלונה, וכי בתחילה אף א' התנגדה להגשת תלונה (עמ' 218 שורי 22-26 לפרו').

10

11 בהמשך ציינה סיגלית כי מוקד הטיפול היה במתלוננת ובאירועים שתוארו על ידה, אך

הוספה כי למיטב זיכרונה הגיעה אם המתלוננת לתחנה לטיפול משפחתי **בעקבות הנושא הכספי**

וחוסה אמונה בנאשם (עמ' 220 שורי 15-17 לפרו'), אם כי סייגה זאת בציינה כי זכור לה יותר

העיסוק במתלוננת. במקביל לכך ציינה כי המתלוננת עצמה קשרה את הפירוד בין הנאשם לבין

אמרה וחסות המעשים שביצע בה (עמ' 220, שורי 19-20).

16

17 עוד עולה מעדותה של סיגלית כי לאחר הפגישה השנייה עם א' והמתלוננת (בהעדרו של

הנאשם) "ולכשידע במה מדובר", לדבריה, ביקש לספר את סיפורו ו"תיאר קשר מאוד חם עם

המתלוננת, תיאר ילדה טובה, תיאר מסאז'ים שעשה למ' בבטן גם רחצות משותפות

באמנטייה, לדבריו לא היו נגיעות באיבר המין" (עמ' 221 שורי 20-28 לפרו').

21

22 סיגלית ציינה כי הפנתה את המתלוננת ואמה לרופא כדי לשלול קיומו של מקור אורגני

למכשול הכאבים עליהם התלוננה, וכי הסתמכה על דברי האם כי המתלוננת נבדקה בידי רופא,

ולא מצא כל מקור אורגני לכאביה (עמ' 228 לפרו'). בדיעבד אנו יודעים כי בשלב זה, המתלוננת

לא נבדקה על ידי רופא כלשהו ולמעשה, ברישום בתיק הרווחה עולה כי לא צויין שהמתלוננת

הופנתה לטיפול, וכשנדרשה ליתן הסבר לכך האם לא היה מתחייב לרשום תרשומת בתיקה,

השיבה כי התכתובות בתיק "זה לצורך הצרכים שלי והמעקב בתיק" (עמ' 228 שורי 20 לפרו').

28

29

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 בהמשך ציינה כי התרשמותה לגבי הממצאים הפסיכו-סומטיים נסמכו על דיווחי המתלוננת על כאבים שונים אשר לא נמצא להם בסיס רפואי. לדבריה, לא ביקשה לקבל תיעוד שכזה, מאחר ואינה רואה את תפקידה "כבודקת מסמכים של המשפחה", וכי הטיפול מבוסס על אמוץ (עמ' 232 שור' 14-16 לפרו').

6

7 העדה אישרה בתשובה לשאלה כי המתלוננת לא טענה בפניה כי הנאשם איים עליה או דרש ממנה שלא לספר על מעשיו לאיש (עמ' 243 לפרו') וכי לא תארה בפניה מצב שבו במהלך האיפורעים הנתענים כלפי הנאשם, הבחינה ב"ריגוש מיני" אצל הנאשם, וכן לא טענה כי בתקופה שביקשה אירוע האחרון למועד עזיבתו את הבית, הפסקת כאבי הבטן והפסקת "סיוטיה", היה כל מגע או יוזמה למגע מצד הנאשם.

12

13 מטעם המאשימה הוגשה תלונתו הרביעית של הנאשם כנגד א' והמתלוננת מיום 19.12.05 (ת/14), לאחר הגשת התלונה נגדו ושחרורו ממעצר, ובה טען כי א' והמתלוננת התעללו בבנו הקטין באופן מיני לפני כארבע שנים, כך שהפשיטו אותו בפני אחרים ונגעו באיבר מינו לשם שעשוע, ולאסוף שהתרה בהן לבל יעשו זאת שוב, חדלו מכך, אלא שכעת, **משאשתו אינה מאפשרת לו לראות את ילדיו**, הוא חושש לשלום בנו.

18

19 משנשאל מדוע לא הגיש תלונה זו קודם לכן, השיב כי לא רצה להאבק באשתו ותוך כדי כך לפגוע במשפחה. כן ציין בתלונתו כי א' מכה את הילדים בחגורה ובנעלי גומי.

21

22 עוד הוגש מטעם המאשימה פרוטוקול הדיון במעצרו של הנאשם מיום 01.12.05 (ת/8), בו נאמץ מפיו כי עזב את הבית ביוני, 2005, מכיוון שלא הסתדר עם אשתו, כי שניהם היו מעוניינים בפרדה, וכי זו איימה עליו כי אם לא יעשה כרצונה בהליך הגירושים בנושא הילדים והרכוש, היא תהרס את חייו. עוד סיפר כי באחד הימים פגש באשתו, כאשר היה מלווה בבת זוגו, בחוף הים, ביקשה כי יחזרו לחיות יחדיו, ומשסירב, השתוללה ואמרה לו כי היא " **מכינה את הילדה כבר 5 חודשים להתלונן עליי והיא כותבת איתה את הדברים**" (ת/8, עמ' 3-4).

28

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

עד כאן ראיות התביעה.

2

3. ראיות ההגנה :

4

5 מטעם ההגנה העיד הנאשם, והוגשו מספר מסמכים, ביניהם חקירת הילדים שנערכה למתלוננת (נ/1); טופס עדות המתלוננת (נ/1א) וקלטת החקירה (נ/1ב); תלונה נוספת של המתלוננת כנגד הנאשם מיום 07.06.05 בעניין מעשים מגונים (נ/2); חקירת הילדים של בת דודתה של המתלוננת ש.א. (נ/3); תלונות שהגיש הנאשם במשטרה כנגד אם המתלוננת, וביטולה של אחת מהן (נ/4 – 7); הודעת הנאשם במשטרה ביחס לתלונה נשוא כתב האישום (נ/8); הודעת אם המתלוננת ביחס לתלונות שהגיש נגדה הנאשם (נ/9); הסכם הגירושין שבין הנאשם לאם המתלוננת (נ/10).

12

13 בחקירתו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם על דבר היכרותו ונישואיו לאם המתלוננת, א', בעת שהמתלוננת הייתה כבת שנתיים וחצי. לדבריו, הנישואין " נבעו מצורך ה־TDD, כהגדרתו ואולם, המשבר הראשון לא איחר לבוא עם בעיית הפריון שנתגלתה אצלו.

16

17 גם המתלוננת, כך הנאשם, ביקשה ממנו שלא להיכנס לביתה (הבית שהיה באותה עת בעלתה בלבד), טענה כלפיו כי "רימה" אותה "שיקר" לה, "אינה יכולה להקים שום דבר משותף עימו וכי אינו שווה בעיניה" (עמ' 270 לפרו').

20

21 כעבור מספר שנים, נולדו לשניים תאומים, ק' ו-ס', אשר עם הולדתם החלה המתלוננת לחוש צינזחה, ומשכך, ביקש לפצותה ולהקדיש לה זמן. בין היתר, סייע לה בהכנת שיעורי בית וניסח לחנכה, לעיתים באופן נוקשה (אם כי לא אלים), ולהקנות לה ערכים (עמ' 270-271 לפרו').

24

25 הנאשם סיפר בעדותו כי "הסימפטומים" של הכאבים הפיזיים אצל המתלוננת החלו אחר הולדת התאומים, בהיות המתלוננת בת 6, כאשר אחת למספר חודשים נתקפה בכאבים אשר לוו בצעקות כאב ואמה פתרה את פניותיו לקחתה לרופא במילים "חבל על הזמן, שאין לה זמן ששביל זה ויש לה את התאומים על הראש וכד'" (עמ' 273 לפרו').

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 הנאשם סיפר כי בתקופת אימוניה ב"מכבי", בחוג להתעמלות אומנותית מקצועית, התלוננה המתלוננת על כאבים עזים אחת לחודש, חודש וחצי, והואיל ואמה גילתה חוסר אונים כלפיהתקפי כאב אלה, נתבקש על ידי אמה שהפנתה את המתלוננת אליו שיטפל בה באמצעות עיסוף באזור בו טענה כי חשה כאב, תוך שימוש במשככי כאבים, כדוגמת משחה ונרות וולטרן (עמ' 274-276 לפרו').

7

8 הוסיף וציין הנאשם כי כאשר המתלוננת פנתה אליו, היה מכין לה "משהו חם לשתות" ומשפאל מדוע עשה מסאז' באיזור בו טענה כי כואב לה, השיב "כדי להפיג לה את הכאב וכי מגיטמאוד צעיר א' הביעה את תשומת הלב שלה למתלוננת במסאג'ים בגב, בטוסיק, בכפונות הרגליים" ובאופן כללי טען כי מנסיונו, עיסוי באיזור הכאב מפיג את הכאב באופן זה או אחר(עמ' 275 לפרו').

13

14 הנאשם ציין כי האזורים שכאבו למתלוננת היו ה" אזור עליון של הידכיים, אזור הבטן התחתונה ובצדדים". משנשאל ביחס להאשמות נגדו לפיהם העיסויים הגיעו לעבר איבר מינה של המתלוננת "ואולי ידו החליקה לשם" השיב: "אני אהיה קצר וחד משמעי, לא היה מעולם, לא עלה על דעתי, זה לא הוגנב לדעתי מעולם, מעולם לא החליקה היד שלי לשום מקום, טוב, זאתחשובה שלי, מעולם, מעולם לא קרה דבר כזה" (עמ' 276 לפרו').

19

20באשר לאירוע בו הגיעה המתלוננת למיטה המשותפת שלו ושל א' בשל "ביעותי לילה", אישורהנאשם כי "מקרים בודדים" כאלה אכן התרחשו גם בעת שהמתלוננת הייתה כבת 12, ומשמה גילתה אדישות לפחדיה וביקשה ממנה בגסות להסתלק מחדרם, הוא נאות לאפשר לה לישון בצד שלו במיטה.

24

25

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 לאחר שנרדמה, נשאה בידיו למיטתה, ואז אז :

2

3 "מ" (המתלוננת י.א.) התעוררה ובקשה ממני להישאר לצדה. אמרתי לה שגם לי
4 יש עבודה ושאני מוכרח לישון, היא בקשה ממני שוב ואני הסכמתי, התיישבתי
5 לידה על כסא, ליד המיטה שלה ואז היא ביקשה שאני אעשה לה מסג' בגב. אני
6 רוצה לציין כשאומרים את המילה מסג' אז יש אנשים שהאסוסציה שלה היא
7 פרסומות של נפקניות אבל כשבמשפחה שלנו הייתה המילה מסג' הכוונה
8 הייתה למסג' של חום אמהי או אבהי... אני נחרד מהעובדה שאני צריך להסביר
9 את הדברים האלה, אבל אני מבין שאני חייב. היו שני אירועים דומים כאלה,
10 ובאירוע השני, בחדר של מ', מ' ביקשה ממני שאני גם אעשה לה מסג' בטוסיק,
11 וכאן אני רוצה לציין שא' הייתה "מצ'פרת" את הילדים שלה בימי שישי אחרי
12 שהיא סיימה את שנת הצהריים שלה במסג' בטוסיק... בקונוטציה של פינוק של
13 הורים. שהורה מפנק את ילדו אמרתי לה שזה משהו שרק אמא עושה" (עמ' 277
14 לפרו').

15

16 בהתייחס ל"אירוע החנוכייה", סיפר הנאשם כי קיבל "חנוכיה מיוחדת" משכנו לשם
הדלקת נרות חנוכה בחג. לדבריו, לבקשת המתלוננת, מסר לה את החנוכיה לשם השתתפות
בתחנות בית ספרית, והתנה זאת בכך שתשיב אותה הביתה ערב החג. חרף זאת, שכחה המתלוננת
את החנוכיה בבית הספר, ומשום כך כעס מאוד. בעקבות כך הטיח הנאשם במתלוננת מילים
קשות ש"גרמו לה לכך שהיא רצתה לברוח מהבית". לדבריו, כעבור מספר ימים התנצל בפני
המתלוננת והשניים התפייסו (עמ' 279-280 לפרו').

22

23 הנאשם טען כי המתלוננת נהגה לכתוב יומנים החל מכיתה ד', והוא עודד אותה לכך (עמ'

280 לפרו').

25

26 הנאשם נשאל באשר לרקע לעזיבתו את הבית, והשיב כי בינו לבין א' פרצה מריבה " בין
השמש והראשון לשני של יוני 2005" בקשר לבעיות כלכליות אליהן נקלע כשעסקו כשל. א'
סירב לסייע לו בבעיותיו הכלכליות, ולפיכך, הודיע לה כי אין בכוונתו להמשיך ולחיות עימה.

29

30

31

32 עוד הוסיף כי פנה למשטרה ביום 07.07.05 והגיש תלונה כנגד א' בגין סחיטה באיומים,

מכיוון שלאחר שהודיע לה על כוונתו לעזבה, ומשהתקשתה א' להתמודד עם כך, הטיחה בפניו

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

במוצאי שבת של תחילת חודש יולי 2005: "או שאתה נותן לי את הבית או שאני הורסת לך את החיים... יש לי כזה חומר עליך, שאתה תשב מאחורי סורג ובריח ולא תראה אור יום".

3

4 מששאל אותה לכוונתה, הטיחה בפניו כי בכל הפעמים בהן עיסה את המתלוננת, נגע באיבר מינרל(עמ' 283 לפרו').

6

7 לדבריו אף ציינה כי היה ועד ליום 10.07.05 "אתה לא חותם בטאבו שאתה מעביר את מחצצת הדירה שלך על שמי אתה תראה מה זה מלחמות" (עמ' 284 לפרו').

9

10לאחר דברים אלה, שהיו המשך לאיומים אחרים שאיימה עליו א' לאורך השנים כי תגיש נגדו תלונה במשטרה (כגון: בטענה שאיים עליה בנשק, שאנס אותה) הבין כי לא יוכל להמשיך ולחיות עם "אישה כזו", ואז ניגש למשטרה, והגיש נגדה תלונה בגין סחיטה.

13

14עוד ציין כי, לאחר שפנו למגשר והגיעו להסכם ביניהם, ביטל את התלונה כנגד א', ואולם, בחודש נובמבר הגיש תלונה נוספת כנגדה. לדבריו הרקע לכך היה מפגש אקראי עימה בחוף הים, כשהיא מלווה בבת זוגו, במהלכו החלה א' לגדף אותו בקול, הותירה את בתם ק' בידיו תוך שהיא מטיחה בו כי כעת לא יוכל לבלות עם בת זוגו, והלכה (עמ' 285 לפרו').

18

19זאת ועוד, לטענת הנאשם בחודש אוקטובר פנתה אליו העובדת הסוציאלית סיגלית דרום, ושאלה האם "ישנו סיכוי" כי ישוב להיות בן זוגה של א', ומשהתנגד נחרצות, הציעה לו ליישר את ההדורים "בשביל הילדים". לדבריו, נקבעה פגישה ליום 03.11.05, וטרם כניסתו לפגישה, פגשה בו א' ושאלה אותו האם בכוונתו לחזור אליה, מששלל את הרעיון, איימה עליו כי יישב מאחורי סורג ובריח לדבריו, עם תחילת הפגישה ציין בפני סיגלית כי אין בכוונתו לשתף פעולה במפגשים אלה ולאחזר דבריה של א', קם ועזב.

25

26מששאל, מה הביא אותו להגיש תלונה כנגד א' ב- 13.11.05, ציין כי היה זה לאחר שהתקשר לא' לברר מדוע אינו רואה את הילדים יותר, ותגובתה של א' הייתה כי "תשכור אנשים שייצרו" ממנו, ואומנם כעבור מספר ימים הותקף ע"י רוכב אופנוע חבוש קסדה.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 הנאשם נדרש שוב למיחוס לו בכתב האישום ולתלונת המתלוננת נגדו והשיב כדלקמן :

3

4 "מעולם לא נגעתי באיבר מינה של מ' (המתלוננת י.א.), בנוסף מעולם לא עלה

5 על דעתי עניין זה לא ברמז ולא בפסיק של רמז, מעולם לא התקרבותי, לא

6 נגעתי ולו במחשבה באיבר מינה של מ'. היום אני נמצא בבית המשפט כיום

7 לשם נקמה שארגנה אשתי על כך שהרסתי לה חלום שרציתי להיפרד ממנה.

8 היה כאן שילוב של אינטרסים" (עמ' 286 לפרו').

9

10 וכשצויין בפניו כי מ' ר' היא זו המתלוננת ולא גרושתו – השיב :

11

12 "כל אדם שעניינו בראשו, יראה שא' היא שהובילה את העניין הזה הרי שברגע

13 שהייתי חוזר לא' ולא הייתי פה האפשרויות היו, או שלא אראה אור יום או

14 שאחזור לא' היו איומים של החזרת הדירה, אולטימטום שאחזור הביתה" (עמ'

15 286 לפרו').

16

17 בסופו של דבר, ויתר על חלקו בדירה, ומנגד היה פטור מתשלום החובות ומתשלום מזונות

עד לאחדש פברואר 2007 (עמ' 286-287 לפרו').

19

20 בחקירתו הנגדית, נשאל הנאשם באשר לסתירה העולה בין דבריו בחקירתו הראשית כי

אירעו משני מקרים בהם השכיב את המתלוננת במיטתה ועשה לה מסאג' לבין דבריו במשטרה

(4/2) פיהם היה רק אירוע אחד כזה. הנאשם השיב כי החוקר ביקשו להתמקד באירוע אחד

בלבד, וכך עשה.

24

25 משהטיחה בפניו ב"כ המאשימה כי הגיש תלונה במשטרה על ניסיון סחיטה מחשש כי תוגש

נגדו תלונה בגין המעשים שביצע במתלוננת, השיב כי עשה זאת מאחר ולא חשש מדבר וכי "אני

יודע מי אני, לא היה לי למי לפנות למי אני אפנה? פניתי למשטרה, נסחטתי, אויימתי,

הוגעתי אולטימטום, למי אני אפנה לעולם התחתון?" (עמ' 293 לפרו').

29

30 הנאשם ציין כי בעת השיחה הנוקבת שהיתה בינו לבין א' לא ידע על קיומו של עיקול על

הדיתה, אלא רק על קיום המשכנתא בסך \$60,000, ולמד על העיקול רק לאחר שעורכת הדין בדקה

את שח הטאבו של הדירה.

33

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 ב"כ המאשימה הפנתה את הנאשם לסיכום הפגישה עם סיגלית דרום מיום 03.11.05 (ת/6), שם נרשם כי אמר "שמרגיש שא' בגדה בו וזרקה אותו מהבית... מ' (הנאשם י.א) אמר שאם היה צורה אחרת וא' הייתה מסתבכת, לא היה נוטש אותה". הנאשם השיב כי המדובר בדברים שנאמרו לסיגלית בשיחת טלפון מקדימה ולא בפגישה עצמה, ובהמשך הסביר כי הואיל וא' גרמה לכך שלא יוכל להמשיך להתגורר בביתו, כינה פעולה זו בשם "זריקה" (עמ' 309, 310 שור' 23-25 לפרט).

7

8 לטענת הנאשם, בפני סיגלית הביע את עמדתו הנחרצת כי אין סיכוי שיחזור לחיות עם א', ובעת שהתברר לו כי סיגלית הייתה מעורבת בתלונה שהוגשה נגדו לאחר שקיים עימה פגישה ב"אסוע עיניים", קבל על כך בפניה והטיח בה כי למעשה ניסתה לדלות ממנו מידע מפליל לאחר שהוגשה נגדו תלונה במשטרה (עמ' 311 לפרו').

12

13 עוד נשאל הנאשם מדוע כשנשאל על התלונות שהגיש כנגד א', וזאת לפני שהוגשה מטעם המאשימה כראיה תלונתו הרביעית מיום 19.12.05 (ת/12), לא ציין ביוזמתו בעדותו קיומה של תלונה זו. לדבריו, עורך דינו יעץ לו שלא להתייחס לחומר זה, כיוון שאינו קיים בתיק החקירה (עמ' 315 לפרו'). כן נשאל מדוע טרח להגיש תלונה זו בגין מעשים מגונים שביצעו לטענתו א' והמתלוננת בבנו הקטן רק לאחר שנעצר הוא עצמו ושוחרר, ותשובתו הייתה כי היה במצב בריאותי ונפשי ירוד בעת מעצרו וחקירתו.

19

20 במענה לשאלה מדוע לא הגיש תלונה כנגד א' עם קרות המעשים המיניים להם הוא טוען, וכיצד עובדה זו מתיישבת עם הדברים שאמר בפני כב' השופט שילוני בבית משפט השלום בחיפה עם שמרורו מהמעצר, לפיהם "אם מישהו היה נוגע בילדים שלי באותו רגע הייתי הולך ועונה את כל הדברים החוקיים על מנת לעצור את אותו אדם", השיב כי בתקופה בה התרחשו המעשים לא ראה בהם תקיפה ברמה בה הוא מואשם (עמ' 321-322 לפרו').

25

26 משנשאל מדוע לא ראה את ילדיו מאז חודש נובמבר 2005, למעט באקראי, השיב כי א' אינה מאפשרת לו זאת, וכי עד למתן עדותו לא היה מודע לכך שיש באפשרותו לראות את ילדיו בביקור מרכז קשר (עמ' 318-319 לפרו').

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 בחקירתו החוזרת ציין הנאשם כי המעשים בעלי הגוון המיני בגינן התלונן כנגד א' (ת/ 12)

נפסקו כשנה וחצי – שנתיים לפני פרידתו מא' (עמ' 322 לפרו').

4

5 מטעם הנאשם הוגשו מספר הודעות שמסר במשטרה, שיפורטו להלן :

6

7 הודעה מיום 07.07.05 (נ/4) בה התלונן נגד א' אשתו (באותה עת). בהודעה זו טען כי הוא וא'

מצוים בסכסוך מזה כשנה, וכי כחודש לפני הגשת התלונה, הודיע לה על כוונתו להיפרד ממנה.

9

10 לדבריו :

11

12 "ביום שבת האחרון, א' ומ' נעלמו מהבית להמון שעות והן לא ענו לטלפונים...
13 ביום ראשון אני התקשרתי לא'.. ואז א' אמרה לי שהיא מוכנה להיפרד ממני
14 אבל בתנאים שלה... אמרה לי שיש לה חומר נגדי ובזמן המתאים היא תשתמש
15 בזזה... בתחילה היא לא אמרה לי במה מדובר... ואז היא אמרה לי שאם הייתי
16 אבא טוב ובעל טוב, אז היא לא הייתה עושה לי את זה וניתן היה לתקן,
17 ושאלתי אותה עוד פעם למה היא מתכוונת ואז היא אמרה לי שאני עוזב את
18 הבית שאם לא אשאיר לה את הבית עד לתאריך 10/7/05, אז היא תתלונן נגדי
19 בפני עובדת סוציאלית או משטרה שאני עשיתי ממעשים מגונים בבית הקטינה
20 שלה..

21 נדמה לי שאנחנו נפגשנו באותו ערב, היא הוציאה את הילדים מהבית לאמא

22 שלה ואז היא הטיחה בי שבכל פעם שאני טיפלתי בכאבים הראומטיים של

23 הבת שלה, אני גם הפשטתי אותה ונגעתי באיבר מינה....

24 לפני שלושה חודשים, מ' הגיעה אלינו באמצע הלילה לחדר השינה, העירה

25 אותנו, אמרה שהיא לא מסוגלת להירדם... מ' נכנסה למיטה.. כעבור שעותיים,

26 לערך, היא התעוררה וביקשה שאני אקח אותה למיטה שלה... ושם היא ביקשה

27 שאני יעשה לה מסג' בגב... ואז היא בקשה ממני שאני יעשה לה גם מסג'

28 בטוסיק ואני אמרתי לה שאת זה אני לא יעשה לה אלא אמא שלה. אני רוצה

29 לצייין שא' אמרה לי באותה שיחה ביום ראשון השבוע שהיא כבר הכינה את

30 הילדה והכול כתוב, אני לא יודע למה היא התכוונה, אני אמרתי לה שאני לא

31 חושש.."

32

33-ב 25.07.07 ביטל הנאשם את תלונתו דלעיל וציין כי הוא ואשתו הגיעו לסיכום ביניהם

34 ביחס להסדר הגירושין וכי אשתו בסופו של דבר לא הגישה תלונה נגדו כפי שאמרה שתעשה (נ/7).

35

36 הסכם הגירושין, שאושר בבית המשפט לענייני משפחה ביום 10.08.05, הוגש (נ/10), ובו

37 התקבל הנאשם לשלם מזונות עבור ילדיהם המשותפים. על פי ההסכם, עברו זכויות הנאשם

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

בדיחה לידיה של א'. מנגד, התחייבה א' לשאת בתשלום חובות לבנקים בסכום כולל של כ- 180,000 ₪.

3

4 ב- 13.11.05 הגיש הנאשם תלונה נוספת במשטרה נגד א' (נ/ 5) בה טען כי אינה מאפשרת לו לראות את ילדיו הקטנים. כן ציין כי אחותו פנתה אליו וסיפרה לו כי א' התלוננה בפניה כי ביצע מעשם מגונים בבתה, ולפיכך התקשר לא' ושאל אותה מדוע היא מפיצה שקרים אלה עליו, ואילו א' השיבה לו כי בכוונתה לקחת את הילדה לעובדת סוציאלית " ושהילדה יודעת בדיוק מה להגיד לעו"ס" (נ/ 5 שורי' 9-10).

9

10 כן טען בהודעה זו כי א' איימה עליו כי תשכור אנשים שיתעללו בו " ויפטר מהגופה" שלו, וכי אם לא תצליח בכך, אזי תגיש נגדו תלונה במשטרה בטענה שביצע מעשים מגונים בבתה, וציינת בפניו כי בתה " כתבה על דפים " את מסכת ההתעללות בה " והכול מתוכנן והבת שלה יודעת מה להגיד ומה לעשות" (נ/ 5 שורי' 17-18).

14

15 ב- 16.11.07 נחקרה א' בהתייחס לתלונה דלעיל (נ/ 9) בה ציינה כי היא והנאשם החלו בשיחות אצל העו"ס " בגלל שהוא משתמש בילדים כדי להשיג דברים " (נ/ 9 שורי' 11) והכחישה כי אצמה על בעלה שתפגע בו ותגיש נגדו תלונה במשטרה על מעשים מגונים, אך אישרה כי בפגישה עם העובדת הסוציאלית אמרה כי ביכולתה לשים את הנאשם מאחורי סורג ובריח, והוסיפה: "אמרת את זה כי הוא עשה הרבה דברים. הוא חייב להרבה אנשים" (שם, שורי' 38-39).

21

22 לטענתה הנאשם הגיש את התלונה נגדה בעקבות פגישתה עם העובדת הסוציאלית (שם שורי' 42-43).

24

25 ארבעה ימים מאוחר יותר, ב- 17.11.05, הגיש הנאשם תלונה נוספת נגד אשתו במשטרה (נ/ 6) בטענה כי ביום 13.11.05 ניסה אדם רכוב על אופנוע לדרוס אותו בכניסה לביתו. לדבריו, שטף את הפצעים בביתו, ובבוקר אף פנה לבית החולים. לדבריו, הוא סבור כי אשתו עומדת מאחורי המעשה, וכן ציין כי אשתו פנתה לעובדת סוציאלית וטענה בפניה כי התעלל מינית בבתה.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 הנאשם בחקירתו במשטרה מיום 30.11.05 (8/נ) הכחיש כי ביצע מעשים מגוונים במתלוננת, הפנת לסכסוך שבינו לבין אשתו (דאז), לאיומיה לפגוע בו ובכלל זה כי "יישב מאחורי סורג וברזל" וציין כי אם המתלוננת התבטאה בפניו ש "ישבה עם המתלוננת הכינה אותה ואפילו כתבה איתה דברים" (שם, שורי' 7-8).

6

7 כן ציין כי נהג למרוח משחת וולטרן על רגליה ובטנה כשאלה כאבו, והוסיף וציין אירוע במהלכו הגיעה המתלוננת באמצע הלילה לחדר השינה שלו ושל אשתו, ובהמשך, עיסה את גבה בחדרה כדי להרדימה. לדבריו, כשבועיים לאחר מקרה זה – עזב את הבית (שם, שורי' 11-21).

10

11 בהתייחס לאירוע באמבטיה המתואר בתלונה, טען כי המדובר באירוע בו סבלה המתלוננת מכאוב בטן עזים כשהייתה באמבטיה, ולפיכך, הציע לה להתיז מים חמים על בטנה, וכך עשתה עד התפוגגות הכאב (שם, שורי' 21-32).

14

15 לבסוף ציין כי הבחין כי המתלוננת גולשת באתרי פורנו. לדבריו, בתחילה לא מצא לנכון לדווח על כך לאמה, אך לבסוף עשה זאת (שם, שורי' 35-40).

17

18 עוד נשאל הנאשם בחקירתו זו :

19

20 ש: האם במסאג'ים שעשיתם למי נגעת באיבר המין שלה?
21 ת: זה לא עלה על דעתי מעולם לא אני נדהם והלב שלי נקרע שהפכו את היחס
22 שהיה מעל ומעבר אני גדלתי את מי מגיל שנתיים וחצי" (8/נ שורי' 42-48).
23 ובהמשך :

24

25 ש. יש בידינו עדויות שאתה כן נגעת באיבר המין של מי ואף במקרה אחד

26 דחפת גם אצבעות מה אתה אומר?

27 ת. קשקוש, לא היה מעולם מי שאומר את זה פשוט מנסה לפגוע בי בדרך הכי

28 נבזית שיכולה להיות אני לא יודע אם לצחוק או לבכות"

29 (8/נ עמ' 3 שורי' 55-57).

30

31 עוד הוסיף כי התלונה שהוגשה נגדו – שקרית, ומקורה בעובדה כי הודיע לאשתו שאין

בכוונתו לחזור אליה (שם, שורי' 58-64).

33

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 לאחר סיום עדות הנאשם, התרנו לב"כ המאשימה להעיד בשנית את העובדת הסוציאלית סיגלית דרום כעדת הזמה. בעדותה הנוספת נתבקשה העדה להתייחס לדבריו של הנאשם בכל הנוגע למגעים שנהלו עימו במסגרת הטיפול במשפחת המתלוננת.

4

5 באשר לטענת הנאשם כי לפני פגישתו הראשונה עימה שוחחו במשך למעלה משעה בטלפון ושכמה אותה להגיע לפגישה "בשביל הילדים", ציינה סיגלית כי השיחה ארכה דקות ספורות בלבד כדי לתאם את הגעתו למפגש, וכי הנאשם לא סיפר לה מעולם בטלפון כי אשתו סוחטת אותו ומאזמת עליו, ואף לא כי "אין סיכוי שהוא וא' יחזרו להיות ביחד".

9

10 לדבריה, הפגישה המשותפת ארכה שעה שלמה עד שנסתיימה כמתוכנן, והנאשם לא עזב את הפגישה באמצע (עמ' 236 שור' 18-20 לפרו').

12

13 בהתייחס לטענת הנאשם כי הזמינה אותו לפגישה ב"ארבע עיניים" לאחר שהעידה נגדו במשטרה, טענה כי הפגישה עם הנאשם התקיימה לפני הגעתה למשטרה, ב- 04.10.01. עוד ציינה כי מטרת פגישה זו הייתה לעדכן את הנאשם במה שספרו לה א' והמתלוננת, ועל מנת להעביר את הטיפול בעניינו למטפלת משפחתית אחרת, וכי בפועל הציג הנאשם את עמדתו לדברים לאחר שא' הגישה את התלונה נגדו, כן סיפר על התאונה שחוזה (עמ' 236-239, עמ' 245 לפרו').

18 בתשובה לשאלה בדבר מועד ביצוע התרשומות בתיק הרווחה (נ/ 6) השיבה כי את התרשומות על מפגשים אלה לא רשמה בזמן אמת, אלא כעבור שבועות מספר.

20

21 לאחר עדותה הנוספת של סיגלית, שב והעיד הנאשם. בעדותו זו ציין כי אפשר והשיחה הטלפונית הארוכה שקדמה לפגישה התנהלה עם עובדת אחרת בלניי ולא עם סיגלית. כן שב על דבריו כי הגיע נסער לפגישה לאחר שבפתח איימה עליו א' כי אם לא יחזור אליה, תהיה "מלחמה", וכי עזב את המפגש לאחר 15 דקות. לדבריו, סיגלית "שיקרה במצח נחושה" (עמ' 247-248 לפרו').

26

ז. 27 דין:

28

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 משפניתי לבחון את הראיות שבאו בפנינו, סברתי כי עליי לבחון ראיות אלה בזהירות ובקפידה רבה נוכח מערכת היחסים "הטעונה" בלשון המעטה ורווית הכעסים בין המתלוננת והנאשם ויותר מכך, בין אם המתלוננת והנאשם עובר ובמהלך הזמן הרלוונטי בו מיוחסים לנאשם המעשים הנטענים בכתב האישום. 5
- 6 במהלך שמיעת הראיות, נחשפנו, כאמור, לשתי "מערכות יחסים משבריות" בתוך המשפחה, האחת, בין אם המתלוננת לנאשם והשניה בין המתלוננת לנאשם אשר הגיעה לשיאה במרצבה סביב מה שנכנה לצורך הכרעת דין זו, "משבר החנוכיה". 9
- 10 מערכות היחסים העכורות הנ"ל ובעיקר זו שבין אם המתלוננת והנאשם ריחפו כ"צל" על מכלול הראיות שבאו בפנינו ועברו כחוט השני במשעול ראיות המאשימה ובעיקר היה זה הנאשם אשר צריך בין שבתו על כיסא הנאשמים לבין רצונו והחלטתו להיפרד מאם המתלוננת. 13
- 14 באם נשוב לפגיעות המיניות המיוחסות לנאשם בכתב האישום, אזי, בתמצית פגיעות אלה באו לזדי ביטוי בגירסת המתלוננת על פי סידרן הכרונולוגי כדלקמן: 16
- 17 1. באחד הלילות משהתקשתה להרדם פנתה לסלון הדירה בו ישב באותה עת הנאשם וצפה בטלוויזיה, הלה הניחה על ברכיו ובתואנה כי הוא מעסה את רגליה, עשו אצבעותיו את דרכם מעלה אל עבר מגע באיבר מינה. 19
- 20 2. במספר הזדמנויות נוספות, כך טענה, עת ביצע בה הנאשם עיסוי להקל על מכאובי התכווצויות שרירים תולדת אימון מכשירים בחוג להתעמלות, שב ונגע באיבר מינה. 23
- 24 3. בשעת לילה בחדרה, הורה לה הנאשם לשכב על בטנה, עיסה את גבה ותוך כדי כך "התקדם עם ידיו כלפי מטה", הכניס את ידו לתחתוניה ונגע באיבר מינה. 26
- 27

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 הנאשם מנגד טוען כי לא מיניה ולא מקצתיה, וכי כל כולה של תלונת המתלוננת הינה עלילה שווא ותו לא, אשר נועדה לשרת את גרושתו דהיום וכי אילמלא החליט לסיים את הקשר עימה אזי, תלונות אלה לא היו באות לעולם כלל.

4

5 מטבעם, מעשים כמיוחס לנאשם בכתב האישום, נעשים בדלת אמות ולא אחת ניצבת עדותה היחידה של המתלוננת למול עדות הנאשם, וכך גם במקרה דנן.

7

8 מהמסכת הראייתית שפורטה לעיל, ניתן ללמוד כי בפנינו גירסאותיהם של המתלוננת והנאשם הסותרות זו את זו באופן מוחלט כאשר לטענת הנאשם כאמור, לא היו דברים מעולם.

10

11

12

13 לא אחת נאמר עד כמה קשה מלאכת הכרעת הדין בעבירות מסוג זה הנעשות, כאמור, בצניעות הפרט ואם לא די בכך אזי, בעניינינו התווספה לכך מערכת יחסים בינ-משפחתית עכורה, ביטחון וורבלים לנקמה ועוד. בנסיבות אלה, לא חסכנו בשאלות מהעדים שבאו בפנינו, מחד, המתלוננת ועדי המאשימה האחרים ומאידך, הנאשם כל זאת על מנת להעמיק חקר שמא תיפול תקלת מתחת ידינו.

18

19 עדות המתלוננת בתיק זה מהווה את המסד לראיות המאשימה, אני סבור כי קיים קושי של ממש לקבל את גירסת המתלוננת כמות שהיא, כבסיס להרשעת הנאשם. לאור נסיבות העניין נראת לי כי אין מנוס, לאחר בחינת הראיות שבאו בפנינו בזהירות ובקפידה רבה, מלזכות את הנאשם.

23

24 רבות הן הסתירות, התמיהות והפירוכות בגרסתה של המתלוננת כפי שיפורט בהרחבה

בהמשך להכרעת דין זו.

26

27 תחילה אפנה לבחון את החשש לזיהום חקירה ומשמעותה ומשקלה של העדות הכבושה

במקרה דנן.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

חשש "לזיהום" חקירה :

3

4 אין חולק כי חלפו כ- 5 חודשים מאז שלגירסת אגם המתלוננת נחשפה למעשי הנאשם, עד להבאתם לידיעת העובדת הסוציאלית, סיגלית דרום, אשר הודות לה למעשה הוגשה התלונה במשטרה.

7

8 במהלך פרק הזמן הנ"ל, לגירסת האם, התייעצה טלפונית ואנונימית עם עובדות סוציאליות רבות, כמו כן קיימה שיחות והיוועצויות שונות בתוך המשפחה אליהם אף נחשפה המתלוננת.

11

12 המתלוננת, כך ניתן להבין, היתה במרכזן של אותן שיחות והיוועצויות במשך מספר חודשים וזאת, כפי שלמדנו לעיל, מעדויות והודעות האם, הסבתא, הדוד והאחיינית – גירסת המתלוננת נתקבלה תחילה בספקנות רבה, ונתקיימו עימה מספר שיחות בהן נטלו חלק בני המשפחה יחד ולחוד אשר בשיחות עימה ביקשו לעמוד ולאמוד את גירסתה.

16

17 עובר להגשת התלונה, התקיימו אף שיחות בין המתלוננת, אמה והעובדת הסוציאלית שגם במהלכן נדונה גירסתה, ונשקלה האפשרות להגשת תלונה במשטרה על פגיעה מינית במתלוננת בידי הנאשם.

20

21 בנסיבות האמורות לעיל, מתעורר חשש של ממש ל"זיהום" חקירתה של המתלוננת, על כל המשמע מכך.

23

24 אני סבור כפי שיובהר מניתוח הראיות בהמשך כי, במקרה דנן יש בחשש להשפעה הזרה על האמר בחקירתה ובפני גורמים אחרים עובר לחקירתה על ידי חוקרת הילדים, כדי לפגוע באמנות גירסתה.

27

28 יפיים לעניינינו דברים שנאמרו בע"פ 446/02 :

29

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 "יש להימנע ככל הניתן מהתערבות של גורמים חיצוניים אשר יש בה כדי
 2 להשפיע על עדותו של הילד/העד או על מהלך החקירה. מעורבות כזו של
 3 גורמים חיצוניים – בייחוד כזו שאין לה תיעוד אמין, ואשר לא ניתן לעמוד על
 4 פרטיה – עלולים במקרים מסוימים להטיל ספק במהימנות העדות העיקרית
 5 ולהביא לזיכוי של הנאשם..." (מדינת ישראל נ' גלעד חיים קובי פד"י נז(3) 769,
 6 781 – מאגר נבו 2002).

7

8 בעניינינו, המתלוננת נתבקשה לפגוש את דודה ע' (אחי אמה) בבית סבתה, לשיחה אחת או

שתיים, שיחות בהן נכחה גם האם אשר נסבו סביב החשדות המיוחסים לנאשם.

10

11

12

13 לעניין הנ"ל נפנה לתשובת הדוד לשאלה שהופנתה אליו בהקשר זה:

14

15 "ש.כאשר שוחחת עם מ' ומ' סיפרה לך שהנאשם נגע בה באיבר המין, מי
 16 נכח בשיחה הספציפית הזו בחילופי הדברים הספציפיים האלה?
 17 ת. היו שם שתי שיחות, אחת שלי לבד איתה והשניה שלי וגם אחותי היתה
 18 נוכחת" (עמ' 155 שור' 5-7 לפרו').

19

20 המתלוננת עצמה סיפרה:

21

22 "דוד שלי ניסה להסביר לי כל מיני דברים ניסה להסביר לי שזה לא היה בסדר"
 23 (עמ' 45 שור' 15-16 כמו כן ראה עמ' 41 שור' 26-27 לפרו').

24

25 ככמו כן, לא התבררה די צורכה מעורבותו של האב הביולוגי אשר גם עימו שוחחה ביחידות

בנושם, לאור תשובותיה הסותרות של המתלוננת לעניין זה (עמ' 43 שור' 17 לפרו').

27

28 עד כמה הושפעה גירסת המתלוננת בסופו של יום מכל אותן שיחות שקויימו עימה, אין

לדעתנו יחד עם זאת, לא ניתן להתעלם מכל אותה מעורבות פעילה של אלה אשר מניתי לעיל,

כאשר במשך חודשים רבים בטרם מסירת התלונה היתה המתלוננת חשופה לכל אותן שיחות

מרום (בעניינה (ראה ע"פ 3948/03 פלוני נ' מדינת ישראל מאגר נבו (2006), כמו כן ראו והשוו-

"העצבת מהימנות עדותו של ילד – נפגע עבירה "זיהום חיצוני" – מאת א. אלול בספר מבעד

לעדשה (מהדורה ראשונה 2004)."

34

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 על כך יש להוסיף כי בטרם הגשת כתב האישום וכחכנה להגשתו נפגשו המתלוננת ואמה עם הפרקליטה, ובעקבות כך, הופנתה המתלוננת ביום 07.06.07 להשלמת חקירה במשטרת ישראל למרצה התמיהה, בהודאתה זו סיפרה המתלוננת את שלא סיפרה מעולם בפני חוקרת הילדים (ויודגש, הנאשם אינו מואשם בכך) כי הרגישה שהנאשם "מכניס את האצבעות שלו לתוך איבר המיין שלך (כך במקור צ"ל "שלי" י.א.) אני שתקתי באותו רגע זה נמשך כמה דקות" (נ/2 עמ' 1 שורה 9).

7

8 כפי שכבר צויין בסקירת ראיות התביעה, משעומתה המתלוננת עם דבריה אלה, טענה כי לא אמרה את שנרשם מפיה לחוקרת המשטרה כלל ובאם להשתמש במילותיה "**הכניסו לי פשוט מילים לפה**" (עמ' 112 שור' 19 לפרו').

11

12 מיותר לומר כי חשש זה או אחר לזיהום חקירתי ייבחן בראי מכלול הראיות הבאות בפני בית המשפט ואין בו בעומדו על תילו בלבד להביא לזיכוי של נאשם זה או אחר אלא אם כן עוצמתו של הזיהום החקירתי הינה כזו המעמידה את גירסת המתלוננת על בלימה.

15

עדות המתלוננת ואמה כ"עדות כבושה":

17

18 בענייננו, ניתן לומר כי המתלוננת כבשה את עדותה בזמן אמת של ביצוע המעשים המיוחסים לנאשם. כמו כן ניתן לומר כי מסיבות שלא נתבררו דיין, אזי, סיפור המעשים להם לגירסת אם המתלוננת נחשפה, הובא לידיעת הרשויות רק לאחר כ- 5 חודשים.

21

22 כפי שצויין לעיל, התלונה הוגשה כשנתיים לאחר התרחשות האירועים להם טוענת המתלוננת. באותה עת, כאמור, הייתה כבת 12 (מתום תחילת כיתה ו', קרי, ספטמבר אוקטובר

2005

25

26 מיותר לומר כי ההלכה הפסוקה נתנה דעתה לכבישת עדותן של קרבנות עבירות מין ובמקום כאשר הדבר נעשה כלפי קטינים בני משפחה אחת. לעניין זה נפנה לנאמר מפי כב' השופטת א' פרוקצ'יה בע"פ 2485/00:

29

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1 "כבישת עדויות של קורבנות מעשי מין על אשר אירע להם הינה תופעה נפוצה
 2 ומוכרת בחלק גדול מעבירות המין. הדבר מוכר במיוחד בעבירות מין
 3 המתבצעות בתוך המשפחה במסגרת מערכת יחסים מורכבת בין העבריין לבין
 4 קורבן העבירה. ממד נוסף נלווה לכך כאשר קורבן העבירה הינו קטין רך
 5 בשנים, אשר לעתים אינו תופס את מלוא המשמעות של מעשה העבירה בסמוך
 6 להתרחשותו, אינו חזק מספיק על מנת להתמודד כנגד הפוגע וחושש עקב פחד,
 7 בושה ומבוכה לחשוף את הדבר. לעתים קרובות הוא גם אינו מודע לקיומם של
 8 גורמים חיצוניים למשפחה אשר יכולים להושיט לו עזרה ולחלצו ממעגל
 9 האימה שבו הוא שרוי. הנסיבות המביאות קטין, קורבן עבירות מין במשפחה,
 10 ללכבוש את עדותו הן אכן רבות ומורכבות, ולרוב הן אינן מונחות על פי היגיון
 11 ויוניות רציונאלי של אדם בוגר. לכבישת העדות במצבים כגון אלה יש לרוב
 12 הסבר סביר המעוגן בנסיבות המיוחדות של העניין ובמציאות החיים שבה שרוי
 13 קורבן העבירה, ולכן אין בה כדי לפגוע באמינות גירסת המתלונן. ההסבר
 14 לכבישת העדות מאפשר לבית המשפט ליתן לעדות את משקלה הראייתי המלא
 15 כמתחייב מן הנסיבות (י' קדמי על הראיות [כרך א'] בעמ' 373, 375) (פלוני נ'
 16 **מדינת ישראל**, פד"י נה(2) 918, בעמ' 925-926).

17

18 כמו **אפנה לדברים שנאמרו בע"פ 10830/02 ו- 10917/02**:

19

20 "בכל הנוגע להגשת תלונה כנגד בן משפחה יש נסיבות בהן הנפגעת מהעבירה
 21 מצליחה לגייס את תעצומות הנפש הנדרשות להתלונן עוד בהיותה קטינה, ויש
 22 שיעברו עוד שנים רבות בטרם תבשיל אצל המתלוננת ההחלטה להגיש תלונה
 23 במטרה להביא לפתיחת הליכים פליליים נגד בן משפחתה" (מ"י נ' פלוני תק-על
 24 2004(1), 3581, עמ' 3589).

25

26 בפנ**א**, כאמור "עדות כבושה" אשר בנסיבות העניין מן הראוי לבחון אותה על ציר הזמן

של ש**פ**י תקופות שונות:

28

29 א. כ**פ**שת העדות במהלך התרחשות אירועים להם טוענת המתלוננת, קרי, המחצית השניה

30 של 2004 וסיומן בתחילת חודש ספטמבר של אותה שנה.

31

32 ב. 5 חודשים מהיום שהובאו לגירסת הא**ם** (01.07.05) עם מציאת דפי היומן ועד להגשת

33 התלונה בחודש נובמבר 2005.

34

35 ב**ט**טרם דיון בראיות לגופן, אני מוצא לנכון לציין כי, לא נעלמה מעיני ההלכה כפי שבאה לידי

ביט**א**ע"פ **7595/03**:

37

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1 "כבר נקבע, כי רגשות פחד, בושה ומבוכה בולמים לא אחת את קורבן העבירה
 2 מלהתלונן על אשר ארע לו בסמוך לאחר מעשה. התנהגות כזו אופיינית לסוג
 3 זה של קרבנות עבירה, ולפיכך קבעה הפסיקה לאורך הדרך, כי במקרים רבים
 4 אין בתלונה מאוחרת או בהתנהגות פאסיבית של קורבן עבירת מין, כלשעצמם
 5 כדי לפגום במהימנות העדות" (ע"פ 4968/98 טובולוב ואחרים נ' מדינת ישראל
 6 תק-על 1592 (1)2000, פסקה 6; ע"פ 4721/99 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 11,
 7 מיום 03.10.99 [טרם פורסם]) "פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(1) 1 בעמ' 12).
 8 ככלל, הלכה היא מלפני בית המשפט כי ערכה ומשקלה של "עדות כבושה" הולכים

ופוחנים ככל שפרק הזמן שחלף מיום ביצוע העבירה ועד ליום מסירת ההודעה, הולך ומתמשך.

10

11 במקרה דנן, איני נותן משקל מופחת לעדותה של המתלוננת מעצם כבישת עדותה בפרק
 הזמן במצוין לעיל, גם אם לא התרשמתי כי היו אלה רגשות של פחד בושה ומבוכה אשר מנעו
 ממנה ולהתלונן או להביא את הדברים לידיעת אמה, ואולם, שונים הם פני הדברים בהתייחס

לגרסתה של האם אשר נועדה לתמוך בעדותה של המתלוננת **ומפיה לא שמענו קצה קצהו של**

הסבא ומדוע לא עשתה כן מעת שהתוודעה לראשונה למעשיו ועד למועד בו מצאה לנכון להביא

יחד 16 ומה את המתלוננת לפגישה עם העובדת הסוציאלית ביום 10.11.05.

17

18 במקרה דנן, בפנינו עדותה היחידה של המתלוננת ומעשים אשר בוצעו, על פי הנטען,
 כשנת 1971 לפני הגשת תלונתה, בפרקי זמן שונים.

20

המסגרת הנורמטיבית המתחייבת בנסיבות הענין:

22

23 מתוקף סעיף 54א(ב) לפקודת הראיות [נוסח חדש] תשל"א - 1971, ניתן אומנם לבסס
 הרשעה על בסיס "עדות יחידה" של קורבן עבירת מין, ובלבד שבהכרעת הדין תובא **הנמקה**
 העומדת בבסיס אימוצה של עדות שכזו.

26

27 סעיף 54א(ב) לפקודה הנ"ל קובע כדלקמן:

28

29 "הרשיע בית משפט במשפט על עבירה לפי סימן ה' לפרק י' לחוק העונשין
 30 התשל"ז - 1977, על פי עדות יחידה של הנפגע יפרט בהכרעת הדין מה הניע
 31 אותו להסתפק בעדות זו".

32

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1 מן האמור לעיל עולה, כי חובת ההנמקה החליפה את דרישת "הסיוע" שנדרשה בעבר כתוספת ראייתית לעדות קורבן עבירת מין לצורך הרשעת נאשם, כדברי כב' השופטת ט. שטרסברג-כהן בע"פ 993/00:

4 "מלשון הסעיף עולה כי בית-המשפט רשאי להסתמך על עדות יחידה של
5 מתלוננת, ובלבד שיפרט מה הניע אותו להסתפק בעדות זו. זוהי דרישת
6 "ההנמקה המיוחדת" שתפסה את מקומה של דרישת הסיוע שנדרשה בעבר לשם
7 הרשעה בעבירת מין (ראה, למשל דברי השופט אריאל בע"פ 288/88 גנדור נ'
8 מדינת ישראל (להלן – עניין גנדור [1]), בעמ' 48-49). בהיעדר דרישת סיוע
9 יכולה הכרעת-הדין להיות מושתתת על ממצאי המהימנות שקבע בית-המשפט
10 ועליהם בלבד. אשר-על-כן מידת הזהירות מחייבת כי ההנמקה תהא "ממשית".
11 "... ככל שהעדות העיקרית 'חלשה' יותר, תידרש הנמקה 'ממשית' יותר..." (י'
12 קדמי על הראיות (להלן – קדמי [43]) (כרך א'), בעמ' 159). למידת הפירוט
13 והנדרשת לשם עמידה בחובת ההנמקה לא נקבע שיעור, והדבר ייקבע על-פי
14 ההנסיבות (ראו ע"פ 4043/93 פלוני נ' מדינת ישראל [2], בפיסקה 1 לפסק-דינו של
15 השופט טל). עם זאת ברור כי כאשר התרשמותו של בית-המשפט ממהימנות
16 המתלוננת נתמכת בראיות חיצוניות – די בכך כדי לספק את דרישת ההנמקה
17 (קדמי (כרך א) [43], בעמ' 162). כך, למשל, נקבע כי תלונתה המיידית של
18 מתלוננת או העובדה שהגיעה נרגשת ופרועה בעת הגשת תלונתה די בהן כדי
19 לספק את אותו חיזוק הנדרש לשם עמידה בדרישת ההנמקה (עניין גנדור [1], בעמ'
20 5020). מכוח קל וחומר, הגורמים הראייתיים שנקבעו בעבר כמספקים את דרישת
21 הסיוע יספקו גם את חובת ההנמקה שבאה במקומה " (נור נ' מדינת ישראל, פד"י
22 נו(6) 205 בעמ' 216).

23

24 עדות המתלוננת הינה עדות יחידה, משכך, אנו נדרשים לזהירות רבה והרי עבירות מין על
פי אפיין מבוצעות, כאמור, דרך כלל בין דל"ת אמות (ראה כב' השופט ח' אריאל בע"פ 288/88
פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מב(4), 45 בעמ' 48-49).

27

28 באם לסכם את פרק הזמן בו, לגירסת המתלוננת בוצעו בה המעשים, אזי, ניתן לומר כי
בשנית הראייתית שהונחה בפנינו, למעט עדותה, לא הובאה בפנינו ראייה חיצונית כלשהי אשר
תתמוך בגירסתה.

31

32 על פי דין סוגיית מהימנותו של עד הינה לבית המשפט להכריע בה (ראה סעיף 53 לפקודת
הראיות (נוסח חדש)).

34

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 לא אחת, ניתן ביטוי לחשיבות ההתרשמות הבלתי אמצעית של השופט מעדותו של העד הבא בפניו (ראה ע"פ 1258/03 פלוני נ' מ"י, דינים עליון, ס"ח, 640).
- 3 יחד עם זאת, נקבע כי אין די בצורת דיבורו של העד ובאופן התנסחותו אלא "אותות האמת" הם גם "סימנים ומסקנות המוסקות מיתר הראיות" הבאות בפני בית המשפט (ראה: ע"פ 869/81 שניר נ' מ"י, פ"ד לח(4) 169 בעמ' 228).
- 6
- 7 מכל מקום, נראה כי בית המשפט מצווה לקבוע את התרשמותו על פי מכלול הראיות הבאות בפניו ולעניין זה נפנה לנאמר בע"א 1516/92:
- 9
- 10 "הבחינה הפנימית של העדויות ניזונה מהתרשמות מהעדים ומסימני האמת
- 11 המתגלים במהלך עדותם 'הבחינה החיצונית', נעשית באמצעות העמדת
- 12 העדויות מול מערך הנתונים האובייקטיבי, וזה תהליך ניתוח הגיוני, הניזון
- 13 ממשכל ישר ומניסיון חיים" (מרים לוי נ' חיג'אזי פ"ד נה (4) 730, 748).
- 14
- 15 עוד יפים לעניינינו דברים שנאמרו בע"פ 949/80:
- 16
- 17 "למותר להוסיף כי הביטוי 'אותות האמת שנתגלו במהלך המשפט' אינו
- 18 מתייחס דווקא לסימנים העולים מפניו ומתנועותיו של העד בזמן מתן העדות,
- 19 אלא הוא מתייחס לתהליך השוואה של הדברים, שהושמעו על-ידי העד, עם
- 20 ראיות אחרות או בחינתן על-פי ההיגיון וניסיון החיים העומד לבית המשפט
- 21 ללעזר, בעת שהוא מתמודד עם הראיות, המחייבות סינון והמסייעות להכרעה
- 22 בבין הגירסאות" (שוהמי נ' מ"י, פ"ד לה(4) 62, 70-71).
- 23
- 24 על פי ההלכה הנ"ל נהלך בבחינת גרסתה של המתלוננת דן.
- 25
- 26 לבקשת באת כח המאשימה שמענו את עדות המתלוננת באמצעות הוידאו-קונפרנס,
- באופן שהורינו לנאשם לשבת בחדר אחר של בית המשפט.
- 28
- 29 עדות המתלוננת מעוררת תהיות ותמיהות לא מעטות ותשובותיה לעיתים מעלות סימני
- שאלה באשר להגיונם הפנימי של הדברים הנשמעים מפיה וקושי של ממש לקבלם ולאמצם
- כפשוטם.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 ככלל, כאשר אנו בוחנים את גרסת המתלוננת בעבירות מין, לעיתים קרובות מצויה עדותה היחידה למול עדות הנאשם ובנסיבות אלה, היושב בדין תר לא אחת, אחר ראיות אשר היא צהן כדי מילוי חובת "ההנמקה" וכבר נקבע כי "ככל שהעדות הניקרית חלשה יותר תידרש הנמקה ממשית יותר" (ראה ע"פ 993/00 אורי שלמה נור נ' מדינת ישראל, פ"ד נו(6) 205 בעמ' 5(216)

6

7 בענייננו נחלקו ראיות המאשימה בעיקרון לשניים:

8

9 א. עדויות המתלוננת ובני משפחתה.

10

11 ב. עדויות חוקרת הילדים והעובדת הסוציאלית.

12

13 ראיות בני משפחתה הקרובה כמו גם עדותה של המתלוננת, בנסיבות העניין מחייבות

בחינה זהירה וקפדנית ביותר.

15

16 לאמור לעיל משנה תוקף לנוכח העובדה שהתבררה במהלך שמיעת הראיות בדבר היות

הנאשם "בלתי אהוד" על משפחת האם והאב הביולוגי (למעט הסבתא המספרת אחרת) ובאם לצטט ממפי המתלוננת, אזי, "אף פעם הם לא אהבו אותו", כך גם ניתן היה להתרשם מדברי אחיהם המתלוננת במהלך מתן עדותו בבית המשפט.

20

21 בפועל ניתן לראות בראיות המעגל המשפחתי כראיות של עדים בעלי עניין לכל עניין ודבר,

ומכאן, חובת הזהירות היתרה הנדרשת בבחינתן של ראיות אלה.

23

24 יפיע לענייננו דברים שנאמרו בע"פ 127/62 :

25

26 "... הדעת נותנת שכשבאים בני משפחה אחת להעיד, כולם בלשון אחת, נגד
 27 יריבו בדין של אחד מהם, שומה על בית-המשפט להזהיר עצמו הזהר היטב,
 28 שמא עדותם של כל אלה אינה אלא עדות קרובים מלומדה, אשר נובעת מקשר
 29 שקשרו ביניהם זה כדי לעזור לזה בריבו. מקום שיש בלב בית-המשפט ספק קל
 30 שבקלים פן אמנם קיים חשש כאמור, יצדק בית-המשפט אם יראה בעדויות ההן
 31 עדות עד אחד בלבד" (מרסל בן בסט נ' היועץ המשפטי לממשלה, טז, 1373, 137632).

33

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 כאן המקום לציין כי בנסיבות הנ"ל, תמוהה עובדת אי חקירתן של שתיים מחברותיה של המתלוננת ("ש' ו-ט'") אשר לגירסתה, שיתפה אותן בזמן אמת במעשי הנאשם (ראה עמ' 29 שור' 17-18 לפרו').

4

5 בחקירתה בפני חוקרת הילדים ציינה המתלוננת גם את שמה של חברה נוספת "אפרת" אותה הגדירה כ"חברה הכי טובה שלי" (עמ' 17 שור' 18-25 לפרו') אשר אף היא לא נחקרה.

7

8 נראה כי חקירתן של החברות הנ"ל היתה מחוייבת המציאות גם אם בקשה המתלוננת שלא לעשות כן מסיבות השמורות עימה (חקירתן היתה אחת משתיים, או מאששת את דברי המתלוננת או מפריכה אותה) מכל מקום, לא ניתן הסבר כלשהו לאי גביית הודאה מהן ואני סבור כי יש לראות באי חקירתן כשל חקירתי של ממש.

12

13 באם נשוב לליבת הדיון שבפנינו, אזי, עובר לתחילת המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום, אין חולק בדבר קיומה של מריבה בין הנאשם למתלוננת, אשר הוגדרה על ידי המתלוננת כ"הכי קשה" (עמ' 62 שור' 8-9 ושור' 12 לפרו'), קיומן של מריבות מרובות שהיו לאם המתלוננת עם הנאשם (עובר ובמהלך האירועים המיוחסים לנאשם), תחושת קיפוח שחשה המתלוננת מידי הנאשם, כעס רב כלפיו (עמ' 63 שור' 13-25 לפרו'), מחשבות כי הוא "בוגד" באמה, תולדת כל אלה באה לידי ביטוי בתשובתה כי שמרה לו "טינה על זה הרבה זמן" (עמ' 66 שור' 2

לפרו').

20

21 מנגד, הנאשם עקבי בהכחשתו את המעשים המיוחסים לו, כך בהודעותיו במשטרה וכך בעדותו בבית המשפט, בנחרצות ובעקביות, חזר פעם אחר פעם על כך כי לא היו דברים מעולם.

23

24 הנאשם, שלא כדרכם של חלק מן הנאשמים בביצוע עבירות מין בתוך המשפחה, לא הטיל

דופי בהתנהלותה של המתלוננת למעט הטענה שאף נמצא לה בסיס עובדתי, **כי הפנה את תשומת**

לבה על אם המתלוננת ל"גלישתה" באתרים פורנוגרפיים.

27

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 הנאשם בהודעותיו במשטרה ואף בפני העובדת הסוציאלית ציין כי נהג כלפיה כאל בתו לכל דבר ועניין, דאג והשקיע בחינוכה.
3
- 4 מאחר והמעשים המיוחסים לנאשם בוצעו על פי הטענה אגב עיסוי זה או אחר, יאמר כבר עתה כפי גירסת הנאשם על דבר היות עיסוי בילדי המשפחה אקט של חיבה, כמעשה שבשיגרה, שראשיתם בעיסויים בעלי אופי שכזה בידי גרושתו, אם המתלוננת, לא נסתרה, אלא אף מצאה לה אחיזה בדברי המתלוננת (עמ' 135 שור' 1-3 לפרו').
8
- 9 אין חולק כי לגירסת המתלוננת מעשי הנאשם החלו לאחר "משבר החנוכיה" אשר כונה בפיהו "מריבה קשה במיוחד".
11
- 12 המתלוננת אישרה כי לפני אירוע החנוכיה הנאשם לא פגע בה מינית באופן זה או אחר (עמ' 67 שור' 9-10 עמ' 74 שור' 25-28 לפרו').
14
- 15 משבר החנוכיה מהווה כמין "קו פרשת המים" ביחסי הנאשם והמתלוננת ולגירסתה נקודת תפנית ביחסו כלפיה ממערכת יחסים של חיבה וקירבה לריחוק וניכור (עמ' 67 שור' 6-7 לפרו').
18
- 19 יודגש כי במשבר החנוכיה איימה המתלוננת לעזוב את הבית ולפרק זמן קצר אף מימשה את חציו, כלשונה: "פשוט הלכתי מהבית ולא הייתי מ... לא רציתי בכלל לחזור אבל אמא שכנעה אותי" (נ/1 עמ' 5 שור' 11).
22
- 23 ובהמשך:
24
- 25 "אמ... חזרתי הביתה ופשוט אמא ניסתה לספר למ' למה כאילו למה, לא רציתי,
26 למה לא רציתי לחזור הביתה ולמה אני כועסת עליו ולמה הלכתי מהבית, אז
27 ... אבל כאילו, אני הלכתי בכל מקרה הייתי צריכה ללכת ל... מהמשפחה
28 השניה לבנות דודים שלי" (שם, עמ' 5 שור' 14-17 לפרו').
- 29 נשאלת השאלה אם כן, האם יעלה על הדעת שלאחר משבר אמון קשה שכזה בו מתייצבת המתלוננת חזיתית כנגד הנאשם עד כדי קרע גלוי ביחסיה עימו ומביאה משבר זה לידיעת כלל

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

משפחתה המורחבת, דווקא אז, לאחר כל זאת, יחל הנאשם לפגוע בה מינית כמתואר בכתב האישום בהזדמנויות שונות ובפרק זמן של למעלה משנה והיא תשוב אליו לעיסויים נוספים ולא תביא את הדבר לידיעת בני משפחתה, אותם שיתפה בעניין פחות חמור ("משבר החנוכיה") פי כמה מהמעשים המיוחסים לו בכתב האישום.

5

6 יאמר עוד כי בתקופה הרלבנטית למעשים המיוחסים לנאשם, היו למתלוננת בני משפחה הסובבים אותה הן מצד משפחת אמה והן מצד משפחת אביה הביולוגי.

8

9 לעניין האמור לעיל אזכיר את הביקורים הסדירים אשר היו למתלוננת בבית אביה הביולוגי כעולה מתשובותיה לשאלות בית המשפט, ולפיהן, פגשה את אביה הביולוגי על בסיס קבוע בהתאם להסדרי הראיה שהיו בין הוריה (עמ' 121 לפרו').

12

13 עוד יצוין כי סבתה האחת ("ס") התגוררה בדירת מגורים בקומה הראשונה באותו בניין בו התגוררה אמה יחד עם הנאשם ואת ביתה נהגה לפקוד בתדירות כמעשה יום ביומו ובאשר לביקוריה את הורי אביה הביולוגי מפנה לתשובתה:

16

17 "הרבה מאוד, לפחות 4 פעמים בשבוע" (עמ' 41 שור' 2-3 לפרו').

18

19 וכשנשאלה "גם בתקופה הרלוונטית?" השיבה: "כן תמיד הייתי באה אליהם הרבה".

20

21 באימרת אגב אומר כי לא ניתן להתעלם מתחושתם הראשונית של כל הסובבים את המתלוננת (מבני משפחתה) כי סיפורה על דבר הפגיעה המינית בה מידי הנאשם, כפי שנחשף בפניהם על ידי אמה לא עורר אמון רב (כך אמה, כך הדוד אשר ניהל עימה שתי שיחות "הבהרה", כך סבתה אשר סיפרה בעדותה כי אמרה לבתה "שצריך לדבר איתה ולשאול אותה אולי היא מדמנת" (עמ' 151 שור' 20-21 לפרו'), כך גם האחיינית אשר סיפרה כי לא לקחה את דבריה ברצינות ואף השיבה בחיוב לשאלה כי לא האמינה לסיפורה – (עמ' 170 שור' 10-11 לפרו').

27 המתלוננת הודתה בתשובה לשאלה כי עובר למעשים חשה טינה רבה לנאשם "כן, אני שמחה לו טינה על זה הרבה זמן" (עמ' 66 שור' 1-5 לפרו') בכונה, בין היתר, ל"משבר החנוכה", אשר קדם למעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1
 2 נשוב עתה ונפנה מבט לתהיות העולות מגירסת המתלוננת כפי שניתן ללמוד מהודעותיה בפני חוקרת הילדים, במשטרה ומעדותה שבפנינו:
 4
 5 המתלוננת בוחרת בהודעתה בפני חוקרת הילדים לפתוח ב"משבר החנוכיה" המהווה את תחילת סיפורה:

7
 8 "או.קי. אה, בעצם כל הדבר הזה התחיל מדבר אחד שזה התחיל אה,
 9 מהחנוכיה, הוא נתן לי חנוכיה, מ' נתן לי חנוכיה והוא נתן לי כי היתה תחרות
 10 בבית ספר לשעבר שלי. ולקחתי את החנוכיה והתחריתי והוא ביקש אני אחזיר
 11 אותה בחופש, ו... אז לפני החופש, ביום לפני החופש אז כאילו שאלתי את
 12 המנה... את המורות אם אני יכולה לקחת את החנוכיה אם כבר הסתיים
 13 התחרות, הם אמרו שלא, אז לא לקחתי, ו... אז כי חזרתי הביתה הוא התעצבן
 14 עלי והוא ממש רתח, הוציא עלי את כל הזעם שלו, ומזה זה התחיל, ואז זה
 15 התחיל את כל ה... ש... שנאתי אותו יותר כאילו. ואחרי זה היה באוטו"
 16 (נ/1 עמ' 4 שור' 33; עמ' 5 שור' 7).

17
 18 כזכור, לגירסת המתלוננת הפגיעות המיניות החלו במה שנכנה להלן כ"אירוע הסלון" עת התקשתה להירדם יצאה לסלון הבית בו ישב הנאשם באותה עת וצפה בטלוויזיה, וכעבור זמן מה לגרסה, שאל אם ברצונה בעיסוי ומשהשיבה בחיוב, נשלחה לחדר השינה של אמה על מנת להבא משם קרם התיישבה על רגליו כאשר גבה מופנה אליו.

22
 23 ואת שהתרחש בהמשך תארה כדלקמן בתשובות לשאלות חוקרת הילדים:
 24
 25 "1. אז ראיתי איזה סרט והוא שאל אותי אם אני רוצה מסז', אז אמרתי לו כן,
 26 ככאילו אני לא ידעתי.
 27 ש... מה שיקרה בסוף.
 28 ח... רק נגע בך.
 29 ו... אז א... הבאתי מאמה שלי את הקרם, ו... נתתי לו את הקרם, והוא
 30 התחיל לעשות לי מסז' ברגליים, ואחר זה שאל אותי אם אני רוצה משהו יותר
 31 נעים, אמרתי לו כן.
 32 ח... רק רגע, כן אמרת לו כן, ו...?
 33 ו... אז התחיל עם הנגיעות.
 34 ח... כן, ואז מה היה?
 35 ו... אם הוא נגע בי.
 36 ח... ואז מה קרה?
 37 ו... ואז אמרתי לו שאני עייפה והלכתי לישון (נ/2 עמ' 8 שור' 14-23).

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1
- 2 ובהמשך:
- 3
- 4 "ח. מה את לבשת כשהוא עשה לך את המסד' ברגליים?
- 5 י. אה, מכנס ו.. חולצה.
- 6 ח. בואי תספרי לי עוד על המכנס הזה.
- 7 י. זה נראה לי היה בחורף, אז זה מכנס ארוך אם אני לא טועה.
- 8 ח. אז את עומר שהוא עשה לך מסד'.
- 9 י. (מהנהנת בראשה).
- 10 ח. ואת היית עם מכנס ארוך
- 11 י. הרמתי אותו (מהנהנת לחיוב).
- 12 ח. או.קי.
- 13 י. ואני לא זוכרת אם זה היה אם הייתי רק עם תחתונים או מכנסיים..."
- 14 (נ/2 עמי 11 שורי 7-16 וכן טופס עדות ילד נ/1א' עמי 2).
- 15
- 16 ומשנשאלה:
- 17
- 18 "ח. האם הרגשת משהו במקום שהוא נגע?
- 19 י. לא זוכרת" (נ/1 עמי 15 שורי 7-8).
- 20
- 21 בעדותה בפנינו נדרשה המתלוננת ללבושה בעת האירוע ומשהשיבה כי לבשה תחתונים
- בלבד ושאלה לשוני בין גרסאותיה והשיבה:
- 23
- 24 ת.ת. אממ... יש סיכוי, אני אגיד לך בחקירה שבמשפט פשוט אני הכניסו לי
- 25 25מילים לפה אני אמרתי את זה מלא פעמים גם.
- 26 ש. החוקרת ילדים הכניסה לך מילים לפה.
- 27 ת.ת. כן.
- 28 ש. אבל היא רצתה את טובתך היא רצתה שזה יהיה מדויק.
- 29 ת.ת. נכון אבל אני אמרתי שאני לא זוכרת אז היא הכניסה לי אולי, זה היה זה,
- 30 אולי זה היה זה, אולי זה היה זה... " (עמי 99 שורי 1-7 לפרוי).
- 31
- 32 מהאמור לעיל עולה כי המתלוננת מפנה אצבע מאשימה לשוני בגירסאותיה כלפי חוקרת
- הילדים ומייחסת לה לא פחות ולא יותר כי "הכניסה לה מילים לפה".
- 34
- 35 לטענה הנ"ל מפי המתלוננת אין כל תימוכין, וצפייה בקלטת הוידאו המתעדת את חקירתה
- בידי חוקרת הילדים, מלמדת כי אין בטענה זו כל ממש.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 כאן המקום לציין כי אין זו הפעם הראשונה שהמתלוננת משעומתת עם סתירה מהותית היורדת לשורשו של עניין בין הנאמר בחקירתה לבין עדותה בבית המשפט ייחסה את שנרשם מפיות לחוקרת, כך גם נהגה בהתייחס לנאמר בהודעתה במשטרה מיום 07.06.07 (נ/2).

4

5 המתלוננת בהודעתה הנ"ל נ/2 ציינה כי הנאשם "הכניס" את אצבעותיו לתוך איבר מינה (נ/2 שורי' 9) פרט מהותי וחשוב מעין כמותו אשר לא צויין על ידה בחקירתה ע"י חוקרת הילדים בעבול ומשנשאלה על כך בבית המשפט השיבה:

8

- 9 "נכון, אני אמרתי כבר, הכניסו לי פשוט מילים לפה.
- 10 ש. מי הכניס לך מילים לפה.
- 11 ת. אלה שחקרו אותי.
- 12 ש. אבל את אמרת שאורנה חכים החוקרת ילדים הכניסה לך מילים לפה, לא
- 13 החוקרים.
- 14 ת. לא, אני אמרתי שהמשטרה הכניסה לי מילים לפה.
- 15 ש. המשטרה הכניסה לך מילים לפה.
- 16 ת. כן.
- 17 ש. אורנה חכים לא הכניסה לך מילים לפה.
- 18 ת. לא.
- 19 ש. למה שהחוקרת שבכלל לא מכירה אותך תכניס לך מילים לפה.
- 20 ת. אני לא יודעת.
- 21 השופט אלרון: תאמרי לנו, אולי, מה עוד הכניסו לך לפה.
- 22 ת. אני לא זוכרת בדיוק מה הכניסו לי לפה או לא' (עמ' 112 שורי' 19-28 ועמ' 113
- 23 שורי' 1-5 לפרו').

24

25 נדמנכי הדברים הנ"ל מדברים בעד עצמם ולא צריך להוסיף על כך דבר.

26

27 בב"כ המאשימה לא הביאה לעדות בפנינו את מי שגבתה את אימרתה הנ"ל של המתלוננת, רס"8 צמירי דלויה, ואשר לטענת המתלוננת היא היתה זו אשר "הכניסה" לה פשוטו כמשמעו, את ה"מילים לפה" "מ" (הנאשם י.א) הכניס את האצבעות שלו לתוך איבר המין שלך (כך במקור, צ"ל אולי י.א.) אני שתקתי באותו רגע זה נימשך כמה דקות... " (נ/2 עמ' 1 שורי' 9-10), כאשר בפועל, למעשה, לגירסתה של המתלוננת כפי שבאה לידי ביטוי בפני חוקרת הילדים, כל אשר עשה הנאשם היה, נגיעה באיבר מינה בלבד.

33

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 יתרה מזו, לדברי המתלוננת, העמידה את הפרקליטה על "הטעות" ברישום הודעתה במשטרה ולפיה הנאשם לא החדיר לאיבר מינה את אצבעותיו. אם אמת בדבריה, יש להניח שהפרקליטה היתה מפנה את המתלוננת לחוקרת לגביית הודעה מסודרת ביחס לכך ו/או לחילופין כותבת תרשומת על כך ומיידעת את הסנגור.

5

6 אם נשוב לפרטי לבושה באירוע הסלון, המתלוננת נשאלה בבית המשפט אם נכונים דבריה כי היתה באותה עת האירוע בתחתונים בלבד, הכיצד לא התביישה לבוא אל הנאשם לבושה באופן שכזה ועל כך השיבה: "כי במשפחה אנחנו לא מתביישים אחד מהשני" (עמ' 99 שורי' 219 לפרו') ולכשנשאלה האם לא התביישה מהנאשם השיבה "לא, למה אני צריכה להתבייש ממנו?" (עמ' 99 שורי' 21-23 לפרו').

11

ההגנה רואה חשיבות נוספת באשר לפרטי לבושה של המתלוננת ב"אירוע הסלון", שכן אם לבושה מכנסיים ארוכים, כך נטען, אזי, לא ברור כיצד הנאשם הצליח "לעלות ולעלות תוך כדי גיטוי במעלה רגליה ולגעת באיבר מינה". (עמ' 7 פיסקה 15 בסיכומי ההגנה).

15

16 דבריה הנ"ל של המתלוננת תמוהים לנוכח העובדה, כי אירוע הסלון התרחש לאחר שהמתלוננת, לגרסתה, במועד אחר שקדם לאירוע זה נסעה ברכבו של הנאשם והלה שוחח עימה באופן שלדבריה, "אחרי זה הרגשתי גועל" ובמועד אחר הבחינה בנאשם באחד הלילות מאונן על ספת הסלון ומשכך, "נגעלה" לשבת על ספה זו.

20

21 לנוכח המיחוס לנאשם באירוע הסלון אין אלא לתמוה עוד יותר על תשובותיה הבאות של המתלוננת בהתייחס לאשר התרחש ביום שלמחרת האירוע, וזאת כדלקמן:

23

24 "ש. .... זה נכון שלמחרת המקרה כשאת באה לסלון אז את סיפרת לאמא

25 שבאת היה לך כאבים ומ' הקל עליהם, את זוכרת את זה?

26 ת. מתי, ביום למחרת?

27 ש. באחד המקרים...

28 ת. כן.

29 ש. את אמרת לאמא מ' עזר לי עם הכאבים, נכון?

30 ת. נכון.

31 ש. זאת אומרת, לא סיפרת לה בכלל על הנגיעה, אמרת לה שהוא מאוד הקל

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1. לך על הכאבים?

2. ת. נכון" (עמ' 134 שור' 16-24 לפרו').

3.

כמו 4 נפנה לשאלות ולתשובות הבאות של המתלוננת:

5.

6. ש. הוריד לך את התחתונים?

7. אני חושבת שלא, לא נראה לי.

8. ש. אז למה סיפרת לאמא שהוא הוריד לך את התחתון?

9. ת. לא יודעת (עמ' 103 שור' 10-15).

10.

11. האם לא די בתהיות ובסתירות בגרסאותיה של המתלוננת שצויינו לעיל, אוסיף ואפנה

לתשובותיה כעולה מהודעתה בפני חוקרת הילדים:

13.

14. ח. אם אני אתן לך בובה, תוכלי להראות עליה איפה הוא נגע לך?

15. י. לא (מנידה בשלילה).

16. ח. לא?

17. י. (מנידה בשלילה).

18. ח. או. קי. באיזה חלק של הרגל הוא נגע לך?

19. י. חלק הכי כאילו גבוה.

20. ח. מה?

21. י. מה זת'ומרת?

22. ח. בחלק הכי גבוה?

23. י. כן.

24. ח. או. קי. האם הוא נגע בחלק הזה מעל המכנסיים?

25. י. לא, מתחת.

26. ח. האם הוא נגע מעל התחתונים.

27. י. לא.

28. ח. איפה הוא נגע?

29. י. באיזה הקשר?

30. ח. אש שאלתי אם מעל המכנסיים אמרת לא מתחת, שאלתי האם מעל

31. התחתונים אמרת לא, אז איפה כן?

32. י. הוא נגע בגוף עצמו, (לא ברור)

33. ח. עם איזה חלק שלו, עם מה הוא נגע לך?

34. י. עם הידיים.

35. ח. את יכולה להראות לי, עם איזה חלק של הידיים, או להגיד לי עם מה?

36. י. עם האצבעות (לא ברור), כאילו לא יודעת בדיוק איזה אצבעות, עם

37. האצבעות" (נ/1 עמ' 12 שוי 11-34).

38.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 תשובותיה של המתלוננת לשאלות חוקרת הילדים מתאפיינות בכוללניות רבה ואין בהן לעיתים קרובות תשובות לשאלות המופנות אליה.

3

4 עוד בהקשר ל"אירוע הסלון" מובאות גרסאות שונות מפי המתלוננת בנוגע לתנוחתה בעת ביצוע המעשים. כך, לחוקרת הילדים סיפרה, כי ישבה על הנאשם בעת העיסוי (נ/ 1 עמ' 10) ואילו לאמא ולעובדת הסוציאלית סיגלית סיפרה כי שכבה על הספה (ת/ 6 עמ' 5), בחקירתה במשטרה סיפרה כי הנאשם עיסה ראשית את גבה ולאחר מכן את רגליה (נ/ 2 עמ' 1 שור' 9), דבר שלא מצא את ציטויו בחקירתה בפני חוקרת הילדים.

9

קשה שלא להתרשם מצפייה בקלטת חקירתה של המתלוננת על ידי חוקרת הילדים כי אומנם זו האחרונה מתקשה בשאלותיה לקבל תשובה מהמתלוננת היכן למעשה נגע בה הנאשם, אם בכלל, ורק לאחר שאלה ישירה וסגורה: "האם הוא נגע לך באיבר המין?" היא משיבה "כן".

13

14 בהתייחס לפגיעה המינית המיוחסת לנאשם אגב עיסוי כדי להקל על מכאובי המתלוננת בשופט מהחוג להתעמלות מכשירים וכאבי הבטן מהם סבלה אזי, כאמור, טענה המתלוננת כי תוך כדי העיסוי נתבקשה על ידי הנאשם לאחר שתחילה שכבה על גבה, לשכב על בטנה ותוך כדי כך, להזדיר את אצבעותיו מתחת לתחתוניה ונגע באיבר מינה.

18

19 נראה כי סיפור המעשה כעולה "מהמסכת השלישית" של המעשים המיוחסים לנאשם נשמע נמוח אף לחוקרת הילדים, ולצורך כך אפנה לדו שיח הבא מחקירתה של המתלוננת בפניה. המתלוננת מספרת כי במהלך העיסוי "כאילו פשוט כאילו מרוב עייפות כבר נרדמתי" (נ/ 1 עמ' 3 שור' 14-15).

23

המתלוננת משיבה בהמשך לשאלות חוקרת הילדים כדלקמן:

25

ח: מאיפה הוא הכניס את היד לתחתונים?

י: לא יודעת... מהגב... כאילו.

28...

29..

ח: אה, עכשיו, את אומרת שנרדמת.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

- י: לא בדיוק נרדמתי, הייתי ישנונית כזאת (שם, עמ' 4 ש' 1 – 12).
- 2
- 3 וכן:
- 4
- 5 "ח: את אומרת שאת שכבת על הבטן.
- 6 י. כן.
- 7 ח. איפה הוא הכניס את היד.
- 8 י. כאילו למ... ב...
- 9 ח. מאיפה הוא הכניס את היד לתחתונים, את אומרת שאת שכבת על הבטן
- 10 י. כן" (שם, בעמ' 3 שורי 27-34)
- 11
- 12 ובמהמשך:
- 13
- 14"ח. כי את אומרת שאת שכבת על הבטן.
- 15 י. כן אני הבנתי את ה...
- 16 ח. ויש לנו את הטוסיק למעלה.
- 17 י. כן, הבנתי.
- 18...
- 19...
- 20 ח. האם הוא נגע לך בטוסיק.
- 21 י. לא (מנידה לשלילה)".
- 22
- 23
- 24 ומעניין לעניין באותו עניין הפנה הסנגור לשאלת חוקרת הילדים:
- 25
- 26 "את יכולה להגיד לי באיזה חלק של איבר המין? יותר למטה. יותר למטה ממה
- 27 שהיא שואלת אותך, אמרת שהוא שם שתי אצבעות, כן איפה הוא נגע עם שתי
- 28 האצבעות? יותר למטה, אני לא יכולה להסביר.
- 29 מה יותר למטה, איפה יותר למטה?
- 30 ת. אני לא יודעת למה התכוונתי" (עמ' 125 שורי 16-17).
- 31
- 32 על פי סדר האירועים להם טוענת המתלוננת אזי, הפגיעות המיניות בה אגב החזרה מהחוג
- 33 להתגלות התרחשו לאחר "משבר החנוכיה", ולאחר "עיסויי הסלון" ועל כן, תהינו לא מעט
- 34 בשאלות אשר הופנו ביוזמתנו, הכיצד שבה אל הנאשם פעם אחר פעם על מנת שיעשה לה עיסויים
- 35 כאשר היא כבר יודעת (כך לגירסתה) שהנאשם מנצל את העיסויים לצורך נגיעות באיבר מינה ולא
- 36 פנתה לאמה או לאחרים מבני משפחתה, ולכך לא זכינו למענה מספק.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1
למחנה ההפתעה השיבה המתלוננת לעזרת לי" (עמ' 120 שור' 21 לפרו').
- 4
- 5 בניגוד לדברי המתלוננת כי באחת הפעמים פנתה אף לסבתה בבקשה כי תעשה לה עיסוי, בעדותה בפנינו ציינה זו האחרונה כי לא היו דברים מעולם (עמ' 82 שור' 24-28 לפרו').
- 7
- 8 המתלוננת נתבקשה למקם את האירוע האחרון בציר הזמן של האירועים השונים והשיבה "בתחילת כיתה ו'" (עמ' 117 שור' 5 לפרו'), כך גם כאשר נתבקשה לאשר כי תחילת כיתה ו' מתיחס לחודשים ספטמבר – אוקטובר של שנת 2005, אישרה תחילה, ולאחר מכן ציינה כי אינה זוכרת מתי היה האירוע האחרון ולבסוף לשאלתנו השיבה "אני לא יודעת מה לענות".
- 12
- 13 לגרסת המתלוננת בפני חוקרת הילדים מעשי הנאשם פסקו "בתחילת כיתה ו'", וכי עד לעזיבת הנאשם את הבית בחודש יולי של אותה שנת לימוד, לא ביצע בה הנאשם דבר מהמעשים המיחסיים לו בכתב האישום.
- 16
- 17 תמיהה רבתי עולה – מעצם העובדה כי מחד, לגרסת המתלוננת, מעשי הנאשם פסקו בתחילת כיתה ו' קרי ספטמבר אוקטובר 2004 ואילו דפי היומן שנתלשו (ת/ 1-3) נושאים את התאריכים שבין פברואר 2005 לאפריל 2005, לעובדה תמוהה זו לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת.
- 21
- 22 לעניין זה, נפנה לשאלות שהופנו למתלוננת ולתשובותיה:
- 23
- 24 "את לא יודעת אם זה היה בתחילת כיתה ו'.
- 25 שכול להיות שזה היה בתחילת כיתה ו'.
- 26 בתחילת כיתה ו', תראי, בתחילת כיתה ו' זה ספטמבר – אוקטובר 2004 נכון?
- 27 תראי לי.
- 28 ש. אז אני שואל אותך אז איך את מסבירה את העובדה שבפברואר 2005 את
- 29 כותבת על אירועים, הרי הם כבר נפסקו.
- 30 אז מה שאני אומרת שיכול להיות שמה שאמרתי לה זה לא נכון, אני לא יודעת.
- 31 אז מה שאמרתי לה זה לא נכון.
- 32 אני לא יודעת, כנראה.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 האם את מסכימה איתי שהתאריכים שכתובים הם תאריכים נכונים במכתבים?
 2כן.
 3אז אני אומר לך שב- 15.2.05 זה לא יום שבת, בדקתי איך את מסבירה את זה.
 4...
 5יכול להיות שטעיתי הייתי ילדה קטנה (עמ' 53 שורי 1-28 לפרו').
 6
 7 המתלוננת טענה כי בכיתת בית ספרה החלה לרשום תאריכים רק מכיתה ז', משכך, הופנה המתלוננת לדבריה בפני חוקרת הילדים על הפסקת האירועים בתחילת כיתה ו' ולעגוץ בזמנאותו היא עצמה סיפקה קודם לכן, כי היה זה עם סיום השתתפותה בחוג להתעמלות וזו אישורה את הדברים.
- 11
 12 כאן המקום לציין את דבריה בתשובה לשאלה כי הרישומים ביומן נעשו בזמן אמת (עמ' 30 שורי 26-27 לפרו').
- 14
 15 מתעורר ספק באשר לנכונות גירסת המתלוננת לעניין הנאמר בעדותה באשר לניהול יומן ו/או ציורים על ידה, לתלישת דפי היומן (ת/ 1 – ת/ 3) וזריקתם לפח האשפה, ולאופן מציאתם של אלה על ידי האם. כזכור סיפרה המתלוננת כי משנדרשה בסוף כיתה ו' ליומן לצורך כתיבת הקדמות חבריה לכיתה תלשה דפים אלה מיומנה.
- 19 **דפי היומן לגירסת המתלוננת ואמה היו "זרוקים, מעוכים ומקומטים" האם אף טרחה בעדושה להדגיש את מצבם המקומט בקפיצת ידה לאגרוף ואולם, דברים אלה אינם מתיישבים עם אופן מצבם של דפים אלה כפי שיכולנו להתרשם, כל המביט בהם יכול לראות כי אינם מעוכים ומקומטים ובהירות אצין כי להתרשמותי, אף פעם לא היו כאלה.**
- 23
 24 המתלוננת אף היא נשאלה בסוגיה זו, הכיצד דפי היומן אשר נתלשו אינם נראים ככאלה אשר פח אשפה, ועל כך השיבה "זה היה לפני הרבה זמן ויכול להיות שזה התיישר וככה הייתי ילדה קטנה לא חשבת על כל פרט ופרט" (עמ' 61 שורי 3-4 לפרו').
- 27
 28 באשר להשלכת המכתבים לפח האשפה ומקום השלכתם עובר למציאתם על ידי אמה אפנה לתשובותיה הספק ברורות של המתלוננת:
- 30

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 "אני מוציאה את הזבל שלי מהחדר, אבל שמתי אותו על השיש, לא על השיש
- 2 על הכיסא או משהו ואם אני לא טועה משם היא מצאה, פשוט ראתה כתוב אז
- 3 לקחה את זה"
- 4

5 ולשאלה: "לא שמת בפח, שמת על הכיסא".

6 השיבה: "לא, שמתי את זה בתוך הזבל על הכיסא כדי לזרוק אותו"

7 (עמ' 39 שור' 21-27 לפרו').

8

9 נראה כי אין חולק באשר לניהול יומן על ידי המתלוננת, ואולם, ההגנה חולקת על כך כי
 היה יום היומן היחיד שניהלה המתלוננת, כגירסת המאשימה, ובו נכתבו רק שלושת דפי היומן
 שנתלשו. גירסת הנאשם הינה כי החל מכיתה ד' ניהלה המתלוננת יומן ומכאן, שהיו ברשותה
 מספר יומנים אשר מסיבות השמורות עימה ועם אמה לא נחשפו למרות בקשה לחושפם.

13

14

15

16 לעניין זה אפנה לתגובת ב"כ המאשימה בכתב לבקשה לחשיפת יומן/יומנים על ידי

המתלוננת :

18

119. משיחה נוספת שהח"מ קיימה היום עם אימה של המתלוננת (שאף ערכה
 20 בבירור עם המתלוננת עצמה) ובהתאם למה שכבר הוצג בביהמ"ש – חוץ מאותם
 21 321 מכתבים הכלולים בחומר הראיות, המתלוננת מעולם לא רשמה "יומן". כלל
 22 ללא ברור על מה מסתמך ב"כ הנאשם בטענתו כי קיימים "יומנים אישיים" – אין
 23 ללכת שמץ של אינדיקציה בחומר הראיות. ויתרה מכך, הצגת הדברים כאילו
 24 ה"קובץ" שמועבר כעת לביהמ"ש הינו אחד ה"יומנים האישיים" הינו מוטעה –
 25 ה"קובץ" ממנו נתלשו 3 העמודים ששימשו את המתלוננת לרישום המכתבים
 26 ההנדונים, לא הוסיף ושימש כ"יומן", כי אם כספר זכרונות בו אחרים רושמים
 27 איחולים למתלוננת, כפי המפורט ב"הודעה בדבר העברת מסמכים", שהוגשה
 28 ע"י הח"מ היום לביהמ"ש" (נ/13א').

29

30 ניתן להצביע על תהיות נוספות הנוגעות לעדות המתלוננת באשר לתחילת ניהול יומן,

מועצה הרישום ביומן וכד'.

32

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 המתלוננת נשאלה לעניין קיום יומנים בעבר ולכך כי כבר בכיתה ד' החלה לנהל יומן ועל כך השיבה במילים "יש סיכוי" ובתשובות שסרתו אחת את רעותה השיבה תחילה על קיום יומנים עם 'סגר' ולאחר מכן שללה כי היה לה יומן שכזה ולבסוף לכשנשאלה מה בכל זאת סוג היומן שנרשע עבורה, השיבה "יומן דגיל כמו מחברת".

5

6 המתלוננת העידה על עצמה כמי שקיבלה את היומן "בכיתה ד' או ה'" וציינה כי "ביומן רשמתי על הכול, כל מה שהיה לי באותו יום או לפני יומיים..." (עמ' 30 שור' 26-27 לפרו') בנספחות אלה, אני תוהה היתכן כי כעבור שנתיים בהם רשמה על הכל, כל שרשמה ביומן היו רק שלושת הדפים שנתלשו מהיומן (ת/ 1 – ת/ 3) ושהוסב מייד אחר-כך ליומן הקדשות של חבריה לכיתה של המתלוננת.

11

12 עוד נשאלה המתלוננת בהתייחס לדף היומן (ת/ 3) מיום 09.04.05, הכיצד אין התייחסות לנאשם אך קיימת התייחסות לנושאים אחרים, ומדוע בכלל נכתב דף יומן זה, על כך השיבה "היה לי יומן קשה וכתבתי אותו" (עמ' 56 שור' 26-28 לפרו').

15

16 באם נכונים דבריה של המתלוננת: "... אני רשמתי רק בתקופות רעות" (עמ' 45 שור' 20 לפרו'), אני תוהה, הכיצד כתבה יומן מאז כיתה ד' אבל על "משבר החנוכייה" לא כתבה דבר (עמ' 46 שור' 4-5 לפרו').

19

20 בסיכומו של דבר יאמר בהתייחס לשאלת קיומו של יומן אחד בלבד או מספר יומנים, כי לא נושן היה לרדת לסוף דעתה של המתלוננת לאור תשובותיה הסותרות באשר לרישום שנעשה על יומן ביומן זה או אחר. אציין כי כפי שלמדנו לעיל מתשובותיה, היא מסרה דברים והיפוכם, כך בהתאם לקיומם של יומנים אחרים, סוג היומנים וכד' (ראה עמ' 57-58 לפרו').

24

25 לעניין מציאתם של דפי היומן (ת/ 3 – ת/ 4), אזי, המתלוננת סיפרה בעדותה כי אמה נהגה לנקות את חדרה, לסדר את שולחנה ואף לבדוק את מתברותיה ואולם, שללה את דבר ידיעתה של האם כי היא מנהלת יומן. לגירסת האם, בתקופה הרלוונטית, סקרנות גדולה אחזה בה ללמוד על התנהלות המתלוננת, על כן, שלחה את אצבעותיה וחיטטה בין חפציה האישיים.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 משנשאלה המתלוננת בהתייחס ליומן :

3

4 "איפה הוא היה מונח בדרך- כלל?

5 ת: איפה שכל... לא יודעת איפה הוא מונח, אין לי מושג" (עמ' 58 שורי 26-27

6 לפרו').

7

8 היעלה על הדעת שהמתלוננת לא תדע היכן היה מונח יומנה? ואם אומנם היה מונח גלוי

"איפה שכל...", כלשונה, הכיצד לא ידעה האם את שנכתב ביומן אשר כלל, לגירסת המאשימה,

שלושה דפים בלבד.

11

12 גם גירסתה של א', אם המתלוננת, מעוררת תהיות רבות ונראה כי קשה לראות בעדותה

תמיכה לגירסת המתלוננת.

14

15 ממכל מקום, גם את עדותה יש לבחון בקפדנות יתרה כדברי י' קדמי :

16

17 "כאשר מתברר שעד הינו 'נוגע בדבר' מסיבה כלשהי, בית-המשפט יזהיר עצמו

18 ככרגיל הזהר היטב', שיש לבחון את עדותו בקפדנות יתירה; שהכלל הוא,

19 ושבנסיבות כאלה' היה מקום לבחינה זהירה של דבריה, לאור הנגיעה שהיתה

20 ללה בעניין" (על הראיות, תשס"ד חלק ראשון, 464 וכן ע"פ 44/81 יוסף מויאל נ'

21 מדינת ישראל פ"ד לו(1) 505).

22

23 כאמור, על פי הטענה, אם המתלוננת נחשפה ביום 01.07.05, למעשי הנאשם כשמצאה את

דפי היומן ואולם, לא הביאה עובדה זו לידיעת הרשויות אלא כעבור 5 חודשים, במחצית חודש

נובמבר של אותה שנה.

26

27 יתרה מכך, א' פונה לפניי ובהציגה את המטרה לשמה פנתה למרכז זה, ניתן היה לצפות כי

הנושאים המיוחסים לנאשם בכתב האישום יהיו במוקד הפניה ואולם, מעיון בדף המתעד את

השיחה אשר קויימה עימה בקליטתה נכתב כדלקמן :

30

31 "גילתה שמי' (הנאשם י.א) צבר חובות רבים בחשבונות שהיא לא ידעה עליהם –

32 יש עיקול על הרכב המשותף והגיע כונס נכסים לביתם" (ראה: נ/6 דף פניה תחת

33 כותרת המשנה "הבעיה המוצגת").

34

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1 מאופן העדתה בפנינו, לא נותר ספק באשר לעוצמת הכעס הרב העצור בתוכה כלפי הנאשם תולדת מערכת היחסים שקרסה ולו מטעם זה עלינו לבחון את עדותה בקפדנות יתרה.

3

4 משנשאלה העדה האם בחקירתה במשטרה ציינה כי בשיחה עם העובדת הסוציאלית התבטאה שהיא יכולה לשים את הנאשם מאחורי סורג ובריח, השיבה "כן אמרתי את זה, הוא עשה הרבה דברים הוא חייב להרבה אנשים" (עמ' 194 שור' 13-15 לפרו').

7

8 בפגישתה הראשונה אין אם המתלוננת משוחחת עם העובדת הסוציאלית אודות הנאשם ואינה מזכירה את המעשים המיוחסים לו כלל, ואלה אינם עולים כלל על סדר היום בפגישה זו, אלא 10.11.05 כאשר לפגישה זו היא מביאה איתה את המתלוננת ויחדן הן מספרות את שמיחוס כיום לנאשם בכתב האישום.

12

13 לא זאת אף זאת, אם המתלוננת נכנסת ויוצאת מספר פעמים בתחנות משטרה (זבולון

וחיפה) בעקבות תלונות הנאשם נגדה (איום סחיטה ופגיעה מינית בבנם המשותף בין אם המדובר

בתלונות אמת ובין אם תלונות סרק אין זה מעניננו לצורך הכרעת דין זו) ואינה מציינת ולו ברמז

את שהיא, על פניו, כבר יודעת באשר לפגיעות המיניות של הנאשם בבתה.

17

18 בתשובה לשאלת בית המשפט:

19

20 "ש. כמה זמן עבר מאז שגילית את המכתבים ועד להגשת התלונה במשטרה?

21 ת. כמה חודשים לדעתי, מספר חודשים, 5 אולי" (עמ' 192 שור' 10-11 לפרו')

22

23 עוד תהינו:

24

25 "ש. האם בפרק הזמן של אותם חודשים היו תלונות במשטרה של הנאשם

26 כלפיך?

27 ת. כן."

28

29 ולכשנשאלה באשר לתוכנם של התלונות השיבה:

30

31 "שאני נוגעת בבן שלי מינית, שאני שלחתי אליו אנשים שיגעו בו."

32

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 על כן הקשנו :

2

3 "בכל אותם פעמים שאת מוזמנת למשטרה ואת כבר יודעת ממה שמ' (המתלוננת

4 י.א) כתבה במכתבים את לא מעלה את זה בפני החוקרים?

5 ת. לא, לא זוכרת. רק שאלו אותי אם זה נכון או לא נכון התלונות שלו, קראו

6 לי כל מיני משפטים.

7 ש. איך זה שאת לא אומרת מה הוא מקשקש הנבזה הזה, הרי הוא נגע בבת

8 שלי.

9 ת. אני לא יודעת.

10 ש. את לא חושבת שזה מתבקש בנסיבות האלה.

11 ת. (העדה לא עונה) " (עמ' 192 וכן עמ' 195-196 לפרו').

12

13 גם המתלוננת בעדותה סיפרה כי בהיות המתלוננת בכיתות ה'ו' החלו מריבות בין הנאשם

לבינה ומתלוננת ונוצר "יחס קריר" ביניהם, כהגדרתה. משנשאלה כיצד יוסבר אם כן כי המתלוננת

פנתה אליו בעת שחשה כאבים, השיבה כי אינה יודעת מדוע וכי המתלוננת לא פנתה אליו ואינה

יודעת כלל שפנתה אליו ובהמשך טענה כי הוא היה זה אשר הציע עצמו לטפל בה (עמ' 184 שור'

5-12 לפרו').

18

19 בפועל אנו יודעים גם מפי המתלוננת כי פניויה לנאשם היו על דעת אמה, ולמעשה, לא

נסתגרה מעיניה ולעיתים אף נטלה בהם חלק (ראה "אירוע העיסוי באמבטיה") כאשר היא עצמה

שאלה את המתלוננת האם היא חשה מובכת מהיותה עירומה בחברת הנאשם.

22

23 כאינרת אגב ייאמר, כי אירוע זה היה כבר לאחר שהמתלוננת נפלה, לטענתה, קורבן

למגפת אצבעותיו באיבר מינה בעבר ומכאן שתמוהה עוד יותר הסכמתה להכנס עירומה בחברתו

לנאשמה ולהסתייע בו.

26

27 במהלך שמיעת הראיות למדנו כי בין הנאשם לאם המתלוננת התנהלה התדיינות בבית

28 המשפט לענייני משפחה בחיפה במקביל להליך הגירושין ביניהם, ובמסגרת זו לא טרחה אם

29 המתלוננת לציין כי הפגיעה המינית במתלוננת, מהווה את עילת הפרידה מהנאשם כטענתה עתה

30 בפנינו

31

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 מפתיעה עוד יותר תשובתה כי לא יידעה את באת כוחה בהליך זה על הפגיעה המינית

במתלוננת למרות חשיבות עובדה זו לקביעתם של "הסדרי הראייה" בין הנאשם לילדיהם

המשותפים.

4

הספס בין הנאשם ואם המתלוננת המתייחס להסדרי משמורת הראיה והמזונות מקבל תוקף של פסק דין בבית המשפט לענייני משפחה בחיפה ביום 10.08.05, קרי, כחודש ומחצה לאחר המועד שבו אליבא דגירסתה נחשפה למעשי הנאשם ושלושה חודשים לפני שהתלוננה לראשונה על מעשי הנאשם. גם כבישה זו של התלונה מעוררת תמיהה.

9

10 עדותן של חוקרת הילדים והעובדת הסוציאלית :

11

המאשימה מבקשת להסתייע בעדותן של חוקרת הילדים והעובדת הסוציאלית כחלק מהתשתית הראייתית לחובת הנאשם.

14

אפנה לתחילה לבחון את עדותה של חוקרת הילדים.

16

17 אקדים ואומר, כי באי כח הצדדים חלוקים ביניהם באשר לקבילותה כראיה של התרשמות חוקרת הילדים מהמתלוננת.

19

20 מאחר ולמתלוננת מלאו 14 שנה, העידה בפנינו ולא היה צורך באישורה של חוקרת הילדים. יחד עם זאת, באת כח המאשימה ביקשה להגיש כראיה מטעמה מסמך בו ציינה חוקרת הילדים את התרשמותה ממהימנותה מהמתלוננת (ת/ב6) וטענה לקבילותו של מסמך זה.

23

24 באת כח המאשימה טוענת כי המסמכים (טופס עדות הילד + הערכת מהימנות נ/א' ו-1

ת/ב6) הינם קבילים כראיה עצמאית וכל שנותר הינו סוגיית משקלן של ראיות אלה.

26

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 ב"כ הנאשם מנגד טוען לחוסר קבילותו של טופס הערכת מהימנות זו, מקום בו העידה המתלוננת בפני בית המשפט, ולחילופין, באם בית המשפט יקבלה כראיה, אזי, לשיטתו, יש לקבוע כי "משקלה נמוך מאוד" במקרה דנן.

4

5 שתי סוגיות להכרעה בפנינו, האחת – שאלת קבילותו של מסמך המהימנות (ת/ב6') והשניה – בהנחה שהתשובה לכך הינה חיובית - שאלת משקלה הראייתי של התרשמות חוקרת הילדים בנסיבות דנן.

8

9 חוקרת הילדים ביססה את מסקנותיה בהתאם לקריטריונים המשמשים כלי עזר בתהליך זה של קביעת מהימנות (ראה לעניין זה את שנאמר בע"פ 7832/04 – פלוני נ' מדינת ישראל, תק-על 2006(2) 1158).

12

13 יחד עם זאת, מסקנותיה של חוקרת הילדים אינן חזות הכל ואין הן פוטרות את בית המשפט מניתוח עצמאי של גירסת המתלוננת בבואו לבחון את מכלול הראיות הבאות בפניו, כפי שנאמר:

16

17 "על אף האמור, התרשמותו של חוקר ילדים היא ראייה בלבד, אמנם עתים –
18 וראיה מרכזית: המסקנה הסופית בדבר מהימנות עדותו של קטין מסורה לבית
19 המשפט. כך יאה, וזו שיטת המשפט שלנו – הפוסק באשר לממצאים משפטיים
20 וסוגיות משפטיות הוא בית המשפט:" (שם, עמ' 1165).

21

22 נזכיר כאן, כי בסופו של יום, מהימנותו של עד זה או אחר נתונה לבית המשפט בלבד,

כהודעת סעי' 53 לפקודת הראיות [נוסח חדש].

24

25 המתלוננת העידה בפנינו ונחקרה ככל עד אחר בחקירה ראשית ונגדית ומכאן, שיכולנו להתבסס מעדותה באופן בלתי אמצעי ואיני יכול לומר כי אני נותן אמון בעדותה במידה הדרושה להרשעת הנאשם בפלילים, נותרו בי ספקות לא מעטים באשר לאמיתות גירסתה.

28

29 למרות מתן עדותה שלא בנוכחות הנאשם (זאת על מנת להקל עליה) מהתרשמותי מאופן מסיסת עדותה התעורר בי חשש של ממש באשר לאמיתות גירסתה, לא בכדי ציין ב"כ הנאשם בסיסותיו את דבר "דיבורה השלו והמונוטוני" בפני חוקרת הילדים ואת ההתרשמות מעדותה

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

בבית המשפט כ"מי ששיננה את גירסתה", ולעיתים היה ניתן לקבל את הרושם כי נמנעה, במכוון, מלידתן תשובה ישירה לשאלות שהונחו בפניה, אינה אומרת את כל האמת אלא, מנסה לחפות ולהסתיר דבר מה.

4

5 כמו כן, כאמור קיבלנו כראייה את תיעוד חקירתה בפני חוקרת הילדים ויכולנו להתרשם מצפיה בקלטת ממהלך חקירתה של זו על השאלות שהופנו אליה ועל תשובותיה ויתר תגובותיה.

7

8 באשר לשאלה האם ניתן להגיש כראייה את חוות דעתה של חוקרת הילדים בקשר להתרשמותה מהמתלוננת, גם אם זו העידה, ובית המשפט יכול היה להתרשם ממהימנות עדותה באופן ישיר, נפסק כי חוות דעתו של חוקר הילדים קבילה, ובית המשפט רשאי להתבסס עליה, במקום שבו עדות הילד בבית המשפט הינה חלקית בלבד ואינה מספיקה לשם הערכת מהימנותו (ראת' רע"פ 3904/96; סימן טוב מזרחי נ' מדינת ישראל – פד"י נא(1) 385)

13

14 יחד עם זאת נפסק מפי השופט מצא כי השאלה אם לקבל כראייה את חוות דעתו של חוקר הילדים נתונה לשיקול דעתו של בית המשפט, אשר יכריע בשאלת הקבילות על פי מטרת הגשת הראייה, כאשר:

17

18 "אם מטרת הבאתן של חוות הדעת והעדויות היא אך לספק לבית המשפט הערכה
19 מקצועית בדבר אמינותו הכללית וכן אמינות גרסתו של העד לגבי המקרה
20 הנתון, הרי שמוטב לבית המשפט להימנע מקבלתן; שכן, משהעיד הקטין לפניו
21 וניתנה לו הזדמנות להתרשם באורח בלתי-אמצעי מעדותו, מן המידה שיכריע
22 בשאלת מהימנותו מבלי להיזקק לעדות-סברה חיצונית בשאלה זו. אך יש
23 שחוות-דעתו ועדותו של חוקר הילדים עשויות להיות ראיות נחוצות; כגון,
24 כשהן נדרשות להארת עיני בית המשפט בדבר מצבו של הקטין בשלב החקירה,
25 מקום שמצב זה הוא ראיה קבילה, או בדבר אירועים שהתרחשו במהלכה. לא
26 למותר להוסיף, כי גם בהתקיים נסיבות המצדיקות את הצגתן של ראיות אלו,
27 מוטל על בית המשפט להגביל את הסתמכותו עליהן רק למטרה שלשמה נמצאו
28 להללו ראיות להתקבל" (דנ"פ 3281/02 פלוני נ' מדינת ישראל [לא פורסם]).

29

מן האמור לעיל ניתן ללמוד כי לדעת כב' השופט מצא עדיף להימנע מקבלת חוות דעת חוקר הילדים, כשזו מובאת כראייה ביחס למהימנות עדות הקטין, אך ניתן לקבלה כראייה ביחס לשאלות עובדתיות אחרות, כגון מצבו הנפשי של הקטין, והכול לפי שיקול דעתו של בית המשפט.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2

באופן דומה התיר כב' השופט גולדברג **בהלכת סימן טוב** (רע"פ 3904/96 פ"ד נא(1), 385 בעמ' 402) קבלת חוות דעת חוקר הילדים כראיה, והתייחס למקרה בו הופסקה עדות הקטין בבית המשפט, ולמעשה נבצר מבית המשפט להתרשם ממלוא העדות באופן עצמאי.

6

יוצא אפוא, כי אין מענה חד משמעי לשאלת קבילות חוות דעת חוקר הילדים כאשר הילד או הילדה העידה בפני בית המשפט. אמנם, זו לא הוכרזה כ"בלתי קבילה" באופן גורף, אך יחד עם זה, רוח הדברים שהושמעו בפסקי הדין דלעיל מלמדת כי מוטב לו לבית המשפט להסתפק בהתאם לשמורת הילד או למעשה אמציעית מעדות הקטין, ורק במקרים חריגים או לשם בירור נקודות עובדתיות המתעוררות בנוגע לאופן מסירת העדות בפני חוקר הילדים, ניתן לקבלה כראיה, כשמסקלה ייקבע בהתאם לשיקול דעתו של בית המשפט.

13

14 בבניסבות העניין, איני מקבל את הטענה כי יש לפסול את קבילות הערכת המהימנות של חוקר הילדים עם העדתה של המתלוננת אלא אני סבור כי יש לבחון את משקלה לאור ההתאם השמות הישירה מעדות המתלוננת והראיות האחרות שבאו בפנינו. במקרה דנן יאמר כי התרשמותה של חוקרת הילדים הינה אחת בלבד ממכלול הראיות העומדות בפנינו.

18

19 יפים לעניינינו דברים בהקשר זה כפי שנאמרו ברע"פ 3904/96:

20

21"גם כאן כבעניין העדות בבית המשפט מול העדות בפני חוקר הנוער, נכון יהיה
22לראות את הראיות כמשלימות זו את זו ולא כחלופיות זו לזו. ככל שמספקת
23עדות הילד בבית המשפט להעריך את מהימנותה, כן יקטן הצורך של בית
24המשפט להעזר בחוות דעתו של חוקר הנוער ויפחת משקלה בהתאם..." (מזרחי
25נ' מדינת ישראל נא(1) 385 בעמ' 402) [כמו כן ראו והשוו ע"פ 421/71 מימון נ.
26מדינת ישראל פדי נו(1) 281 וע"פ 6533/93 ישוע בן אברהם נ' מדינת ישראל פד"י
27מח(1) בעמ' 698].

28

29

30

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 אקדים ואומר כי, לא נעלמו מעיני קביעות המהימנות של חוקרת הילדים כעולה מטופס עדות הילד (נ/1א') ואולם במקרה דנן, עם העדתה של המתלוננת יכולנו להתרשם התרשמות בלתי אמצעית מהמתלוננת וכמו כן, עמדה בפנינו עדותה המתועדת בוידאו, כך שניתן היה להתרשם הן מאופן מסירת עדותה זו, הן מעדותה בפנינו והן ממכלול הראיות אשר באו בפנינו, ומכאן, שאין כל "יתרון" להתרשמות זו או אחרת של חוקרת הילדים על פני בית המשפט במקרה דנן.

6

7 אין בחוות דעתה של חוקרת הילדים כדי כבילת ידי בית המשפט ביחס למהימנות הקטין.

יפיים לענייננו דברים שנאמרו בע"פ 1538/02:

9

10 "... בית המשפט הוא הפוסק הבלבדי בעניין מהימנות גרסתו של ילד אשר
11 נחקר על ידי חוקר ילדים. עמדתו של חוקר הילדים בסוגיה זו אינה אלא ראייה
12 מבין הראיות שבית המשפט רשאי להביא בחשבון, אך לא מוטלת עליו כל
13 חובה לאמצה. כך הם פני הדברים כאשר אין הילד מעיד בבית המשפט. מקל
14 וחומר שנכון הדבר כאשר מתאפשרת עדות הקטין או הקטינה כפי שאכן ארע
15 בענייננו" (פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(3) 590, 596).

16

17 חקירת המתלוננת במקרה דנן לוקה בחסר וחוסרים אלה מעמידים בספק את קביעותיה

של חקרת הילדים באשר למהימנות גרסת המתלוננת.

19

20 למרבה ההפתעה, משנדרשה חוקרת הילדים לשאלה האם ידעה מהי גירסת הנאשם במהלך

החקירה השיבה "איש לא העביר לי אותה" (עמ' 256 שורי' 22 לפרוי').

22

23 מתשובות חוקרת הילדים ניתן ללמוד כי כלל לא ידעה על דבר יריעת המחלוקת הצרה

ולפיכך הנאשם אינו חולק כי עיסה את המתלוננת ואולם טוען כי היה זה בהסכמתה ובהסכמת

אמריציוי לשכך את כאביה, בכלל זה, בבטן התחתונה, ומכאן החשיבות הרבה שיש לחקור את

המתלוננת ולבקשה להצביע על המיקום המדוייק של נגיעות הנאשם בה.

27

28

29

30

31 משנשאלה:

32

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 "ש. עכשיו שאת יודעת את המידע הזה ומדובר כאן בדיני נפשות, האם היית
- 2 יותר נזהרת ומדקדקת בנושא המיקום המדוייק של היכן הוא נגע ונזהרת שלא
- 3 להגיד לה "איבר מין"?
- 4 ת. יכול להיות שאם הייתי מתבקשת לחקור אותה פעם נוספת, הייתי צריכה
- 5 לבדוק איתה האם זה אפשרי... " (עמ' 256 שור' 20 לפרו').
- 6

7 חוקרת הילדים ברוב הגינותה אישרה כי לא הצליחה לעגן במהלך חקירתה מערך זמנים

מדוייק של התרחשות האירועים, **לאור תשובותיה המשתנות של המתלוננת ("משהו בין כיתה ה'**

ל-ו' שבסוף גם אמרה משהו על כיתה ד', לא ברור") [עמ' 254 שור' 89 לפרו'].

10

חוקרת הילדים לא היתה ערה לעובדה, כי מחד הפגיעות המיניות המיוחסות לנאשם ואשר ולגירסת המתלוננת הסתיימו בתחילת כיתה ו', קרי, ספטמבר 2004, ומאידך התאריכים הנקובים על דפי היומן התלושים, הינם 13.02.05, 15.02.05 ו- 09.04.05 – דבר המלמד על פניו כי כתיבתם של המכתבים אלה היתה זמן רב אחרי שהאירועים פסקו (עמ' 251 שור' 2-4 לפרו').

15

16 ככמו כן לא דרשה ושאלה חוקרת הילדים מדוע נתלשו דפי היומן, היכן היו ומדוע הושלכו

ולשאלה:

18

- 19 "זה לא היה חשוב לדעתך" השיבה "חקרתי את מ' (המתלוננת י.א) שעתיים
- 20 ובניסיון להבין מה קרה על פי רוב אם מי שאחראי על התיק, כמו המשטרה
- 21 מבקש פרטים נוספים אנו מזמנים ילד פעם נוספת" (עמ' 252 שור' 23-24 לפרו').
- 22

23 בנוסף לכך עלה מעדות חוקרת הילדים כי לא בדקה כלל מי שוחח עם המתלוננת עובר

לחקירה עימה מלבד אמה. **בפועל אנו יודעים על "שרשרת" ארוכה של בני משפחה אשר היו**

מעורבים בשיחות "הבהרה" עם המתלוננת במידה זו או אחרת, עובדות סוציאליות נוספות שהאם

התייגה עימן ועל אף שאין אנו יודעים אם השיחות וההיוועצויות נעשו בנוכחות המתלוננת, אזי,

מן הסתם ניתן להניח כי חוקרת הילדים לא היתה ערה לכל הפחות כי תוכן של שיחות אלו הובא

לידיעתה של המתלוננת.

29 עוד עולה מתשובתה של חוקרת הילדים כי כלל לא ידעה על דבר היות המתלוננת

בטיפול של העובדת הסוציאלית סיגלית, ועל מעורבותה של זו האחרונה בהגשת התלונה בסופו

של יום (עמ' 253 שור' 20 לפרו').

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד]: בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 נדמה כי חוקרת הילדים מסכימה כיום שנכון וראוי היה לעמת את המתלוננת עם גירסת הנאשם ועם חומר חקירתי/ראייתי אחר כדוגמת תרשומות של העובדת הסוציאלית בה נמסרו גירסאות אחרות מהגירסה אשר נמסרה לה, מיקום ונסיבות התרחשות האירוע הראשון, בחינת פרטים עובדתיים נוספים רלוונטים ("הפסקת כאבי הבטן והסיוטים") אי הצגת שאלות באשר לשינויים פיזיולוגיים המעידים על ריגוש מיני אצל הנאשם ("לא שאלתי אותה" ועוד).

7

8 זאת ועוד, משנשאלה חוקרת הילדים, האם בחנה את האפשרות כי הנאשם, כפי שקרה לא אחת במקרים דומים למקרה נשוא כתב האישום, עשה ניסיון "להפוך את הנגיעות האלה לסוד ומשותף... לאיים, להבטיח הבטחות או ליתן תמורה כדי שלא לחשוף את הסוד" השיבה; "זה לא עלה במהלך החקירה" (עמ' 257 שור' 23 לפרו').

12

13 ובהמשך לשאלתי:

14

15 "ש. האם שאלת וקיבלת תשובה שלילית.

16 ת. אני חושבת שלא שאלתי ומיוזמתה היא לא סיפרה דבר כזה" (עמ' 260 שור'

17 21-22 לפרו').

18

19 וכשנשאלה:

20

21 "האם את מסכימה שאין מצב של נאשם המנסה בכוחות עצמו ליזום מגע מיני,

22 והוא לא יוזמתי.

23 ת. אני לא יכולה לענות על שאלה כזו" (עמ' 261 שור' 1-3 לפרו').

24

25

26 אני תוהה הכיצד שאלות מהותיות לא נשאלות, שאלות אשר התשובות עליהן מהוות

לעיתים עמוד התווך של גירסת מתלוננת בעבירת מין.

28

29 ייתרה מזו, חוקרת הילדים אישרה כי לשאלתה השיבה המתלוננת שלא היתה החדרת

30 אצבעות לאיבר מינה ב"אירוע הסלון" ואולם, לא ידעה כלל כי בהודעתה במשטרה (נ/ 2 שור' 9),

31 סתרה את תשובתה לעניין זה וסיפרה כי הנאשם החדיר את אצבעותיו לאיבר מינה באירוע זה.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

ולא שתם נגע אלא מעשה ש"נמשך כמה דקות", (נ/ 2 עמ' 1 שור' 9) סתירה מהותית ביותר, לכל הדעות (עמ' 262 שור' 24-26 לפרו').

3

4 מעיון בחקירת המתלוננת על ידי חוקרת הילדים, עולה כי זו לא ציינה תחילה במפורש כי נגע באיבר מינה עד אשר נאלצה, לעיתים, כך נדמה להפנות למתלוננת שאלות מנחות. לדברי חוקרת הילדים, המתלוננת התקשתה להתייחס לפרטים אלה באופן ישיר אך ציינה כי הנאשם הכניס את ידו מתחת לתחתוניה ונגע "בגוף עצמו", כהגדרתה (עמ' 255 שור' 1-4).

8

9 יאמר כי אין חולק שהנאשם נגע בגופה של המתלוננת, ואולם השאלה היכן בדיוק נגע? זו הסוגיה העומדת להכרעה ומהווה את לב ליבה של המחלוקת בתיק זה.

11

12 מעדות חוקרת הילדים עולה כי אחיה של המתלוננת, ס' ו- ק' (ילדיהם של אמה והנאשם), נחקרו אף הם על ידה. חקירתו של ס' הוגשה (נ/ 11). עיון בתמליל החקירה מעלה כי ס' נשאל על ידי חוקרת הילדים באם מישו " עשה משהו לא בסדר " לגופו. תשובותיו התייחסו למכות שקיבל מילדים, אך שלל פגיעה מינית כלשהי (נ/ 11 עמ' 7-8).

16

17 באשר למתלוננת, ציין ס' כי זו סיפרה לו כי אביה הביולוגי בעט בה (נ/ 11, עמ' 8). בהמשך, משנשאל "האם מישהו במשפחה נגע לנ' בפיפי", ציין כי אמם נוהגת לקלח אותה לעיתים, ואז היא פוגעת ב"פיפי" של המתלוננת (נ/ 11, עמ' 11-12). משנשאל, האם מבוגר אחר נוגע ב"פיפי" של המתלוננת, השיב כי המתלוננת ספרה לו שאביה (הביולוגי), שאת שמו אינו יודע, נוהג לעשות כן (שם, עמ' 12). לשאלת החוקרת היכן בדיוק ספרה המתלוננת כי אביה נגע בה, השיב: "בכל, בגוף, שזה צריך לקלח אותה" (שם, עמ' 13, שור' 8).

23 חוקרת הילדים הסכימה בביהמ"ש, כי בדיעבד, יתכן ונכון היה לבצע השלמת חקירה ובה

תבדוק המתלוננת לפרט את שאמרה לאחיה ומדוע נאמרו הדברים.

25

26 מיותר לומר מה חשובה ולעיתים קריטית חקירתם של חוקרי הילדים בכל הקשור לניהול

ההלך הפלילי ולתוצאתו. עד כדי לעיתים, חריצת גורלו של נאשם זה או אחר לנוכח הסמכות

המעשית שיפוטית שהעניק להם המחוקק.

29

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 מכאן, שעל חוקרי הילדים להעמיק חקר לשאול ולדרוש ולמול הרגישות והזהירות הנדרשת בחקירתו של קטין יניח לנגד עיניו חוקר הילדים גם את עניינו של החשוד/הנאשם בפרוטנציה ולצורך כך על חוקר הילדים להיות מודע לכל אותם היבטים המהווים את הרקע להגשת התלונה, מניאפשרי, קיומה של השפעה זרה אפשרית על הקטין ועוד.

5

6 על חוקר הילדים להביט בעיניים פקוחות אל סיפור המעשה המונח בפניו ולהשתדל שלא להותיר דבר וחצי דבר רלוונטי שלא חקר ובדק עד תום. מיותר לומר עד כמה חשובה חקירת חוקר הילדים ובעיקר כאשר זה אף מניח בפני בית המשפט את התרשמותו ומהימנותו מהקטין. בהעפרה של חקירה יסודית שכזו, קיים חשש של ממש לתוצאת האמת העובדתית והמשפטית כאחאליה יגיע היושב בדן.

11

12 למרות מקצועיותה הרבה של חוקרת הילדים וההערכה הרבה לעבודתה כעולה מחקירות רבות אותן ניהלה בתיקים שהבשילו לכלל כתב אישום ובאו בפנינו, אני סבור כי במקרה דנן לא נכון להיה לאמץ את התרשמותה מעדות המתלוננת מאחר והחקירה כאמור לוקה בחסר, אינה שלמה ונפלו בה פגמים וטעויות אשר מעמידות את קביעותיה בספק רב, כפי שפורט בהרחבה לעיל

16

17

18

19

20

21 עדותה של העובדת הסוציאלית :

22

23 נפנה עתה לבחון את עדותה של העובדת הסוציאלית, סיגלית דרום אשר התנהלותה עוררה

ביקורת רבה אצל ההגנה עד כי בסיכומיה ביקשה לראות בעדה זו :

25

26 "נגועה באינטרס אישי בשל תלונה שהגיש כנגדה הנאשם לממונה עליה, היא

27 נתפסת בעדותה בסתירות ובאי אמירת אמת ונוצר רושם חזק של מגמתיות

28 בעדותה כנגד הנאשם, רבות ממסקנותיה ה"מקצועיות" התבררו כבלתי

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 מבוססות והיו בנושאים שאינם נמצאים בתחום הכשרתה ומומחיותה והיה עדיף
2 לו לא היתה מביעה את דעתה בהם". (עמ' 43 לסיכומי ההגנה).

3

4 לא ניתן להתעלם מדברי הביקורת הנ"ל, חריפים ככל שיהיו ואומנם לעיתים

נדמה כי עובדת סוציאלית זו אשר תחום התמחותה והכשרתה, טיפול משפחתי

אפשרה לעצמה להניח בפנינו אבחנות אשר אינן מתחום הכשרתה המקצועית.

7

8 דעתי אינה נוחה משבתה של עדה זו על כיסא הפרשן "לחלומות" המתלוננת

כפי שהדברים באו לידי ביטוי בהתייחס ל"במבה" וצורותיה הנגלות למתלוננת

בחלומה. אין לי אלא להסכים עם הטענה כי ניתוח חלומות הינו עניין מקצועי

מורכב אשר לא לעדה זו ההכשרה והידע לכך.

12

13 עובדת סוציאלית זו מספקת לנו פרשנות סובייקטיבית לפחדים, למרות שלא נערך

למתלוננת איבחון פסיכולוגי לזיהוי מקור הפחדים. חמורה מכך פרשנותה בנוגע למשמעות

"הבמבה" בחלום, פרשנות שאינה מבוססת על תהליכי אסוציאציות של המטופלת. פירוש חלומות

בדרך זו, אינו מבוסס ומעוגן מבחינה מדעית ומהווה ניתוח פסיכולוגי סובייקטיבי שאין מאחוריו

ולא כלום, מאחר ולא נעשה ניתוח אסוציאציות של החולם עצמו, קרי, המתלוננת, במקרה דנן,

אלא מתרון חלומות בנוסח "יוסף הצדיק" במקרא (ראה בראשית לז' פסוקים ה'-טו').

19

20

21 חמורה מכך העובדה, שבשל פרשנותה הסובייקטיבית להופעת הבמבה בחלום ("דמוות

שהיא קרובה, אהובה ורכה כמו הבמבה, אבל פתאום היא דוחה" כהגדרתה), היא מייחסת

אחרות לנאשם בגין התעללות מינית, ומתעלמת מן הסכסוך המשפחתי. מה גם, שקדם לכך,

עימות בענין החנוכיה – שללא ספק כשלעצמה – בלי שום קשר לטראומטיזציה מינית – יש בו כדי

ליצור תחושת דחיה. מה בין חלום "הבמבה" לבין טראומה מינית? לא ברור כלל. ויהא מי שיאמר

כי מקבעה הגב' דרום את עמדתה באשר לקיום המעשים, ניתנה פרשנות מתאימה לחלומות.

27

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 לכך יש להוסיף פרט חשוב שנעלם מעינייה של העובדת הסוציאלית בנוגע למערכת היחסים של המתלוננת עם אביה הביולוגי שטעונה אף היא תחושת אכזבה קשה. בהקשר לתחושת הדחיה, אפשר גם להניח שתּרמו לכך גורמים נוספים ובכלל זה, עובדת היותה ילדה דחויה, באופן זה או אחר(עמ' 217 לפרו').

5

6 לדעת העובדת הסוציאלית, תשובותיה של המתלוננת בסגנון שהיא "לא זוכרת" ו"לא יודעת" משקפות דפוס תשובות "מאוד מותאם לבנות צעירות שחוות אירועים קשים, טראומות מסוג התעללות מינית שנשארו מהזכרון הוא רסיסי זכרון מהטראומות" ואני תוהה, האם זוהי הפרשנות היחידה האפשרית?

10

11יתרה מזו, בתשובה לשאלה בנוגע לפער בין הרושם שהמתלוננת עשתה לבין תיאור העובדת הסוציאלית בדבר מצב טראומטי חמור, מסבירה לנו זו האחרונה בלשונה "אני חושבת שלמ' (המתלוננת - י.א.) יש ניתוק רגשי מאוד חזק מהטראומה, היא לא שם. היא לא מרגישה את הטראומה, הגוף שלה מרגיש. אני יכולה להרגיש כמטפלת שלה", (עמ' 220 לפרו'). נראה כי מן הדיבט המקצועי/טיפולי העובדת הסוציאלית אינה מודעת כלל לסכנות הייחוס שנובעות מתהליכים של הזדהות-יתר עם המטופלת שלה.

17

18

19

20 כמו כן, לנוכח קביעותיה וניתוחיה של העדה כי המתלוננת סובלת מכאבים

פסיכוסומטיים, ניתוקים ודיסוציאציות, קביעות אשר אף הן אינן מתחום עיסוקה והכשרתה,

תמורה לא אחת הכיצד לא הפנתה את המתלוננת למומחים בתחום הפסיכולוגיה או

הפסיכיאטריה ותשובותיה לעניין זה, הינן בלתי מספקות בלשון המעטה.

24

למצער, גם אחרי שנתיים ומחצה של טיפול פרטני – על ידי העובדת הסוציאלית שהתמחותה טיפול משפחתי, עובדת סוציאלית זו אינה מודעת לחשיבות האיבחון הפסיכולוגי ובתשונה לשאלה בנוגע לצורך לשלוח אותה לאיבחון פסיכולוגי, השיבה: "בשביל מה? יש לה אסוציאציות וניתוקים, אבל לא הזיות...". נראה שלמרבה הצער, היא אינה מבינה מהי בדיקה

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

פסיכולוגית וסבורה, לעניות דעתה, שרק במקרה של הזיות יש צורך באיבחון פסיכולוגי, מצב שלה צרכתי.

3

כאפי הבטן וכאבי הראש של המתלוננת הופיעו לדברי האם עוד לפני אירועי הנגיעות והתחשו אחרי החוג להתעמלות. העובדת הסוציאלית מפרשת אותם כ"דברים פסיכוסומטיים" מבלש שיש לה הכשרה לעסוק במיון/אבחון פסיכיאטרי או פסיכופתולוגי.

7

8 נוסף על האמור לעיל כי בטרם אבחנתה את המתלוננת כמי שסובלת מ"כאבים פסיכוסומטיים", לא שללה העובדת הסוציאלית אבחנות ואפשרויות נוספות ובכלל זה, קיומה של בעיה נפואית אורגנית. לדבריה, הפנתה את המתלוננת לבדיקת רופא ואחר כך, הסתמכה על דברי האם כי לא נמצא מקור אורגני לכאביה (עמ' 238 לפרו').

12

13 בדיעבד אנו יודעים כי, המתלוננת לא נבדקה על ידי רופא כלשהו ולמעשה, ברישום בתיק הרווחה אין תרשומת שהמתלוננת הופנתה לטיפול, וכשנדרשה ליתן הסבר לכך האם לא היה מתאזב לרשום תרשומת בתיקה, השיבה כי התכתובות בתיק "זה לצורך הצרכים שלי והמעקב בתיק" (עמ' 228 שור' 20 לפרו').

17

18

19 זאת אף זאת, העדה קשרה בין סיוטי הלילה של המתלוננת למעשי הנאשם דווקא מבלי שבדקה כלל האם סיוטים אלה החלו עוד לפני מעשי הנאשם (עמ' 234 שור' 15 לפרו').

21

22 כאן המקום לציין כי בחקירתה הנגדית של עדה זו נמצאו למדים כי לא בדקה כלל האם האשם להם טענה המתלוננת קדמו לאירועים הנטענים לכתב האישום, ובפועל, לא ידעה כלל מתחילתו ולכשנשאלה מדוע לא שאלה זאת, השיבה סתמית "אני חושבת שאני אמרתי גם בפעם הקודמת שהיו הרבה שאלות שניסיתי לשאול ולא קיבלתי עליהם תשובות" (עמ' 232 שור' 10-9 לפרו').

27

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1 מאחר ובחקירתה הראשית סיפרה העדה, בין היתר, על "ירידה" בציוניה של המתלוננת וקשבה עניין זה למעשים המיניים שנעשו בה, היה זה אך מתבקש לשאול עד כמה מבוססת אמירה זו ואין לי אלא להפנות לתשובותיה לעניין זה, המדברות בעד עצמן ונראה כי מיותר להוסיף על כך

דבר 4

5
6 "ש. דיברת על ירידה בציונים האם ראית את התעודות של מ'.
7 ת. לא ראיתי.
8 ש. על מה נסמכת.
9 ת. על דברי האם והילדה.
10 ש. האם שוחחת עם המורים, המחנכת ואו מישהו מבית הספר.
11 ת. לא.

השופט אלרון

12
13 ש. האם שוחחת עם היועצת בבית הספר.
14 ת. לא.
15 ש. האם את יודעת אם יש יועצת בבית הספר.
16 ת. אין לי מושג" (עמ' 230 שור' 2-13 לפרו').
17
18
19
20
21
22
23 עוד אציין כי העובדת הסוציאלית אישרה בתשובה לשאלה כי ניתן להגיע למסקנה שהמתלוננת סבלה מחוסר תשומת לב של אמה, ואף הוסיפה, כי "כן, ואפילו חוסר דאגה ניתן לומר". כמו כן אישרה כי תחושות אלה ליוו את המתלוננת (עמ' 233 שור' 18-19 לפרו'). כן הסכמה עם הטענה, כי גם כלפי האב הביולוגי למתלוננת "כעסים גדולים" (עמ' 238 שור' 26-27 לפרו') חשה תהליך של קנאה באחיה הקטנים ותחושת קיפוח (עמ' 241 לפרו').

28

29 העובדת הסוציאלית אישרה כי לאחר "אירוע החנוכיה" חשה המתלוננת כי איבדה את תשומת לבו של הנאשם, ואף הוסיפה כי המתלוננת אינה מקבלת גם היום את תשומת הלב לה היא זקוקה (עמ' 240 לפרו').

32

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 אין חולק כי מחובתו של עובד סוציאלי לדווח לרשויות משהתברר בפניו כי בוצעה עבירה בקטגוריה או בחסר ישע בידי אחראי עליו משהדבר הובא לידיעתו תוך כדי טיפולו (ראה : סעי' 368(ב) לחוק העונשין, התשל"ז 1977). בעניינינו, כך נדמה העובדת הסוציאלית לא הסתפקה רק

בכך 4

5

6 לדברי סבתה של המתלוננת, **העובדת הסוציאלית היתה זו אשר "לחצה" על הגשת התלונה**

למשטרה וכי על פי עצתה חדלה אם המתלוננת לאפשר לנאשם לפגוש את שני ילדיו הביולוגיים.

כך גם טענה אִם המתלוננת בעדותה בפנינו (עמ' 208 שור' 14 לפרו').

9

10 יתרה מכך, המתלוננת בעדותה סיפרה כי בהיותה בת 6 חשה בעת שינה "שמיישהו נוגע לה

בגב וציינה כי יכול להיות שהיא דמיינה, והסתבר כי בעוד המתלוננת אינה מייחסת נגיעה זו

"לאף אחד", כדבריה, למרבה ההפתעה, הציעה לה עובדת סוציאלית זו את ה"רעיון" שהיה זה

הנאשם.

14

15

16

17

18

19 וכך, באו הדברים לידי ביטוי בפרוטוקול הדיון :

20

21 "ש. למי ייחסת את הנגיעה הזו.

22 ת. לאף אחד, ואז היא הציעה את הרעיון אולי זה היה מ' (הנאשם י.א).

23 השופט אלרון: מי מי הציע את הרעיון?

24 ת. סיגלית העובדת הסוציאלית" (עמ' 68 שור' 12-15 לפרו').

25

26 ניתן להצביע על לא מעט תהיות הנוגעות לעדותה של עדה זו אשר לעיתים התחמקה מליתן

תשובות ישירות לשאלות שהופנו אליה ובכלל זה טענת הנאשם כי זימנה אותו לפגישה נוספת

במהלך הטיפול המשפחתי על מנת למסור את גירסתו כאשר באותה עת כבר ידעה על העברת

החשדות המיוחסים לו לחקירת המשטרה וכי היא עצמה עתידה למסור הודעה במשטרה, ומשכך,

הגישו צגדה תלונה לממונה עליה. לגירסת הנאשם עשתה כן לצורך קבלת אינפורמציה אשר תשרת

את התלונה שהוגשה נגדו.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1

2 העדה למעשה אינה מכחישה עובדה זו ומשנשאלה על כך השיבה כי היה זה על מנת "שימיע את קולו בעניין".

4

5 העדה השיבה תחילה כי טיפלה בנאשם פעם אחת בלבד וכי לא ידוע לה על תלונה שהנאשם הגיש נגדה, אולם, משזומנה פעם נוספת ליתן עדות כ"עדת הזמה" אישרה הפעם כי הנאשם כעס עליה על כך שהעידה נגדו במשטרה, איים שיביא לפיטוריה וכן הטיח בפניה כי יתלונן עליה בפני הממונה עליה.

9

10 במהלך עדותה של העובדת הסוציאלית, התברר כי הדיווחים והתרשומות אשר נועדו לתעד את המפגשים המשפחתיים שקיימה עם המתלוננת, אמה והנאשם ולאחר מכן עם שתי אלה לבד, לא בצעו בזמן אמת ו/או זמן קצר לאחר התקיימם, אלא, למרבה ההפתעה התרשומת בוצעה אחת למספר שבועות וכללה סיכום של מספר מפגשים, מן הסתם כפי שזכרה את תוכנם באותו מועד מאוחר.

15

16 מיותר לציין את חשיבות התרשומת המתבצעת בזמן אמת במיוחד כאשר אנו מתבקשים ליתן משקל לתוכן הנכתב בתרשומות אלה והחשיבות לדיוק בפרטי האישום בתרשומות אלה.

18

19 במאמר מוסגר יצויין כי לעובדה הנ"ל משנה חשיבות לנוכח טענת ההגנה כי המדובר בעדה שלא ניתן להגדירה כ"חסרת פניות" אלא "בעלת אינטרס שעדותה היתה מגמתית לרעת הנאשם" (עמ' 45 לסיכומי ההגנה).

22

23 מסקנתי כי אין בעדותה של סיגלית כדי לתמוך בגירסת המאשימה בין אם בקשר למהותה או למצבה הנפשי של המתלוננת וזאת בהעדר אבחונים מקצועיים מתאימים, הכשרה מקצועית מתאימה ופגמים נוספים שנפלו בעבודתה כאמור לעיל.

26

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 כאן המקום לציין כי ב"כ המאשימה טענה בסיכומיה כי הנקודה המהותית ביותר שיש לשאול לשיטתה בטרם הכרעה הינה מהו המניע (או יותר נכון לומר העדר מניע) של המתלוננת בהאשמות כלפי הנאשם.

4

5 לעומת זאת, טען ב"כ הנאשם בסיכומיו לקיומו האפשרי של מניע שכזה והעלה השערות שונות העומדות לסברתו מאחורי תלונותיה של המתלוננת ו/או באשר לתוכן של תלונות אלה.

7

לענאן זה טענה ההגנה כי המתלוננת לא אמרה אמת בהתייחס לנגיעות הנטענות על ידה באיבר מינה על ידי הנאשם וציינה את דבר קיומן של "שתי אפשרויות" האחת, כי שיקרה במודע ובמסווה והשניה, שעשתה כן שלא במכוון אלא מתוך בלבול והבנה מוטעית של "הסיטואציות" בלשונן הכותב.

12

13

14

15

כמואן הועלו מספר גורמים ומניעים אפשריים אשר על פי הנטען כל אחד מהם ו/או בהצטברותם יחד הובילו את המתלוננת לאי אמירת אמת בתלונתה ובין אלה נמנו :

18

19 1. התלונה כאמצעי לקבלת תשומת הלב אשר היתה חסרה לה וגורם להתלכדות

20 חזרה של משפחתה הביולוגית (אביה ואמה) סביבה, יחד עם כעסה על הנאשם

21 בשל ההידרדרות במערכת יחסיהם וקיפוחה מול אחיה הקטנים.

22

23 2. נקמתה בנאשם על כך שפגע באמה ועזב אותם.

24

25 3. מצוקותיה הנפשיות של המתלוננת ובעיות גיל ההתבגרות "מושלכות" על הנאשם

26 וגורמות לטעויות ועיוותים בחשיבה שגורמים לה לייחס קונוטציות מיניות

27 למצבים תמימים.

28

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

- 1 במקרה דנן, טוענת כאמור ב"כ המאשימה להעדר מניע, ובכך, מבקשת ליתן לעובדה זו משקל בהערכת מהימנותה של המתלוננת.
- 3
- 4 אני סבור כי לא ניתן לשלול את טיעוני ההגנה באשר לסיבות ומניעים אפשריים להפלת הנאשם וזאת, לאור כל אשר הובא על ידי בהרחבה לעיל, אך יחד עם זאת, אני מתקשה לאמץ קביעה זו או אחרת אשר יהא בה כדי לקבוע קטיגורית כי בפנינו מניע שכזה להפלת הנאשם.
- 7
- 8 ניתן להעלות תהיות והשערות לרוב, האם יעלה על הדעת כי, נערה צעירה תעליל עליה שכזו על מי ששימש לה כאב למעלה מעשור ודאג לכל מחסורה או מנגד, האם תוכל לעמוד מול אמה הממצפה ממנה, להבנתה, באותו רגע נתון לפגוע בנאשם?
- 11
- 12 יפים לעניינינו דברים שנאמרו בע"פ 1787/98:
- 13
- 14 "... לא תמיד מתגלה המניע של המתלונן לטפול אשמה או להעליל עליה על
- 15 מאן-דהוא וגם כאן אין בית המשפט יכול או חייב לגלות מניע כזה" (גוסה
- 16 פרידה נ' מדינת ישראל – טרם פורסם).
- 17
- 18 אולם, יאמר מיד כי, במשפט פלילי עסקינן ולא בהשערות בעלמא ומכאן תהיינה ההשערות אשר תהיינה, בסופו של יום עלינו לבחון את דיותן של הראיות המובאות בפנינו כדי להרשע את הנאשם מעבר לספק סביר.
- 21
- 22 לעניין זה אני מוצא לנכון להפנות לנאמר בע"פ 497/01:
- 23
- 24 "הזהירות הנדרשת מבית המשפט בעת בחינתה של עדות יחידה מהסוג האמור,
- 25 היא דרישה שיש להקפיד בה שבעתיים כאשר אותה עדות היא של קטין, הואיל
- 26 וניסיון החיים מלמד, שעד כזה, גם בהעדר מניע להפליל את הנאשם, יכול
- 27 לשלב בעדותו דמיון ומציאות, ועקב כך להוביל את בית המשפט לתוצאה
- 28 שגויה" (סימון עזרא נ. מדינת ישראל [טרם פורסם- מיום 07.01.02]).
- 29
- 30 לנאמר בע"פ 4127/94:
- 31
- 32 "עקרונית די לסניגוריה להצביע על ספק סביר באשמת הנאשם, עולה מניתוח
- 33 ראיות התביעה, על מנת להביא לזיכוי, ואין זה מחובתה להצביע על הסיבה
- 34 שבעטיה יכלו עדי התביעה להיות מעוניינים להעליל עלילת שווא על הנאשם,
- 35 וללא כל שכן אין מחובתה להוכיח במידה משכנעת את קיומו של אותו מניע.

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] : בפני הרכב כב' השופטים :

ר. סוקול

מ. רניאל

1 אך כאשר הראיות הן מורכבות, וכאשר ישנן פנים לכאן ולכאן, רק טבעי הוא
2 ששופט, שמתפקידו להכריע בשאלת המהימנות של המתלוננת הקטינה מצד
3 אחד ומהימנות הנאשם מצד שני, ישאל את עצמו מדוע תמציא המתלוננת,
4 שהיתה בעת האירוע כבת 12 שנים, תלונה בלתי נכונה מהסוג הנדון כלפי
5 הנאשם.
6 גם אז אין על בית המשפט לדרוש הוכחה ודאית בעניין זה בטרם יהנה את
7 הנאשם מספק המקונן בלבד.
8 מספיק אם יעלה בידי הסניגוריה להצביע על מניע אפשרי, מתקבל על הדעת,
9 העשוי לשמש הסבר למסירת עדות מפלילה שאיננה אמת" (גימיל קזמוס נ. מ"י
10 תק-על 95(3), 1240).

11

12 כפי שצינתי בתחילת הכרעת הדין, ההכרעה בתיק זה, אינה קלה כלל ועיקר.

13

14 יחד עם זאת, בסיכומי של דבר, אני סבור כי יש לזכות את הנאשם מחמת הספק ואוסף
ואצף כי איני מתעלם מהנאמר בסיכומיה של ב"כ המאשימה בדבר היותו "רהוט ועושה שימוש
בשפת גבוהה עד כדי מליציות מוגזמות" כהגדרתה (עמ' 28 לסיכומיה) ועוד כהנה וכהנה ביטויים
באשף לאופן מתן עדותו.

18

19 בסופו של יום, הנטל להוכיח את אשמת הנאשם מוטל על כתפי המאשימה, עדותו של
הנאשם בפנינו היתה אומנם מלווה בירידה לפרטים, רוויית טענות כלפי אם המתלוננת והעובדת
הסוציאלית ואולם עקבית באמירה המרכזית שבה, הכחשה כללית של המעשים המיניים
המיניים לו ואולם **איני מוצא פגם במהימנותו במידת האמון שניתן ליתן לו.**

23

24 בבנסיבות העניין, אין זה בטוח כלל להשתית את הרשעת הנאשם על בסיס עדותה היחידה
של המתלוננת, כאשר בפנינו סתירות ותמיהות רבות אשר יש בהן כדי להחליש במידה משמעותית
את האמון שיש ליתן לגירסתה (ראה: ע.פ. 6378/95 אליהו נ. מדינת ישראל, פד"י מט(5) 278
בעמ' 2837).

28

29 נדמה כי לאחר בחינת מכלול הפרטים שהובאו לעיל, מתעורר ספק באשר לעבירות
המיניות לנאשם בכתב האישום, ומסיבות אלה סברתי, כי מן הראוי ליתן לו להנות מן הספק.

31

32 בפתח הדין צינתי עד כמה קשה הכרעת דין בעבירות מסוג זה הנעשים בדל"ת אמות

ביטוחהולם לקושי זה אני מוצא בדברי כב' השופט מ. אילון בע"פ 190/82 :

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

י. אלרון [אב"ד] בפני הרכב כב' השופטים:

ר. סוקול

מ. רניאל

1
 2 "קשה ומלאת חתחתים היא מלאכתו של השופט בבקשו להגיע לחקר האמת:
 3 כלי אומנותו על כורחו מוגבלים הם: "כי האדם יראה לעיניו וה' יראה ללבב
 4 (שמואל א' טז ז)". (מרקוס נ' מ"י, פ"ד לז(1) 225, 302).
 5
 6
 7 אשר על כן ועל יסוד הנימוקים שפורטו לעיל, אציע לחברי ההרכב לזכות את הנאשם,
 מחמת הספק, מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

9
 10 י. אלרון, שופט

11 [אב"ד]
 השופט ר' סוקול
 אני מסכים.

14
 15 ר' סוקול, שופט
 16
 השופט מ' רניאל
 אני מסכים.

19
 20 מ' רניאל, שופט
 21
 לפיכך כאמור בחוות דעתו של כב' השופט י' אלרון (אב"ד) אנו מחליטים לזכות את הנאשם
 בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

24
איסוף פרסום:
 כתב-אישום ייחס לנאשם ביצוע עבירות מין בבת גרושתו, הדיון התקיים ב"דלתיים סגורות" –
 אנו מפירים את פרסום הכרעת הדין למעט שמם של המתלוננת, הנאשם וכל פרט העלול להביא
 לזיהומים.

29
 זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.
 31
 ניתנת היום י' בתמוז, תשס"ח (13 ביולי 2008) במעמד באי כח הצדדים והנאשם.

33
 34

בתי המשפט

פח 004058/07

בית משפט מחוזי חיפה

תאריך: 14/07/2008

בפני הרכב כב' השופטים: י. אלרון [אב"ד]

ר. סוקול

מ. רניאל

מ. רניאל, שופט

ר. סוקול, שופט

י. אלרון, שופט

[אב"ד]

אתי עליאס